

การพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
โดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ

สารนิพนธ์
ของ
นางลัดดา หวังภษิต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

398.652114
ค ๒390
อ. ๖

๓

การพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
โดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ

บทคัดย่อ
ของ
นางลัดดา หวังภษิต

๒๗ พ.ย. ๒๕๔๐

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2546

๒ 231668

ลัดดา หวังภษิต. (2546). การพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม). โดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ : อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ.

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 15 คน ใช้ระยะเวลาในการทดลองหลังเลิกเรียน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 20 คาบ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ แผนการสอนเขียนจำนวน 5 แผน แบบประเมินงานเขียนในระดับประถมศึกษา และแบบประเมินพฤติกรรมการเขียนของนักเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่ามาตรฐานซี (Z score)

ผลการศึกษาพบว่า เมื่อนำแผนการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการมาใช้ในการเรียนการสอนเขียนแล้ว ความสามารถในการเขียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น จากก่อนการทดลองเป็นลำดับ

THE DEVELOPMENT OF THE ENGLISH WRITING ABILITY OF PRATHOMSUKSA 6
STUDENTS AT DEMONSTRATION SCHOOL PRASARNMITRE
THROUGH PROCESS APPROACH

AN ABSTRACT
BY
Mrs. LADDA WANGPHASIT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

October 2003

Ladda Wangphasit. (2003). *The Development of the English Writing Ability of Prathomsuksa 6 Students at Demonstration School Prasarnmitre Through Process Approach*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok : Graduate School, Srinakarinwirot University. Project Advisor : Miss Koolatip Rohitratana.

The purpose of this research was to develop Prathomsuksa 6 students' English writing ability through process approach.

The sample group was fifteen Prathomsuksa 6 students studying in the first semester of the academic year 2003 at Prasarnmitre Demonstration school. The experiment was carried out during a five – week time frame after school ; there were twenty class periods of fifty minutes each.

The instruments used in this study were 5 lesson plans of writing, a form of writing evaluation in elementary and an observation form of process writing behavior. The data were statistically analyzed by mean and Z score.

After the experiment of using process approach, it was found that : The writing ability of the students developed higher than before the experiment

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

..... 105 / 1056
(อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

..... ทพ ทพธนะ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพา เทพอักษรพงศ์)

คณะกรรมการสอบ

..... 105 / 1056 ประธาน
(อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ)

..... 1056 / 1056 กรรมการ
(อาจารย์ เตือนใจ เฉลิมกิจ)

..... 1056 / 1056 กรรมการ
(อาจารย์ ดร. แสงจันทร์ เหมเชื้อ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... 1056 / 1056 คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ สุภา ปานเจริญ)

วันที่ 3 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจาก อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และอาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางในการดำเนินการวิจัย ข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่ง ผู้วิจัย รู้สึกซาบซึ้ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของท่านไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจลิยวศรี พิบูลชล อาจารย์ ดร.นิตยา สุขเสรีทรัพย์ อาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ ที่ช่วยให้คำปรึกษาในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็น อย่างมาก

ขอขอบพระคุณ คณะนักเรียนชั้น ป.6 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 15 คน รวมทั้งอาจารย์ วารุณี หวังประเสริฐ อาจารย์ Graham Balshaw ที่ช่วยตรวจงานเขียนในการวิจัยครั้งนี้ อีกทั้ง อาจารย์มิ่ง เทพครเมือง ที่เป็นที่ปรึกษา และให้ความรู้ในด้านสถิติแก่ผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณ คุณประเสริฐ และเด็กชายจักรกฤษณ์ หวังภาษิต ผู้ที่อยู่เคียงข้าง คอยสนับสนุนช่วยเหลือ และให้กำลังใจในการศึกษาตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบให้ นายอดุลย์ จันทรปรงตน บิดา และ นางสุไพบระห์ แจ้งเดชา มารดา ตลอดจนครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ประสทาวิชาความรู้ ในการอบรมสั่งสอนผู้วิจัย

ลัดดา หวังภาษิต

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
การเขียน.....	6
การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ.....	16
งานวิจัยในประเทศ.....	16
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	17
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	19
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	19
ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า.....	19
เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า.....	19
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	20
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	22
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	37
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	37
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	37
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	38
อภิปรายผล.....	38
ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน.....	45
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย.....	45
บรรณานุกรม.....	46
ภาคผนวก.....	51
ภาคผนวก ก	52
ภาคผนวก ข	54
ภาคผนวก ค	66
ภาคผนวก ง	69
ภาคผนวก จ	72
ภาคผนวก ฉ.....	75
ภาคผนวก ช	84
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	93

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนจากงานทั้ง 5 ชิ้น.....	25
2 พฤติกรรมในการทำกิจกรรมในขั้นก่อนเขียนของนักเรียน.....	27
3 พฤติกรรมในการทำกิจกรรมในขั้นร่างของนักเรียน.....	29
4 พฤติกรรมในการทำกิจกรรมในขั้นแก้ไขของนักเรียน.....	31
5 พฤติกรรมในการทำกิจกรรมในขั้นตรวจทานของนักเรียน.....	33
6 พฤติกรรมในการทำกิจกรรมในขั้นนำเสนอของนักเรียน.....	35

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กราฟแสดงการเปรียบเทียบคะแนนมาตรฐานของนักเรียนในทุกด้านของ งานแต่ละชิ้น.....	26

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพราะประชากรโลกส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทย จะต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้นำเทคโนโลยี เหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้และการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในการติดต่อสื่อสารนั้นการเขียนนับว่าเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจาก การเขียนเป็นการนำสัญลักษณ์หรือตัวอักษรมานำเสนอเรียบเรียงอย่างมีระบบ เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์แก่ผู้รับสาร แลงเกอร์และแอปเปิ้ลบี (Langer & Applebee. 1989 : 24) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นทักษะ ที่ก่อให้เกิดความคิด ความเข้าใจ การตั้ง คำถาม การอ้างอิงรับรองสมมติฐานอีกทั้งนำประสบการณ์ต่างๆ มาปรับใช้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ การเขียนยังช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกนำโครงสร้างทางภาษาสำนวนต่างๆ ตลอดจนคำสอนที่ครูได้สอนไปแล้ว มาใช้เขียนเรื่องราวต่างๆตามจุดประสงค์ของตน ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาให้เกิดพัฒนาการทาง การใช้ภาษายิ่งขึ้นไป (พิตรวัลย์ โกวิทวที. 2537 : 31).

แต่เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนผู้เรียนต้องมีความสามารถอย่าง แท้จริง จึงจะสามารถเขียนหรือถ่ายทอดความคิดหรือความรู้สึกให้อ่านเข้าใจได้ และการเขียนเป็น ทักษะที่ยากในการสอนเพราะการเขียนไม่ได้อาศัยเพียงความสามารถในการเรียบเรียงประโยคให้ถูก ต้องตามหลักโครงสร้างภาษา หรือวิธีเขียนเท่านั้นแต่ต้องอาศัยองค์ประกอบอื่นๆ อาทิ ความสามารถ ในการคิดและแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่จะนำมาเขียน การใช้ภาษา อีกทั้งลีลาในการเขียน (Heaton. 1988 : 135) นอกจากนี้การเขียนจะต้องอาศัยพื้นฐานจากทักษะฟัง พูด อ่าน เพื่อช่วยเสริม ประสบการณ์แก่ผู้เรียนในด้านตัวภาษาและความหมาย ตลอดจนบริบทภาษาซึ่งเป็นแนวทางให้ ผู้เรียนสามารถผลิตงานเขียนออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Byrne. 1988 : 3) จากสาเหตุดังกล่าว ทำให้ทักษะการเขียนเป็นปัญหาที่สำคัญในการเรียนการสอนของนักเรียนและครู จากรายงานผล การวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในด้านการเขียนของนักเรียนแสดงให้เห็นว่านักเรียนไทยมีความสามารถ ในการเขียนภาษาอังกฤษระดับสื่อสารอยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพอใจโดยได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ประเมินของ กระทรวงศึกษาธิการ (มนตรา พิพัฒน์ศรีสวัสดิ์. 2535 : 13 , ชนิษฐา นาคสวัสดิ์. 2541 : 12) สาเหตุ สำคัญที่ทำให้การเขียนไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากหนังสือที่ใช้ในการเขียนส่วนใหญ่ยังไม่ใช้ลักษณะ การสร้างสรรค์ตามความคิดของนักเรียนทั้งหมด และเป็นการถอดความจากข้อความภาษาไทยที่มีอยู่แล้ว การเรียนจึงเน้นหนักในด้านไวยากรณ์ งานเขียนส่วนใหญ่ อยู่ในระดับคำหรือประโยค และเป็นการเขียน

เพื่อทบทวนบทเรียนเท่านั้น (กรมวิชาการ. 2543) และจากงานวิจัยของศศิภา จ่างภากร (2537 : 32) พบว่าครุคำหนึ่งถึงความถูกต้องของโครงสร้างทางภาษาคำศัพท์ การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอนมากจนเกินไป ทำให้นักเรียนวิตกกังวลเกรงว่าจะผิดพลาด ผลงานที่ออกมาจึงไม่ค่อยมีคุณภาพ กล่าวคือ ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ และจากประสบการณ์ของตนเองผ่านงานเขียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ โบเวน และมาร์ก (Bowen and Mark .1994.162) ที่กล่าวว่าผู้เรียนที่กังวลเกี่ยวกับไวยากรณ์หรือความถูกต้องทางภาษามากเกินไปจะไม่สามารถนำเสนอความคิด ข้อมูลที่ต้องการสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าการสอนทักษะเขียนไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากครูยังขาดความรู้ ความเข้าใจเทคนิคในการสอนเขียนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการทางความคิด (Thinking Process) อย่างแท้จริง

วิสัยทัศน์ของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) คือ พัฒนาโรงเรียนสู่การเป็นโรงเรียนพัฒนาการคิด (Thinking School) ดังนั้น จุดประสงค์ที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคือ นักเรียนสามารถเขียนเพื่อสื่อสารและแสดงความคิดเห็นของตนเองโดยใช้ภาษาที่เหมาะสมกับระดับชั้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เมื่อผู้วิจัยมอบหมายให้ นักเรียนเขียนในหัวข้อต่างๆ โดยที่ผู้วิจัยไม่ได้ช่วยเหลือนักเรียนในด้วนเนื้อหามากนัก ผู้วิจัยสังเกตพบว่านักเรียนหลายคนมีปัญหาต่างๆ และจากการสอบถามนักเรียนพบว่า นักเรียนไม่มีข้อมูลในการเขียนและไม่ทราบว่าจะเริ่มต้นการเขียนอย่างไร อีกทั้งไม่สามารถใช้ศัพท์สำนวนที่แสดงความรู้สึกรของตนเองออกมาได้ และมักจะกังวลเกี่ยวกับความถูกต้องทางภาษา จึงทำให้ไม่สามารถเสนอผลงานได้ตรงตามเวลาที่กำหนด ผลงานที่ออกมามีข้อบกพร่องและไม่สามารถสื่อสารความรู้ความคิดของตนเองผ่านงานเขียนได้และมีนักเรียนหลายคนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินงานเขียนที่ครูวางไว้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับ โบเวน และมาร์ก (Bowen & Mark. 1994 : 153) ที่กล่าวว่าผู้เรียนที่เขียนภาษาต่างประเทศนั้น นอกจากจะพบปัญหาในการใช้คำหรือไวยากรณ์ให้ถูกต้องแล้วยังจะต้องพบปัญหาสำคัญคือ ไม่สามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองออกมาเป็นภาษาเขียนให้เข้าใจได้

จากสภาพปัญหาดังกล่าว นักวิจัยหลายท่านได้นำเสนอรูปแบบการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Approach) เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเขียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เฮดจ์ (Hedge. 2000 : 14) ได้กล่าวถึงการเขียนแบบเน้นกระบวนการไว้ว่า สำหรับผู้เรียนในระดับต้น ทักษะการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Approach) ที่มีเป้าหมายอย่างชัดเจนมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะใช้พัฒนาผู้เรียนให้เกิดความชำนาญในการสร้างสรรค์ผลงานเขียน เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้กลวิธีในการเขียนอย่างมีขั้นตอน อีกทั้งมีโอกาสดำเนินงานของตนเองและเพื่อนซึ่งสอดคล้องกับเลกิ (Leki. 1994 : 174-175) ที่กล่าวว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองผ่านงานเขียน อีกทั้งได้ศึกษาผลงานของเพื่อนและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น

ซึ่งกันและกันอันเป็นแนวทางในการวางแผนว่าจะเขียนอะไรและเขียนอย่างไร จะเห็นได้ว่านอกจากการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการจะช่วยพัฒนาทักษะเขียนแล้ว ยังสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนอีกด้วย ดังคำกล่าวของ เลอิกิ (Leki. 1994 : 178) ที่ว่า วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กลวิธีในการเขียนที่ช่วยให้ผู้เรียนผลิตผลงานที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมให้มีการระดมความคิดและการทำงานร่วมกันอย่างมีขั้นตอนอีกด้วย

วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้ คือ ขั้นก่อนเขียน (Prewriting) ขั้นร่าง (Drafting) ขั้นแก้ไข (Revising) ขั้นตรวจทาน (Proofreading / Editing) และขั้นนำเสนองานเขียนขั้นสุดท้าย (Presenting) ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองเป็นผู้เขียนที่ดีได้ไม่เพียงแต่ในระหว่างกระบวนการเหล่านี้เท่านั้น แต่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ทุกชิ้นงานที่เขียนและตลอดเวลาที่เขียนอีกด้วย (Grubers. 1992 : 20)

ในต่างประเทศได้มีนักวิจัยนำวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการไปใช้ ผลปรากฏว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้นเช่น งานวิจัยของซามเอล (Zamel. 1983 : 165-184) และ บรูโน (Bruno. 1984 : 221-224) ซึ่งพบว่าหลังจากนำวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการไปใช้ นักเรียนมีทักษะในการเขียนมากขึ้นอีกทั้งยังช่วยลดความวิตกกังวลในระหว่างการเขียนอีกด้วย ส่วนในประเทศไทยรายงานการวิจัยของ สุพัตรา ทองกลlya (2539 : 50-51) ธิดารัตน์ ภัทรพงศ์ไพศาล (2539 : 436) และอัญชลี วิเศษสังข์ (2539 : 439) แสดงให้เห็นว่าการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนดียิ่งขึ้น

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการเขียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีดังกล่าวมาใช้กับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาการเรียนการสอนทักษะเขียน เพื่อให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษในระดับเก่ปานกลาง อ่อน โดยมีนักเรียน 2 คน ที่มีปัญหาทางการเรียนภาษา (Language Learning Disability) รวมทั้งสิ้น 15 คน ซึ่งได้มาโดยสมัครใจ

ระยะเวลาในการทดลอง

ใช้ระยะเวลาในการทดลองภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 20 คาบ โดยใช้เวลานอกตารางเรียน

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำมาจากหัวข้อกิจกรรมการเขียนซึ่งประกอบด้วย การเขียนจดหมาย ความเรียงเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงและครอบครัว ขั้นตอนการประดิษฐ์บัตรอวยพร รวมทั้งการเขียนแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ผ่านมา จากหนังสือแบบเรียน Let's Go (Book 5)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) หมายถึง การสอนเขียนที่ฝึกให้ผู้เรียนเขียนตามกระบวนการที่ใช้ในการเขียน ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ
 - 1.1 ขั้นก่อนเขียน (Prewriting) เป็นขั้นเตรียมการวางแผนการเขียน โดยใช้กิจกรรมต่างๆ เพื่อระดมความคิดและรวบรวมข้อมูล
 - 1.2 ขั้นร่าง (Drafting) เป็นขั้นการเขียนร่างงาน โดยนำหัวข้อที่สำคัญจากขั้นก่อนเขียนมาปรับปรุงและพัฒนาผลงานให้ดีขึ้น
 - 1.3 ขั้นแก้ไข (Revising) เป็นขั้นการอ่านงานเขียนอย่างละเอียด โดยมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมหรือตัดข้อมูลที่จำเป็นบางส่วนออกเพื่อแก้ไขงานเขียนให้ดีขึ้น
 - 1.4 ขั้นตรวจทาน (Proofreading / Editing) เป็นขั้นการอ่านและตรวจทานงานเขียนให้สมบูรณ์และถูกต้องทั้งในด้านตัวสะกด การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ เครื่องหมายวรรคตอน การเว้นวรรคตอนและการเรียบเรียงเนื้อหา
 - 1.5 ขั้นนำเสนองานเขียนขั้นสุดท้าย (Presenting) เป็นขั้นที่พร้อมจะนำเสนอแก่ผู้อ่านต่อไป

2. ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ที่สื่อความหมายได้อย่างชัดเจนตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนและครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญในด้านความคิด เนื้อหา การเรียบเรียงเรื่องราว การถ่ายทอดความรู้สึกและการสื่อความหมาย การใช้ภาษา ตลอดจนระเบียบแบบแผนการใช้ภาษา ในงานเขียนประเภทต่าง ๆ เช่น จดหมาย ความเรียง เกี่ยวกับครอบครัวและสัตว์เลี้ยง การประดิษฐ์บัตรอวยพร รวมทั้งเขียนแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ผ่านมาแล้วได้ โดยประเมินจากงานเขียนตามเกณฑ์ประเมินงานเขียนระดับประถมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบประเมินงานเขียนระดับประถมศึกษาของคอมส์ (Combs. 1996 : 208-209)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การเขียน

1.1 ความหมายของการเขียน

1.2 องค์ประกอบในการเขียน

1.3 ความสำคัญของการเขียนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

1.4 ความสามารถในการเขียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา

1.5 กิจกรรมการเขียนในระดับประถมศึกษา

1.6 การประเมินการเขียนในระดับประถมศึกษา

2. การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ

2.1 ความหมายของการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

2.2 ลักษณะที่สำคัญของการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

2.3 ขั้นตอนการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ

3.1 งานวิจัยในประเทศ

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. การเขียน

1.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การเขียนเป็นการแสดงออกทางความนึกคิด และความรู้สึกในรูปแบบของตัวอักษร (Flower and Hay. 1989 : 36) เป็นกระบวนการทางความคิด (Thinking Process) (Arapoff. 1972 : 235-237) ที่นอกจากจะใช้ระบบสัญลักษณ์แทนคำพูดแล้วยังรวมไปถึงการถ่ายทอดข้อเท็จจริง ตลอดจนความคิดต่าง ๆ ออกมาในรูปแบบของประโยคที่ถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา และสื่อสารความหมายได้อย่างดี การเขียนจึงควรเริ่มในระดับง่ายไปสู่ระดับที่ยากขึ้น นอกจากนี้การเขียนยังเป็นกระบวนการแสวงหาเชิงสร้างสรรค์ (Tomkins.

1994 : 1-15) ซึ่งมีลักษณะผสมผสานระหว่างเนื้อหาและภาษา กล่าวคือ เป็นการใช้ภาษาเพื่อค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม ดังนั้นการเขียนจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการค้นหาความหมายจากประสบการณ์ของผู้เขียนเพื่อที่จะนำเสนอแก่ผู้อ่านในด้านการสอนนั้น บุญศิริ ผ่องอักษร (2542) กล่าวถึงการเขียนภาษาอังกฤษไว้ว่าเป็นทักษะที่ต้องการสอนอย่างมีแบบแผนและเป็นขั้นตอน ผู้สอนจะคิดสรุปง่าย ๆ ไม่ได้ว่าถ้าผู้เรียนมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และสามารถเขียนประโยคอังกฤษได้แล้วผู้เรียนจะมีความสามารถเขียน เรียงความได้ด้วย ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้เรียบเรียงความคิดต่าง ๆ ที่จะออกมาในรูปประโยคเพื่อประกอบกันเป็นเนื้อความที่เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเจ้าของภาษาต่อไป

1.2 องค์ประกอบในการเขียน

องค์ประกอบของงานเขียนที่ดีนั้น แฮริส (Harris. 1969 : 68-69) และฮีทตัน (Heaton. 1990 : 138-139) เห็นพ้องกันว่าประกอบด้วย

1.2.1 ทักษะทางไวยากรณ์ (Grammar Skills) ซึ่งได้แก่ความสามารถในการเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และโครงสร้างทางภาษา

1.2.2 ทักษะกลไก (Mechanic Skills) ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามแบบแผน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดคำ

1.2.3 สลีลาในการใช้ภาษา (Stylistic Skills) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการเขียน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดลักษณะเฉพาะของผู้เขียนรวมทั้งการเลือกใช้ถ้อยคำและสำนวนต่าง ๆ ให้เกิดอารมณ์และอรรถรส (Tone and Flavor) ในการเขียน

นอกจากนี้แฮริส ยังให้ความสำคัญกับเนื้อหาสาระในการเขียน (Content) และรูปแบบในการเขียน (Form) ในขณะที่ฮีทตันคำนึงถึงทักษะในการเลือกข้อความที่เหมาะสม (Judgement Skills) ซึ่งได้แก่ความสามารถในการเขียนข้อความได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยคำนึงถึงผู้อ่านเป็นสำคัญ รวมทั้งความสามารถในการจัดลำดับเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอให้มีความต่อเนื่องกันเป็นลำดับ

ฟลาวเวอร์ (Flower. 1989 : 283-289) ได้สรุปองค์ประกอบสำคัญของการเขียนไว้ 3 ประการ คือ

- 1) ลักษณะงานเขียนที่รวมถึงข้อจำกัดภายนอกได้แก่การใช้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการเขียน
- 2) ความรู้และข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำมาเขียนของนักเรียน
- 3) กระบวนการเขียนหรือกระบวนการในการใช้ความคิดเพื่อแสวงหาข้อมูลในการเขียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดเพราะเป็นกระบวนการเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ ให้สัมพันธ์และเป็นเหตุเป็นผลกัน

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่าองค์ประกอบสำคัญในการเขียนที่ดีนั้น ประกอบด้วยความรู้ใน ด้านภาษาที่ผู้เรียนจะใช้ในการเขียน เช่น โครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน สัทภาษา กลไกในการเขียน เนื้อหาสาระที่จะใช้ในการเขียน ตลอดจนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดที่ ถ่ายทอดออกมาและมีกระบวนการเขียนที่จะนำไปสู่ผลงานที่มีคุณภาพ

1.3 ความสำคัญของการเขียนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

การเขียนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาอย่างมาก สตีวิก และนอร์ดเบิร์ก (Stewig & Nordberg. 1995 : 203-205) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสำหรับ นักเรียนในระดับประถมศึกษาไว้ 4 ประการ ซึ่งสอดคล้องกับฟิชเชอร์และเทอร์รี่ (Fisher & Terry. 1990 : 375-376) คือ

1. การเขียนเป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างกัน เนื่องจากในชีวิตประจำวันนักเรียน จะต้องใช้ทักษะการเขียนในการสื่อสารอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนแสดงความคิดของตนเองกับคนรอบข้าง ตลอดจนการสื่อสารทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งการเขียนเหล่านี้นักเรียนจะต้องเรียนรู้ที่จะเลือกใช้ คำศัพท์สำนวนที่ถูกต้องเหมาะสมตรงกับความคิดและวัตถุประสงค์ที่ต้องการสื่อสาร

2. การเขียนทำให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างกัน สำหรับ นักเรียนในระดับประถมศึกษา การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนกับเพื่อนทำให้นักเรียนได้ รับความรู้ ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่สำคัญเป็นการเปิดโลกทัศน์ของนักเรียนให้กว้างขึ้น อีกทั้งได้มีโอกาส ที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น

3. การเขียนเป็นทักษะที่ช่วยในการเรียบเรียงความรู้ ความคิดของผู้เขียน ฮีตัน (Stewig & Nordberg. 1995 ; citing Heaton. 1900) ได้ยกตัวอย่างไว้ว่าเมื่อนักเรียนบวกเลขง่ายๆ นักเรียนจะสามารถหาคำตอบได้อย่างรวดเร็ว แต่เมื่อใดก็ตามที่ต้องหาผลลัพธ์ของตัวเลขจำนวนมากๆ นักเรียนจำเป็นต้องใช้ปากกาดินสอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เช่นเดียวกับการเขียนเพื่ออธิบาย ข้อมูลบางอย่างที่นักเรียนไม่สามารถพูดให้เข้าใจได้ การเขียนเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและตรง ประเด็นมากที่สุด

4. นักเรียนสามารถนำทักษะการเขียนไปจินตนาการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้เกิด ความเพลิดเพลินและสนุกกับภาษาหลังจากที่ได้รับประสบการณ์การเขียนในชั้นเรียนแล้ว

นอกจากนี้ ฟิชเชอร์และเทอร์รี่ (Fisher & Terry. 1990 : 374) ยังได้กล่าวว่าการเขียน เป็นเครื่องมือในการจดบันทึกเพื่อเตือนความทรงจำต่างๆ อีกทั้งข้อความรู้ที่เด็กได้เรียนไปแล้วในชั้น เรียนเพื่อที่จะนำมาทบทวนในภายหลังได้อีกด้วย

1.4 ความสามารถในการเขียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา

จาคอปส์ (Jacobs. 1981 : 89) ได้กล่าวถึงความสามารถในการเขียนโดยทั่วไปว่า ประกอบไปด้วยความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ข้อมูลในเรื่องที่เขียน การเรียบเรียงเรื่องราวได้ สมเหตุสมผล เนื้อหาเชื่อมโยงต่อเนื่องกันเป็นสำคัญ เลือกใช้คำศัพท์สำนวนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม กับเนื้อความตลอดจนความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างทางภาษา ในขณะที่ ไวท์ (White. 1991 : 6) กล่าวว่าความสามารถในการเขียนจะต้องประกอบด้วย ความถูกต้องของ ภาษาที่ใช้ (Correction of Form) ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Appropriateness of Style) และ เอกภาพของเรื่อง (Unity of Theme and Topic)

สำหรับในระดับประถมศึกษา คอมบส์ (Combs. 1996 : 208-211) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการเขียนของนักเรียนในระดับประถมศึกษาว่า ประกอบไปด้วยความรอบรู้ในหัวข้อที่เขียน สามารถนำเสนอได้อย่างน่าสนใจ ชัดเจน หัวข้อไม่กว้างจนเกินไป มีการเรียบเรียงเรื่องราวได้อย่าง ต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ สามารถแสดงความเป็นตัวของตัวเองในเรื่องที่เขียนอีกทั้งภาษาที่ใช้ถูกต้อง ชัดเจนสอดคล้องกันโดยมีข้อผิดพลาดไม่มากนัก

คอมบ์กล่าวว่าในระดับประถมศึกษามิได้ให้ความสำคัญในด้านการใช้ศัพท์สำนวน แต่จะเน้นความสามารถในการถ่ายทอดอารมณ์ ความคิดเห็นของผู้เขียนเป็นสำคัญ

สำหรับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานในด้านการเขียนไว้ว่าผู้เรียน จะต้องเข้าใจกระบวนการเขียน และสื่อสารข้อมูลความคิดเห็นและความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ ในระดับประถมศึกษาหัวข้อในการเขียนมีหลากหลาย อาทิเช่น เกี่ยวกับเรื่องตนเอง ครอบครัว สิ่งแวดล้อม โรงเรียน โดยมีวงศัพท์ประมาณ 1050 – 1200 คำ ตลอดจนสามารถใช้ประโยคเดี่ยว และประโยคผสม สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ได้

1.5 กิจกรรมการเขียนในระดับประถมศึกษา

การจัดกิจกรรมในการเขียนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา ทั้งนี้ เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน คอลลิน (Collins. 1993 : 105-107) นอร์ดเบิร์ก (Nordberg. 1995 : 220) และคอมบส์ (Combs. 1996 : 192-199) ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่ใช้ในการปฏิบัติเพื่อระดม พลังสมองและข้อมูลในการเขียนโดยสรุปหัวข้อเรื่องต่อไปนี้

1. กิจกรรมวาดภาพหรือกิจกรรมทางศิลปะอื่น ๆ วิธีการนี้ไม่เพียงแต่เหมาะสมกับ นักเรียนในระดับประถมศึกษาเท่านั้น แต่ยังเหมาะสมกับทุกระดับ เนื่องจากสามารถช่วยผู้เขียนให้เกิด ความคิดทั้งในด้านภาษาและเนื้อหาที่ใช้ในการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับไรม์ส (Raimes. 1983 : 211)

และเบิร์น (Byrne. 1988 : 79) ที่กล่าวว่า การใช้รูปภาพที่น่าสนใจมีส่วนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิด ความสนใจในกิจกรรมการเขียนมากยิ่งขึ้น โดยนักเรียนดูภาพแล้วร่วมกันอภิปราย รูปภาพที่ใช้ อาจ หมายถึง รูปภาพลำดับขั้นตอน แผนที่ ตลอดจนแผนภูมิต่างๆ

2. ใช้กิจกรรมการอ่านเพื่อเสริมทักษะกิจกรรมการเขียน โดยให้นักเรียนได้มีโอกาส อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเขียน เบิร์น (Byrne. 1988 : 79) กล่าวว่า การอ่านสามารถนำไปสู่ กิจกรรมการเขียนได้ เพราะหลังจากการอ่านนักเรียนมักจะจบลงด้วยการอภิปราย การเขียนแสดง ความคิดเห็น บันทึกสั้น ๆ หรือจดหมาย

3. กิจกรรมการเขียนร่วมกันในกลุ่ม (Collaborating in group) นักเรียนจะทำงานร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในการวางแผนและหาข้อมูลในการเขียน ตลอดจนแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่ง จุดประสงค์ที่สำคัญของกิจกรรมนี้คือ ต้องการให้นักเรียนได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งกันและกัน อีกทั้งได้ประโยชน์ในการเรียนรู้ภาษาและทักษะการเขียนจากเพื่อนในกลุ่มอีกด้วย

4. การจัดกิจกรรมโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ (Audiovisual Media) อาทิเช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ละคร ดนตรี ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยดึงดูดให้นักเรียนสนใจ และ ต้องการแสดงความคิดเห็น นอกจากนี้ยังสามารถช่วยนักเรียนให้มีข้อมูลในการเขียนเพิ่มมากขึ้น

จากกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเขียนในระดับประถมศึกษา นั้น ควรจะใช้กิจกรรมที่จูงใจและกระตุ้นให้นักเรียนสนใจอยากเขียนตลอดจนช่วยให้เกิดแนวทางในการเขียน ตัวอย่างเช่น การใช้เกมทางภาษา การวาดภาพ การอภิปรายร่วมกัน อีกทั้งการอ่านเพื่อหาแนวคิด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนแสวงหาแนวคิดซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการเตรียมการเขียน ดังนั้นในการเลือกกิจกรรมเพื่อนำมาใช้ในการสอนเขียน ควรคำนึงถึงวัย ความสนใจและระดับความสามารถของนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้เกิดผลดีในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะเขียนต่อไป

1.6 การประเมินงานเขียนในระดับประถมศึกษา

แมดเซน (Madsen. 1983 : 120-122) ฟิชเชอร์ และ เทอร์รี่ (Fisher & Terry. 1990 : 365-368) และนอร์ดเบิร์ก (Nordberg. 1995 : 276-277) ได้เสนอวิธีการตรวจเรียงความ ซึ่งสามารถใช้กับ นักเรียนประถมศึกษาโดยแบ่งเป็น 3 แบบ คือ

1. วิธีตรวจแบบวิเคราะห์ (Analytical Scoring) เป็นวิธีประเมินงานเขียนโดยแยก ประเมินองค์ประกอบต่างๆของการเขียนโดยการหักคะแนนตามข้อผิดพลาดและการให้คะแนนตาม องค์ประกอบต่างๆ ซึ่งในระดับประถมประกอบด้วย องค์ประกอบในด้านเนื้อหา (Content) การเรียบเรียง (Organization) การถ่ายทอดอารมณ์และการสื่อความหมาย (Voice) การใช้ภาษา (Use of Language) ตลอดจนกลไวยากรณ์ (Use of Conventions/Mechanics)

2. การประเมินโดยภาพรวม (Holistic Scoring) เป็นการประเมินงานเขียนโดยภาพรวม โดยจะดูว่างานเขียนของนักเรียนสื่อความหมายได้ดีมากน้อยเพียงใด ซึ่งการประเมินแบบนี้จะมีการเปรียบเทียบงานเขียนที่ตรวจกับงานชิ้นอื่น อีกด้วย

3. การประเมินลักษณะเฉพาะที่สำคัญ (Primary Trait Scoring) เป็นวิธีประเมินที่คล้ายกับประเมินแบบรวบยอดคือ มีมาตรฐานประเมินพร้อมคำบรรยาย แต่จะต่างกันตรงที่การประเมินแบบนี้จะไม่ดูผลงานโดยรวมของนักเรียน แต่จะแยกเป็นส่วน ๆ เช่นการประเมินในส่วนของการเขียนบทนำ การใช้บทสนทนาในงานเขียน ในการประเมินลักษณะเฉพาะที่สำคัญนี้จะดูโวหารและความสละสลวยตลอดจนวัตถุประสงค์ในการเขียนเป็นสำคัญ โดยไม่ให้ความสำคัญของกลไกทางภาษามากนัก

นอกจากนี้คอมบ์ส (Combs.1996: 208-209) ได้เสนอเกณฑ์การตรวจเรียงความสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา โดยเกณฑ์การประเมินแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ความคิดและเนื้อหา (Ideas and Content)	5	คะแนน
2. การเรียบเรียงเรื่องราว (Organization)	5	คะแนน
3. การถ่ายทอดอารมณ์และการสื่อความหมาย (Voice)	5	คะแนน
4. การใช้ภาษา (Use of Language)	5	คะแนน
5. ระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษา (Use of Conventions)	5	คะแนน
รวมทั้งสิ้น	25	คะแนน

การประเมินคุณภาพงานเขียนแบ่งระดับคะแนนออกเป็น 1,3,5 ซึ่งแต่ละระดับจะมีคำอธิบายลักษณะอย่างชัดเจน คอมบ์สกล่าวว่า การให้คะแนน 1,3,5 เหมาะสมกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาอย่างมาก กล่าวคือถ้าผลงานออกมาดีมากกว่า 1 แต่ไม่ถึง 3 นักเรียนจะได้ระดับคะแนน 2 หรือถ้าผลงานดีกว่า 3 แต่ไม่ถึง 5 นักเรียนจะได้ระดับคะแนน 4 เกณฑ์การให้คะแนนแบบนี้ นักเรียนและครูมีโอกาที่จะได้ประเมินร่วมกัน ซึ่งจะทำให้นักเรียนและครูประเมินคุณภาพของงานโดยใช้มาตรฐานเดียวกันในงานชิ้นใดชิ้นหนึ่งหรือหลายชิ้นที่นักเรียนเขียน อีกทั้งนักเรียนจะได้ทราบถึงข้อดีและข้อเสียของงานของตนเพื่อจะได้นำไปปรับปรุงงานในครั้งต่อไป

สำหรับการประเมินงานเขียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับมาจากรูปแบบการประเมินงานเขียนของคอมบ์ส (Combs. 1996 : 208-20) ซึ่งรูปแบบดังกล่าวนี้มีรายละเอียด ชัดเจนครอบคลุมองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนในระดับประถมศึกษา โดยผู้วิจัยได้ปรับสัดส่วนให้สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ซึ่งมุ่งพัฒนาด้านการคิดและเนื้อหา โดยเพิ่มคะแนนด้านเนื้อหาและความคิดเป็น 15 คะแนน คิดเป็น 37.5 % การเรียบเรียงเรื่องราว 10 คะแนน คิดเป็น 25% ส่วนในด้านการสื่อความหมาย การใช้ภาษา และระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษายังคงให้คะแนนด้านละเท่า

เดิมคือ 5 คะแนน คิดเป็นด้านละ 12.5% รวมทั้งสิ้น 40 คะแนน การประเมินการเขียนรูปแบบนี้เหมาะสำหรับการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนในระดับประถมศึกษา นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้งานของตนเองว่ามีข้อดีหรือจุดบกพร่องในด้านใดบ้าง เพื่อจะได้แก้ไขและปรับปรุงงานเขียนของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

2. การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ

2.1 ความหมายของการเขียนแบบเน้นกระบวนการ

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและคำจำกัดความเกี่ยวกับการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) ดังนี้

การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) เป็นการสอนที่เน้นกระบวนการในการเขียน ซึ่งผู้เรียนไม่เพียงแต่ได้รับการสอนเขียนเพื่อให้ได้ผลงาน (Product) เท่านั้น แต่ยังมีโอกาสเรียนรู้กระบวนการ (Process) ในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้มีคุณภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ในการเขียนโดยมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการในการคิดการทดลองเพื่อที่จะนำมาอภิปรายและแลกเปลี่ยนกันในหมู่เพื่อน ซึ่งความคิดเห็นที่ได้จากการแลกเปลี่ยนนี้เองสามารถจะนำมาเป็นแนวทางในการตัดสินใจว่าจะเขียนอะไรและเขียนอย่างไร (Leki. 1994 :175 ; Raimes. 1983 : 10)

ในการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ จะให้นักเรียนเขียนหลายๆ ครั้ง โดยมีวิธีการอ่านทบทวนและตรวจทานเพื่อแก้ไขปรับปรุง โดยขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้จะย้อนกลับไปมาจนผลงานเสร็จสมบูรณ์ (Applebee. 1989 : 10) นอกจากนี้ จาร์วิส (Jarvis. 2002 : 1) ได้กล่าวว่า การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการมีความเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนในระดับต้น เนื่องจากจะช่วยให้นักเรียนสามารถสื่อสารผ่านงานเขียนของตนเองไปพร้อมกับการพัฒนาในด้านภาษาและทักษะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทักษะการพูดที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล การอ่านผลงานเพื่อตรวจทาน อีกทั้งผู้เขียนยังมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองในด้านการใช้ไวยากรณ์ การสะกดคำและลายมือที่ใช้ในการเขียนอีกด้วย

จากแนวคิดของนักวิชาการข้างต้นสรุปได้ว่า การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นการสอนให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนอย่างเป็นกระบวนการ โดยเริ่มตั้งแต่วิธีการคิดรวบรวมข้อมูลที่จะใช้ในการเขียน มีการเขียนรายงานและอ่านทบทวนหลายๆ ครั้ง เพื่อตรวจทานแก้ไขงานเขียนให้ดียิ่งขึ้นและสื่อสารได้อย่างชัดเจน ซึ่งในระหว่างกระบวนการเขียนนี้นักเรียนมีโอกาสดำเนินการพูดและการอ่านไปพร้อมๆ กัน นอกจากนี้นักเรียนยังมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน โดยมีการให้ข้อมูลย้อนกลับจากครูและเพื่อน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและผลงานที่ออกมามีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.2 ลักษณะที่สำคัญของวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ

นักวิชาการหลายท่าน อาทิ เมอร์เรย์ (Murray. 1982 : 21-25) ; ฮิวอี้ (Hughey. 1983 : 42) ; บราวน์ (Brown .1994 : 320) และ ไวท์และอานท์ (Furneaux. 2002 : 3 ; citing White & Amdt's) ได้อธิบายถึงลักษณะสำคัญของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการดังสรุปในหัวข้อต่อไป

1. การเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นรูปแบบการเขียนที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการซึ่งจะนำไปสู่ผลการเขียน เป็นการฝึกฝนให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจว่าการเขียนเกิดขึ้น โดยผ่านกระบวนการต่างๆ โดยนักเรียนกำหนดว่าอะไรคือจุดประสงค์โดยรวมของตนในการเขียน (Brown. 1994 : 320)

2. การเขียนเน้นกระบวนการจะใช้กิจกรรมที่ก่อให้เกิดการระดมความคิด ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนสามารถสร้างความจำระยะยาว (Long-term Memory) และสามารถตอบคำถามตนเองได้ว่านักเรียนต้องการจะเขียนอะไรเพื่อจะนำเสนอแก่ผู้อ่าน

3. การสอนแบบเน้นกระบวนการเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้สอนและนักเรียน ผู้สอนมิใช่ผู้ให้คำตอบเท่านั้นแต่เป็นผู้ช่วยในการค้นหาคำตอบพร้อมกับนักเรียน ผู้สอนจะต้องสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอนโดยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น อีกทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับและการเสริมแรงทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนและเป็นพื้นฐานการเขียนในอนาคต

4. ส่งเสริมให้มีการทำงานร่วมกันกับเพื่อนในชั้นเรียน โดยมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน ทั้งในด้านการระดมความคิดในการเรียน การอ่านเพื่อตรวจทาน (Review) ความถูกต้อง อีกทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับเนื้อหาว่าชัดเจนตรงประเด็นหรือไม่

5. มีการเขียนรายงาน (Drafting) หลายครั้งเพื่อจัดลำดับความคิดและเรียบเรียงภาษาให้ถูกต้องและสละสลวย

6. ส่งเสริมให้มีการค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อที่จะนำเสนอได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

7. การทำแบบฝึกหัดในการเขียนเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้เป็นตัวอย่างในการเขียนของตนได้

2.3 ขั้นตอนการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา

จากลักษณะที่สำคัญของการสอนแบบเน้นกระบวนการที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ฟิชเชอร์ (Fisher. 1990 : 365 – 368) กรูเบอร์ (Grubers. 1992 : 6– 6) สตีวิก และนอร์ดเบิร์ก (Stewig &

Nordberg, 1995 : 214 – 222) และ วิกเกอร์ และชัลท์ส (Wicker & Schultz, 1995 : 160 – 161) เห็นพ้องกันว่า ขั้นตอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. **ขั้นก่อนการเขียน (Prewriting)** เป็นขั้นตอนสำคัญในการเตรียมความพร้อมก่อนการเขียนโดยสตีวิกและนอร์ดเบิร์ก เห็นว่า 75% ของเวลาที่ใช้ในการเขียนทั้งหมดอยู่ในขั้นตอนนี้เนื่องจากเป็นขั้นตอนแรกที่นักเรียนจะค้นพบว่าอะไรคือสิ่งที่ต้องการนำเสนอแก่ผู้อ่านเป็นขั้นตอนในการระดมความคิด เพื่อหาข้อมูลในการเขียนให้มากที่สุด กรูเบอร์ กล่าวว่าการให้นักเรียนมีโอกาสทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดร่วมกับเพื่อนๆ จะทำให้นักเรียนคลายความวิตกกังวล ซึ่งกิจกรรมที่ครูควรจัดให้นักเรียนมีมากมาย อาทิเช่น

1.1 ให้นักเรียนในชั้นเขียนหัวข้อที่ตนเองสนใจ และต้องการเขียนเสร็จแล้วจึงนำมาอภิปรายร่วมกันเพื่อตกลงเลือกหัวข้ออีกครั้งหนึ่ง

1.2 ให้นักเรียนระดมความคิดเพื่อหาข้อมูล และคำศัพท์สำนวนที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะเขียนทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

1.3 ให้นักเรียนวางแผนในการเขียนงานของตนเอง โดยผู้เขียนเองต้องคำนึงว่ากลุ่มเป้าหมายที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอผลงานคือใคร อีกทั้งให้โอกาสนักเรียนได้มีเวลาแลกเปลี่ยนข้อมูลของตนเองกับเพื่อน

2. **ขั้นการเขียนร่าง (Drafting)** เป็นขั้นตอนที่ผู้เขียนนำความคิดข้อมูลในขั้นก่อนเขียนมาเรียบเรียงเป็นตัวหนังสือ โดยมีการจัดเนื้อหาในแต่ละส่วนให้สอดคล้องและเหมาะสม ในขั้นตอนนี้ครูควรสาธิตการเขียนร่างงาน เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจ จุดประสงค์ของการเขียนร่างงาน ครูอาจจะใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูลโดยที่ครูไม่ได้เป็นผู้ตัดสินว่าถูกหรือผิด แต่ครู จะทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนอาจจะทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งนอกจากจะเพิ่มข้อมูลให้นักเรียนแล้วยังจะช่วยพัฒนาทักษะการพูดให้นักเรียนอีกด้วย

3. **ขั้นการอ่านทบทวน (Revising)** ในระหว่างการอ่านทบทวนผู้เรียนจะแก้ไขในเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหา เป็นการทำให้งานเขียนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นโดยจะมีการอ่านทบทวน (Reread) อีกทั้งตรวจสอบข้อผิดพลาด (Correct Errors) การลบ (Delete) คำที่ไม่ชัดเจนและเพิ่มเติม (Adding) หรือแทนที่ (Substitution) โดยใช้คำที่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนและเหมาะสมตลอดจนอาจจะมีการจัดเรียงใหม่ (Rearranging the Organization) อีกด้วย นอร์ดเบิร์ก ได้เสนอกิจกรรมในขั้นอ่านทบทวนโดยผู้เขียนอาจจะทำร่วมกับเพื่อนโดยมีครูเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ กิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

3.1 การอ่านทบทวนและประเมินงานเขียนโดยตัวผู้เขียนเอง (Feeling of Ownership) ผู้เขียนจะอ่านงานตัวเองและพิจารณาว่าอะไรคือข้อดี และอะไรคือสิ่งที่ตัวเองต้องการจะปรับปรุงหรือแก้ไขให้ดีขึ้น

3.2 การอ่านออกเสียงร่างงาน (Reading drafts Aloud) นักเรียนจะพบปัญหาของตนเองหลังจากได้ฟังเพื่อนครู และพ่อแม่อ่านงานเขียนของตนให้ฟังอีกครั้งหนึ่ง และสามารถตัดสินได้ว่างานเขียนของตนเองดีมากน้อยเพียงใดจากการฟัง อีกทั้งยังได้ฟังความคิดเห็นจากบุคคลเหล่านี้อีกด้วย

3.3 การอ่านทบทวนโดยครูและเพื่อน (Peer Group Revising and Teacher Conferencing) การทำงานร่วมกันของนักเรียนจะทำให้นักเรียน เรียนรู้ข้อผิดพลาดของตนเองและเพื่อนทั้งนี้เพื่อนำมาปรับปรุงงานเขียนของตนเองให้ดีขึ้น นอกจากนี้การได้ฟังครูวิจารณ์ งานเขียนของตนเองตัวต่อตัว (Face to face) จะทำให้ครูเข้าใจปัญหาในการเขียนของนักเรียนมากขึ้น อีกทั้งนักเรียนก็เข้าใจข้อเสนอแนะได้ชัดเจน ซึ่งดีกว่าที่ครูจะเขียนวิจารณ์ลงในกระดาษเท่านั้น

4. **ขั้นการแก้ไข (Editing / Proofreading)** เป็นการแก้ไขเพื่อให้งานเขียนอยู่ในรูปที่ถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน ในขั้นตอนนี้จะเน้นในเรื่องกลไกของภาษา เช่น ตัวสะกด และความผิดพลาดทางกลไกภาษาอื่นๆ ซึ่งกลไกทางภาษาหมายถึง ระเบียบแบบแผนที่เป็นมาตรฐานที่ยอมรับทั่วไปของการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งประกอบไปด้วยการใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ (Capitalization) เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) ตัวสะกด (Spelling) การใช้โครงสร้างประโยค (Sentence Structure) การใช้ภาษาและรูปแบบของงานเขียน (Format) ในขั้นแก้ไขนี้ครูควรฝึกให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการตรวจแก้งานหลายๆ วิธีเช่น การให้นักเรียนอ่านออกเสียงเพื่อตรวจสอบการเว้นวรรคตอนและประเมินว่าประโยคแต่ละประโยคสมบูรณ์หรือไม่ ตลอดจนฝึกให้ใช้กิจกรรมในการตรวจอีกด้วย

5. **ขั้นการนำเสนองานเขียนขั้นสุดท้าย / ขั้นตอนสนองต่อการเขียน**

(Presenting / Responding) วัตถุประสงค์สำคัญในการเขียนก็คือ เพื่อสื่อสารกับผู้อ่าน เพื่อถ่ายทอดความคิดความเข้าใจและประสบการณ์ของตนเอง เพื่อสนับสนุนการคิดและการเรียนรู้ตลอดจนเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นที่ภาคภูมิใจในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะต้องตอบคำถามว่าตนเองบรรลุวัตถุประสงค์ในการเขียนเหล่านี้หรือไม่ การได้ประเมินงานเขียนของตนเองในภาพรวมจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากข้อผิดพลาดของตน อีกทั้งการตอบสนองงานเขียนของนักเรียนจากเพื่อน ครู และผู้ปกครอง จะช่วยให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและสนใจในการเขียนมากขึ้น นอกจากนี้อาจจะมีการเผยแพร่ผลงานของนักเรียนโดยบันทึกเสียงตามสายหรือการจัดป้ายนิเทศต่างๆ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการสอนออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการเขียน (Prewriting) เป็นการเตรียมพร้อมในการเขียน ขั้นร่าง (Drafting) เป็นขั้นการเขียนร่างงานโดยนำหัวข้อสำคัญจากขั้นก่อนเขียนมาปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น ขั้นแก้ไข (Revising) เป็นขั้นการอ่านเพื่อทบทวนโดยอาจเพิ่มเติมหรือตัดให้ร่างงานดีขึ้น ขั้นตรวจทาน (Proofreading / Editing) เป็นขั้นการอ่านและตรวจทานงานเขียนให้สมบูรณ์และถูกต้องในด้านโครงสร้างทางภาษาและชั้นนำเสนองานเขียนขั้นสุดท้าย (Presenting) เป็นขั้นที่พร้อมจะนำเสนอแก่ผู้อ่านต่อไป ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เป็นกระบวนการที่ย้อนกลับไปมาอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้การเขียนในแนวยังเน้นการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ที่ผสมผสานระหว่างกระบวนการทางสติปัญญาและการใช้ภาษาอีกด้วย

3. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3.1 งานวิจัยในประเทศ

จूरรัตน์ หอมจันทร์ (2536 : 102) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนและความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการกระบวนการเขียนของเคลลี กับการสอนด้วยวิธีตามคู่มือครู ผลการทดลองพบว่าความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการกระบวนการของเคลลี ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนมอบหมายงาน (Assignment of Task) ขั้นตอนอภิปรายเกี่ยวกับงานที่ครูมอบหมาย (Discussion of Task) ขั้นระดมพลังสมอง (Brainstorming) ขั้นจดบันทึกต่าง (Rough Notes) ขั้นการเขียนร่างที่ 1 (First Draft) และขั้นอ่านเพื่อตรวจแก้ไข (Proofreading) สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทิพาพร สุจारी (2537) ได้ศึกษาถึงการเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอน ด้วยวิธีการกระบวนการของเฮวินส์และวิธีสอนตามคู่มือครู โดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนหนองพอกวิทยา อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 76 คน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 38 คน และกลุ่มควบคุม 38 คน ดำเนินการโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีการกระบวนการของเฮวินส์ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการเขียน (Prewriting) ขั้นการเขียนร่างครั้งที่ (First Draft) ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ขั้นการเขียนร่างครั้งที่ 2 (Second Draft) และขั้นการอ่านเพื่อตรวจแก้ไข (Proofreading) ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครูใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 24 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้

เนื้อหาเดียวกัน จากการทดลองปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีกระบวนการของเฮวินส์กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถทางการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

ธิดารัตน์ ภัทรพงศ์ไพศาล (2539) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีสอนเขียนแบบกระบวนการต่อการเขียนของนักศึกษาปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้เป็นนักศึกษาปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำนวนกลุ่มละ 25 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนเขียนแบบกระบวนการและกลุ่มควบคุมได้รับการสอนเขียนแบบเดิม ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย ที่นักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยในการเขียนสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม ซึ่งหมายความว่า การใช้วิธีสอนเขียนแบบกระบวนการช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนดีขึ้น

อัญชลี วิเศษสังข์ (2539) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนเขียนแบบกระบวนการที่มีต่อการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป่านะพันธุวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 กลุ่มๆ ละ 30 คน ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน กลุ่มทดลองได้รับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและกลุ่มควบคุมได้รับการสอนเขียนตามแผนการสอนของครู โรงเรียนป่านะพันธุวิทยา ซึ่งเป็นการสอนเขียนแบบเน้นงานเขียน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคะแนนผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยในการเขียนของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยในการเขียนสูงกว่านักเรียนกลุ่ม ควบคุมซึ่งแสดงว่าการใช้วิธีการสอนเขียนแบบกระบวนการช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดีขึ้น

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ซาเมล (Zamel. 1983 : 165–184) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบกระบวนการเขียนของนักศึกษาที่มีความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับกลาง จำนวน 6 คน ของมหาวิทยาลัยแมสซาชูเซตส์ (University of Massachusetts) ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาที่มีและไม่มีทักษะในการเขียน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาที่มีทักษะในการเขียนจะมีการระดมสมอง หรือจดข้อมูลโดยย่อก่อนการเขียนและจะมีการวางแผนที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นตลอดกระบวนการ ดังนั้นการเขียนจึงมีลักษณะเป็นกระบวนการในการค้นหาความคิดและสร้างความคิดใหม่โดยการผสมผสานความรู้เก่าเข้ากับความรู้ใหม่ ในขณะที่นักศึกษที่ขาดทักษะในการเขียนจะกังวลและเสียเวลากับการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียนที่ถูกต้องมากกว่าการสร้างเนื้อหา

2. นักศึกษาที่มีทักษะในการเขียนจะตรวจทาน หรือประเมินงานเขียนตลอดกระบวนการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อสารเนื้อความให้ชัดเจน ในขณะที่นักศึกษาที่ขาดทักษะในการเขียนจะตรวจทานงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขงานเขียนให้ถูกต้องตามหลักการเขียนและการใช้ไวยากรณ์

บรูโน (Bruno. 1984 : 2663-A) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทักษะการเขียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติกับที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกระบวนการ โดยทำการทดลองกับนักเรียนเกรด 3 – 5 จำนวน 654 คน จากโรงเรียนประถมศึกษา 3 แห่ง ในรัฐโคโลราโด ซึ่งแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุมให้เรียนด้วยวิธีปกติคือใช้หนังสือแบบเรียนและแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ส่วนกลุ่มทดลองให้เรียนด้วยวิธีสอนแบบกระบวนการ โดยสอนให้นักเรียนเป็นขั้นตอน คือ ขั้นก่อนลงมือเขียน ขั้นลงมือเขียน และขั้นปรับปรุงแก้ไข จากผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกระบวนการมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทักษะการเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ

จากรายงานผลการวิจัยเกี่ยวกับการสอนเขียนแบบกระบวนการทั้งในประเทศและต่างประเทศดังกล่าว สรุปได้ว่าการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่นำวิธีการสอนนี้ไปใช้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ให้ดีขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
2. ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า
3. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า
4. การดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับเก่งปานกลาง อ่อน โดยมีนักเรียน 2 คน ที่มีปัญหาในการเรียนภาษา (Language Learning Disability) รวมทั้งสิ้น 15 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มเจาะ

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเวลา 20 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โดยใช้เวลานอกตารางเรียน

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการสอนเขียนจำนวน 5 แผนซึ่งประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้ (ภาคผนวก ข)
 - 1.1 Our Lovely Pet
 - 1.2 Dear Pen Pal
 - 1.3 My Family
 - 1.4 How to Make a Card
 - 1.5 My Impression on the Last Weekend
2. แบบสังเกตพฤติกรรมเขียน (ภาคผนวก ค)
3. แบบประเมินงานเขียนระดับประถมศึกษา (ภาคผนวก ง)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการสอน

- 1.1 ศึกษาหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
- 1.2 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการประเมินงานเขียน
- 1.3 สำรวจกิจกรรมและเนื้อหาในการเขียนจากหนังสือ Let's Go เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกประเภทงานเขียนที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า โดยคำนึงถึงหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ซึ่งหัวข้อในการเขียนประกอบด้วย
 - 1.3.1 การเขียนบรรยายสัตว์เลี้ยง (Our Lovely Pet)
 - 1.3.2 การเขียนจดหมายหาเพื่อน (Dear Pen Pal)
 - 1.3.3 การเขียนบรรยายครอบครัว (My Family)
 - 1.3.4 การเขียนบรรยายขั้นตอนการทำบัตรอวยพร (How to Make a Card)
 - 1.3.5 การเล่าเรื่องจากประสบการณ์ที่ผ่านมา (My Impression on the Last Weekend)
- 1.4 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำมาพิจารณาแก้ไขปรับปรุง

2. แบบสังเกตพฤติกรรมการเขียนของนักเรียน

2.1 ศึกษาแบบสังเกตพฤติกรรมการเขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนในระดับประถมศึกษาจากหนังสือ Exploring the Language Art in the Elementary Classroom (Stewig & Nordberg . 1995 : 275) เพื่อนำมาใช้สังเกตพฤติกรรมการเขียนของนักเรียนในการเขียนงานแต่ละชิ้นทั้ง 5 ชิ้น โดยครูผู้สอนและการประเมินพฤติกรรมตนเองของนักเรียน

2.2 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการเขียนของนักเรียนโดยปรับจากหนังสือ Exploring the Language Art in the Elementary Classroom ซึ่งในแบบสังเกตประกอบด้วยการสังเกตพฤติกรรม 5 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนการเขียน ขั้นตอนการร่าง ขั้นตอนการแก้ไข ขั้นตอนการตรวจทาน และขั้นนำเสนอ โดยมีการแบ่งพฤติกรรมออกเป็น 5 ระดับคือ

- ระดับ 5 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นทุกครั้ง
- ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นบ่อยครั้ง
- ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นบ้าง แต่ไม่บ่อย
- ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นนาน ๆ ครั้ง
- ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนไม่แสดงพฤติกรรมนั้นเลย

และนำข้อมูลที่ได้มาแปลความหมายเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง มีการทำพฤติกรรมในข้อนั้นมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง มีการทำพฤติกรรมในข้อนั้นมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง มีการทำพฤติกรรมในข้อนั้นปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง มีการทำพฤติกรรมในข้อนั้นน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง มีการทำพฤติกรรมในข้อนั้นน้อยที่สุด

2.3 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการเขียนของนักเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและนำมาพิจารณาแก้ไขปรับปรุง

3. แบบประเมินงานเขียนระดับประถมศึกษา

3.1 ศึกษาเกณฑ์การประเมินงานเขียนระดับประถมศึกษาจากหนังสือ Teaching Writing in the Elementary Classroom (Combs. 1996 : 208-209) เพื่อนำไปใช้ประเมินงานเขียนของนักเรียนในการเขียนงานทั้ง 5 ชิ้นโดยครูผู้สอน 3 ท่าน

3.2 สร้างแบบประเมินการเขียนระดับประถมศึกษา โดยปรับจากหนังสือ Teaching Writing in the Elementary Classroom ซึ่งแบ่งการประเมินออกเป็นด้านต่าง ๆ และให้สัดส่วนคะแนนแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านเนื้อหา	15	คะแนน
ด้านการเรียบเรียง	10	คะแนน
ด้านถ่ายทอดอารมณ์และการสื่อความหมาย	5	คะแนน
ด้านการใช้ภาษา	5	คะแนน
ด้านระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษา	5	คะแนน
รวม		40 คะแนน

3.3 นำแบบประเมินการเขียนระดับประถมศึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

การดำเนินการทดลอง

1. รับสมัครกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจจำนวน 15 คน
2. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการดำเนินการทดลอง จุดประสงค์ของการทดลองและวิธีประเมินผล
3. ให้นักเรียนเขียนในหัวข้อ Myself เพื่อเป็นการประเมินผลการเขียนก่อนการทดลอง

- 3. ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนตามแผนการเขียนที่จัดทำขึ้น โดยแผนการสอนที่ 1 นักเรียนทำร่วมกันเป็นกลุ่ม จากนั้นจึงทำตามลำดับในแผนที่ 2 ถึง 5 ซึ่งแต่ละแผนใช้เวลาในการสอน 4 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวม 20 คาบ
- 4. นักเรียนทำแบบสังเกตพฤติกรรมการเขียนเพื่อประเมินตนเองหลังจากเสร็จสิ้นการสอนในแต่ละแผน
- 5. อาจารย์ 3 ท่านซึ่งประกอบด้วย อาจารย์วารุณี หวังประเสริฐ (ศศบ.อังกฤษ) Mr. Graham Balshaw (BA. English) และผู้วิจัย สังเกตพฤติกรรมการเขียนของนักเรียนและตรวจให้คะแนนงานเขียนแต่ละชิ้นโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการเขียนและแบบประเมินการเขียนในระดับประถมศึกษาแล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ
- 6. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1. นำคะแนนที่ได้จากการบันทึกพฤติกรรมการเขียนของนักเรียนมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเขียนของนักเรียนในแต่ละชั้น และนำข้อมูลที่ได้มาแปลความหมายตามเกณฑ์เฉลี่ยที่วางไว้
- 2. นำคะแนนงานเขียนแต่ละชิ้นทั้ง 5 ชิ้นของนักเรียนมาหาค่าเฉลี่ย
- 3. แปลงคะแนนดิบในการเขียนเป็นคะแนนมาตรฐานซี (Z score) เพื่อดูการพัฒนาการในด้านการเขียนของนักเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1. ค่า mean

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนนักเรียนในกลุ่มทั้งหมด

- 2. ค่า Z Score

$$Z = \frac{x - \bar{x}}{SD}$$

เมื่อ Z แทน คะแนนมาตรฐานชี้
 X แทน คะแนนของนักเรียนทั้งหมด
 $\bar{x}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ฝ่ายประถม จำนวน 15 คน ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนจากคะแนนทุกด้านของงานก่อนการทดลอง และงานระหว่างการทดลอง จำนวน 5 ชิ้น

1.2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนจากคะแนนมาตรฐานชิ้นงาน 5 ชิ้น โดยแบ่งออกเป็น ด้านเนื้อหา ด้านการเรียบเรียง ด้านการถ่ายทอดอารมณ์และการสื่อความหมาย ด้านการใช้ภาษา ด้านระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษา และคะแนนรวมทุกด้านของนักเรียน

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมในการทำกิจกรรมการเขียนของนักเรียนในงาน 5 ชิ้น ซึ่งประกอบด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 พฤติกรรมในการทำกิจกรรมในขั้นก่อนเขียนของนักเรียน

2.2 พฤติกรรมในการทำกิจกรรมในขั้นร่างของนักเรียน

2.3 พฤติกรรมในการทำกิจกรรมในขั้นแก้ไขของนักเรียน

2.4 พฤติกรรมในการทำกิจกรรมในขั้นตรวจทานของนักเรียน

2.5 พฤติกรรมในการทำกิจกรรมในขั้นนำเสนอของนักเรียน

ซึ่งแบบสังเกตพฤติกรรมนี้ เป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์การให้ค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นทุกครั้ง

ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นบ่อยครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นบ้าง แต่ไม่บ่อย

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นนาน ๆ ครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนไม่แสดงพฤติกรรมนั้นเลย

- และนำข้อมูลที่ได้มาแปลความหมายเฉลี่ยตามเกณฑ์ดังนี้
- 4.50 – 5.00 หมายถึง มีการทำพฤติกรรมในข้อนั้นมากที่สุด
 - 3.50 – 4.49 หมายถึง มีการทำพฤติกรรมในข้อนั้นมาก
 - 2.50 – 3.49 หมายถึง มีการทำพฤติกรรมในข้อนั้นปานกลาง
 - 1.50 – 2.49 หมายถึง มีการทำพฤติกรรมในข้อนั้นน้อย
 - 1.00 – 1.49 หมายถึง มีการทำพฤติกรรมในข้อนั้นน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ความสามารถในการเขียนของนักเรียน

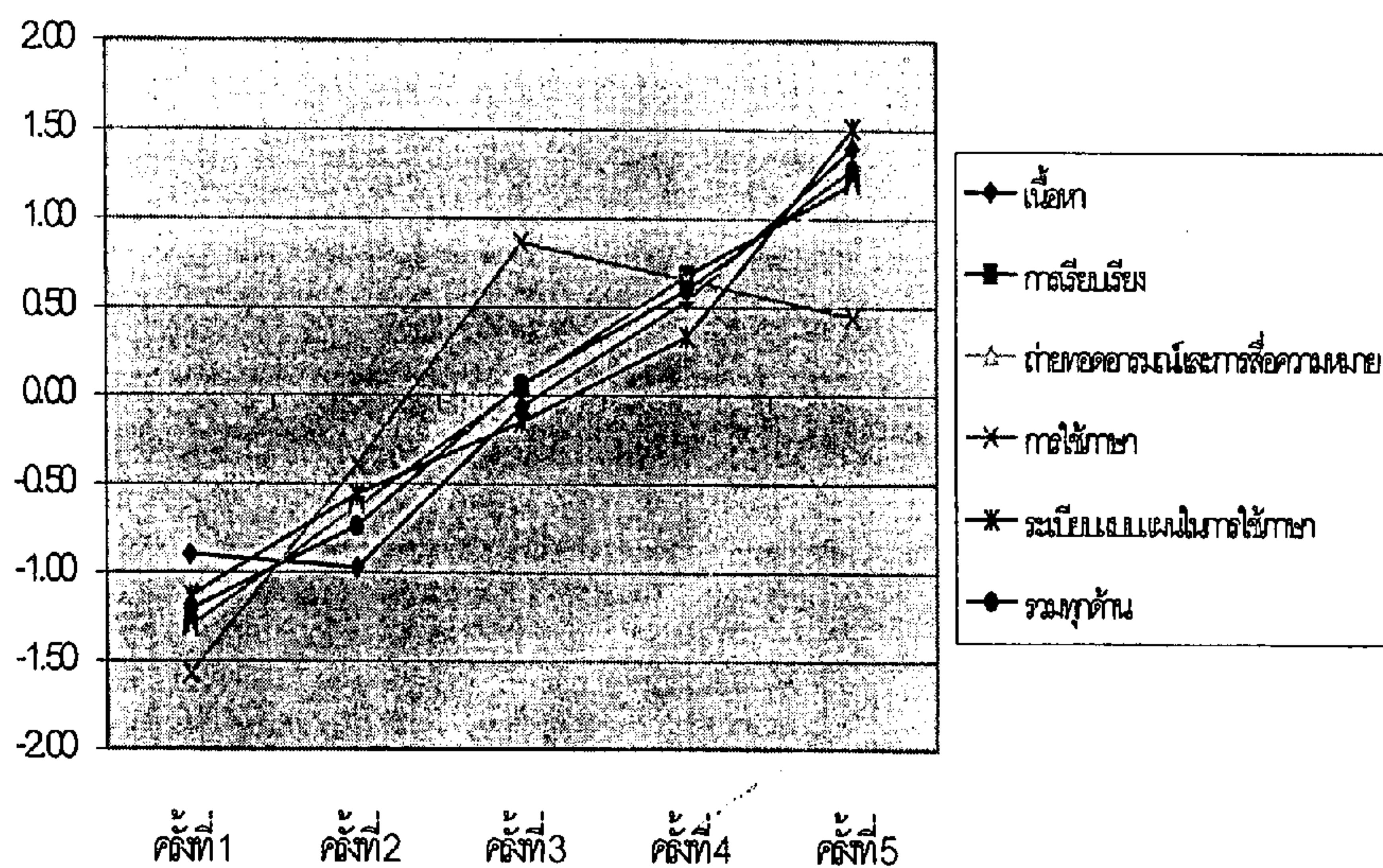
การวิเคราะห์ในขั้นนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการตรวจผลงานเขียนของนักเรียนในการทำงานก่อนการทดลอง และงานในระหว่างทำการทดลองจำนวน 5 ชิ้น จากผู้ตรวจ 3 คน มาหาค่าเฉลี่ย และหาค่าคะแนนมาตรฐานซี ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตาราง 1 และภาพประกอบ 1 แสดงคะแนนมาตรฐานนักเรียน

ตาราง 1 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนจากงานทั้ง 5 ชิ้น

งาน	เนื้อหา	การเรียบเรียง	การถ่ายทอดอารมณ์และการสื่อความหมาย	การใช้ภาษา	ระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษา	รวม
	15	10	5	5	5	40
ก่อนการทดลอง	5.96	2.39	2.21	2.02	2.15	14.73
งานชิ้นที่ 1	7.78	3.67	2.33	2.22	2.22	18.22
งานชิ้นที่ 2	7.67	4.93	2.64	2.60	2.50	20.38
งานชิ้นที่ 3	9.07	6.22	3.02	3.00	2.76	24.07
งานชิ้นที่ 4	10.00	7.42	3.18	2.93	3.02	26.56
งานชิ้นที่ 5	11.33	8.40	3.42	2.87	3.67	29.69

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่าหลังจากนักเรียนได้รับการฝึกฝนการเขียนแบบเน้นกระบวนการแล้วความสามารถในการเขียนของนักเรียน ในด้านการเรียบเรียง การถ่ายทอดอารมณ์และการสื่อความหมาย และด้านระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้นตามลำดับ ในด้านเนื้อหา งานชิ้นที่ 1 (Our Lovely Pet) มีคะแนนสูงกว่าชิ้นที่ 2 (Dear Pen Pal) และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงชิ้นที่ 5 (My Impression on the Last Weekend) ด้านการใช้ภาษามีการเพิ่มขึ้นตามลำดับ ในงานชิ้นที่ 1 จนถึงชิ้นที่ 3 (My Family) แต่ลดลงในชิ้นที่ 4 (How to Make a Card) และ 5 และคะแนนความสามารถในการเขียนรวม ทุกด้านของงานแต่ละชิ้นของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากงานก่อนการทดลอง จนถึงงานชิ้นที่ 5 (ภาคผนวก จ)

ภาพแสดงคะแนนมาตรฐานของนักเรียน

ภาพประกอบ 1 เปรียบเทียบคะแนนมาตรฐานของนักเรียนในทุกด้านของงานแต่ละชิ้น

จากภาพประกอบ 3 ที่ปรากฏ แสดงให้เห็นว่าหลังจากนักเรียนได้รับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการแล้ว คะแนนมาตรฐานของนักเรียนส่วนใหญ่เพิ่มขึ้นทุกด้าน ยกเว้นคะแนนในด้านการใช้ภาษาลดลงในงานชิ้นที่ 4 และ 5 (ภาคผนวก ฉ)

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมในการทำกิจกรรมการเขียนของนักเรียนในงาน 5 ชิ้น โดยครูเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมและนักเรียนประเมินตนเอง

ตาราง 2 พฤติกรรมในการทำกิจกรรมในชั้นก่อนเขียนของนักเรียน

พฤติกรรมของนักเรียน	งานชิ้นที่ 1		งานชิ้นที่ 2		งานชิ้นที่ 3		งานชิ้นที่ 4		งานชิ้นที่ 5		รวม		ระดับ พฤติกรรม	
	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู
1. นักเรียนคิดและวางแผน														
ก่อนเขียน	4.33	3.67	4.00	3.67	4.13	3.67	4.33	3.67	4.64	4.07	4.29	3.97	มาก	มาก
2. นักเรียนให้ความร่วมมือในการอภิปรายกับเพื่อนเพื่อวางแผนเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน	5.00	3.67	3.87	3.60	4.07	3.60	4.33	3.87	4.67	4.27	4.39	3.80	มาก	มาก
3. นักเรียนสามารถหยิบยกประเด็นที่สำคัญเพื่อมาใช้ในการเขียนได้	4.33	3.67	3.87	3.60	4.13	3.60	4.33	3.80	4.73	4.27	4.27	3.79	มาก	มาก
4. นักเรียนทำกิจกรรมที่หลากหลายในชั้นก่อนเขียน อาทิ กิจกรรมการพูด การถาม														
ตอบ และการระดมพลังสมอง	4.00	3.67	3.73	3.53	3.93	3.53	4.23	3.80	4.40	4.13	4.05	3.73	มาก	มาก
5. นักเรียนค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการเขียน	3.33	3.33	3.40	3.40	3.67	3.40	4.00	3.73	4.25	3.93	3.73	3.56	มาก	มาก
6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อเตรียมตัวในการเขียน	3.30	3.33	3.80	3.53	3.93	3.53	4.27	3.87	4.47	4.20	3.95	3.69	มาก	มาก

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีการแสดงพฤติกรรมในชั้นก่อนเขียนตั้งแต่งานชิ้นที่ 1 – 5 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยครูประเมินพฤติกรรมนักเรียนอยู่ระหว่าง 3.56 – 3.80 ในขณะที่นักเรียนประเมินตนเองอยู่ระหว่าง 3.73 – 4.39 และพบว่า ครูและนักเรียนประเมินตรงกันว่าพฤติกรรมในชั้นก่อนเขียนที่นักเรียนทำมากที่สุดคือ การให้ความร่วมมือในการอภิปรายร่วมกับเพื่อนเพื่อวางแผนการเขียน ส่วนพฤติกรรมที่นักเรียนทำน้อยที่สุดคือ การค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการเขียน

ตาราง 3 พฤติกรรมในการทำกิจกรรมในชั้นร่างของนักเรียน

พฤติกรรมของนักเรียน	งานชิ้นที่ 1		งานชิ้นที่ 2		งานชิ้นที่ 3		งานชิ้นที่ 4		งานชิ้นที่ 5		รวม		ระดับ พฤติกรรม	
	นักเรียน		นักเรียน		นักเรียน		นักเรียน		นักเรียน		นักเรียน		นักเรียน	
	ครู	ครู	ครู	ครู	ครู	ครู	ครู	ครู	ครู	ครู	ครู	ครู	ครู	ครู
1. นักเรียนเขียนร่าง และ เค้าโครงในการเรียบเรียงงาน เขียนก่อนลงมือจริง	3.65	4.67	3.47	4.47	3.67	3.47	4.00	3.80	4.67	3.87	3.89	3.87	มาก	มาก
2. นักเรียนพิจารณาหัวข้อย่อย ในการเขียน โดยเพิ่มเติม และ ตัดข้อมูลที่กว้างหรือแคบ เกินไป	3.67	3.33	3.20	3.27	3.40	3.27	3.96	3.80	4.67	3.93	3.52	3.78	มาก	มาก
3. นักเรียนเลือกทดลองใช้คำ กลุ่มคำ ประโยค เพื่อให้สื่อ ความหมายได้อย่างชัดเจน	3.00	3.33	3.20	3.27	3.30	3.27	3.83	3.44	4.01	3.50	3.36	3.46	ปานกลาง	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าทั้งครูและนักเรียนประเมินตรงกันว่า นักเรียนแสดงพฤติกรรมในชั้นร่าง โดยมีการเขียนร่างงานและเค้าโครงก่อนลงมือเขียนจริง และพิจารณาหัวข้อในการเขียนอยู่ในระดับมาก โดยครูประเมินพฤติกรรมนักเรียนอยู่ระหว่าง 3.65 และ 3.52 นักเรียนประเมินพฤติกรรมตนเองอยู่ระหว่าง 3.89 และ 3.78 เป็นที่น่าสังเกตว่าในด้านการเลือกทดลองใช้คำครูและนักเรียนประเมินตรงกันว่าอยู่ในระดับปานกลาง คือ ครูประเมินมีค่าเท่ากับ 3.36 นักเรียนประเมินมีค่าเท่ากับ 3.46

ตาราง 4 พฤติกรรมในการทำกิจกรรมในชั้นแก้ไขของนักเรียน

พฤติกรรมของนักเรียน	งานชิ้นที่ 1		งานชิ้นที่ 2		งานชิ้นที่ 3		งานชิ้นที่ 4		งานชิ้นที่ 5		รวม		ระดับ พฤติกรรม	
	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู
1. นักเรียนอ่านบทพจนาน เขียนเพื่อตรวจสอบการ เรียบเรียง และการใช้คำและ ประโยคให้ชัดเจน	3.67	3.61	3.27	3.33	3.40	3.33	3.93	3.87	4.20	3.80	3.69	3.59	มาก	มาก
2. นักเรียนใช้วิธีการอ่าน บทพจนานที่หลากหลาย อาทิ การอ่านออกเสียง การตัด เพิ่มเติม และเปลี่ยนคำหรือ ประโยคที่ใช้	3.67	3.33	3.86	3.20	3.27	3.20	3.93	3.80	4.07	3.80	3.76	3.47	มาก	ปานกลาง
3. นักเรียนแลกเปลี่ยนกันอ่าน บทพจนานกับเพื่อนอย่าง กระตือรือร้น	4.78	3.34	4.61	3.39	4.01	3.69	3.87	3.70	4.13	3.72	4.28	3.57	มาก	มาก
4. นักเรียนปรับปรุงงานเขียน ของตนเองหลังจากอ่านและ ได้รับข้อเสนอแนะจากเพื่อน	4.33	3.67	3.73	3.53	3.98	3.53	3.73	3.80	4.47	3.87	4.05	3.68	มาก	มาก

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่านักเรียนประเมินพฤติกรรมในการทำกิจกรรมในชั้นแก้ไขของตนเองในการเขียนงานทั้ง 5 ชิ้น อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าอยู่ระหว่าง 3.69 – 4.28 โดยพบว่าพฤติกรรมที่นักเรียนทำมากที่สุดคือ การที่นักเรียนแลกเปลี่ยนกันอ่านบททวนกับเพื่อนอย่างกระตือรือร้น ซึ่งสอดคล้องกับการสังเกตพฤติกรรมของครู ซึ่งอยู่ในระดับมากโดยมีค่าระหว่าง 3.57 – 3.68 ยกเว้นการใช้วิธีการอ่านบททวนที่หลากหลาย อาทิ การอ่านออกเสียง การตัดเพิ่มและเปลี่ยนคำประโยคที่ใช้ ครูประเมินอยู่ในระดับปานกลางคือ 3.47

ตาราง 5 พฤติกรรมในการทำกิจกรรมในชั้นตรวจทานของนักเรียน

พฤติกรรมของนักเรียน	งานชิ้นที่ 1		งานชิ้นที่ 2		งานชิ้นที่ 3		งานชิ้นที่ 4		งานชิ้นที่ 5		รวม		ระดับ พฤติกรรม	
	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู
1. นักเรียนมีส่วนร่วมในการ สาธิต การตรวจงานร่วมกับ เพื่อนและครู	5.00	3.67	4.13	3.69	4.27	3.73	4.40	3.89	4.67	4.16	4.49	3.83	มาก	มาก
2. นักเรียนตรวจทานการสะกด การใช้ ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ การเว้นวรรคตอน และความ ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หลังจากทำงานเสร็จ	3.10	3.67	4.00	3.67	4.25	3.67	4.33	3.80	4.60	4.07	4.06	3.77	มาก	มาก
3. นักเรียนใช้พจนานุกรมและ แหล่งความรู้อื่น ๆ ในการ ตรวจทานความถูกต้อง	3.28	3.39	3.07	3.46	3.41	3.40	3.62	3.40	3.52	3.51	3.38	3.43	ปานกลาง	ปานกลาง
4. นักเรียนแก้ไขผิดพลาด หลังจากเปลี่ยนแก้ตรวจด้วย ความกระตือรือร้น	4.33	3.67	3.60	3.53	3.87	3.53	4.07	3.73	4.33	3.73	4.04	3.64	มาก	มาก

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าการประเมินตนเองของนักเรียน และการสังเกตพฤติกรรมของครูในการทำกิจกรรมในชั้นตรวจทานของนักเรียนในงานเขียนทั้ง 5 ชิ้น ส่วนใหญ่ระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับมากคือ ครูประเมินอยู่ระหว่าง 3.64 – 3.83 นักเรียนประเมินตนเองมีค่า 4.04 – 4.49 โดยการที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการสาธิตตรวจงานร่วมกับเพื่อนและครู มีค่ามากที่สุด โดยนักเรียนประเมินมีค่าเท่ากับ 4.49 ครู 3.83 เป็นที่น่าสังเกตว่า การใช้พจนานุกรม และแหล่งความรู้อื่น ๆ ในการตรวจทานความถูกต้องมีค่าน้อยที่สุด โดยทั้งครูและนักเรียนประเมินตรงกัน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง มีค่า 3.38 และ 3.43 ตามลำดับ

ตาราง 6 พฤติกรรมในการทำกิจกรรมในชั้นนำเสนอของนักเรียน

พฤติกรรมของนักเรียน	งานชิ้นที่ 1		งานชิ้นที่ 2		งานชิ้นที่ 3		งานชิ้นที่ 4		งานชิ้นที่ 5		รวม		ระดับ พฤติกรรม	
	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู
1. นักเรียนใช้วิธีนำเสนอผลงานที่หลากหลาย อาทิ การจัดป้ายนิเทศออกมา รายงานหน้าชั้นเรียน	4.33	3.67	3.73	3.53	3.93	3.53	4.20	3.80	4.40	4.13	4.12	3.73	มาก	มาก
2. นักเรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานของตนเองต่อผู้อื่นด้วยความมั่นใจ	3.67	3.67	3.33	3.47	3.60	3.47	3.87	3.73	4.13	3.93	3.72	3.56	มาก	มาก
3. นักเรียนได้ทราบข้อดีและสิ่งที่ต้องการแก้ไขในงานเขียนของตน	3.05	3.67	3.13	3.27	3.30	3.27	3.87	3.80	4.07	3.80	3.48	3.56	ปานกลาง	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ในการประเมินตนเองของนักเรียน และการสังเกตพฤติกรรมของครูในชั้นนำเสนอ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากคือ ครูประเมินอยู่ระหว่าง 3.56 – 3.73 นักเรียน 3.72 และ 4.12 โดยกิจกรรมที่นักเรียนทำมากที่สุดคือ นักเรียนได้ใช้วิธีนำเสนอผลงานที่หลากหลายอาทิ การจัดป้ายนิเทศ การออกมารายงานหน้าชั้นเรียน และนักเรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานของตนเองด้วยความมั่นใจ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าการได้รับทราบข้อดี และสิ่งที่ต้องการแก้ไขในการเขียนทั้ง 5 ชิ้น นักเรียนประเมินอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเท่ากับ 3.48 แต่ครูประเมินอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเท่ากับ 3.56

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาด้วยความสมัครใจ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งประกอบด้วย

2.1 แผนการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการจำนวน 5 แผน

2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการเขียนของนักเรียน

2.3 แบบประเมินงานเขียนในระดับประถมศึกษา

ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้ได้ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอน และเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองโดยใช้แผนการสอนที่สร้างขึ้น ตามแนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการจำนวน 5 แผน โดยใช้เวลาสอน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเวลาการสอน 20 คาบ ก่อนทดลองผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนในหัวข้อ Myself เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนในด้านต่างๆของนักเรียนก่อนการทดลอง และในระหว่างการทดลองผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมในการทำกิจกรรมการเขียน 5 ชิ้น

ตอนคือ ขั้นตอนการเขียน ขั้นร่าง ขั้นแก้ไข ขั้นตรวจทาน และขั้นนำเสนอ ซึ่งในระหว่างการเขียนงานแต่ละขั้นนักเรียนจะทำแบบสังเกตพฤติกรรมเพื่อประเมินตนเองไปด้วย และหลังจากนักเรียนทำงานแต่ละขั้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยพร้อมผู้ตรวจอีก 2 คน ร่วมกันตรวจผลงานของนักเรียนโดยใช้เกณฑ์การประเมินงานเขียนในระดับประถมศึกษา เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนในด้านเนื้อหา การเรียบเรียง การถ่ายทอดอารมณ์และการสื่อความหมาย การใช้ภาษา ระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษา ตลอดจนคะแนนรวมทุกด้านในการเขียนของนักเรียนจากงานทั้ง 5 ชิ้นโดยนำมาหาค่าเฉลี่ย และค่ามาตรฐานชี้
2. เปรียบเทียบพฤติกรรมในการทำกิจกรรมการเขียนของนักเรียนทั้ง 5 ชิ้น ใน 5 ขั้นตอนคือ ขั้นก่อนเขียน ขั้นร่าง ขั้นแก้ไข ขั้นตรวจทาน และขั้นนำเสนอโดยนำมาหาค่าเฉลี่ย

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า และการประเมินผลงานการเขียนของนักเรียนก่อนการทดลองและระหว่างการทดลอง พบว่าความสามารถในการเขียนของนักเรียนพัฒนาขึ้น โดยลำดับ และจากการประเมินพฤติกรรมตนเองของนักเรียน และการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอนพบว่านักเรียนได้ปฏิบัติตามกระบวนการเขียนทั้ง 5 ขั้นตอนซึ่งประกอบด้วย ขั้นก่อนการเขียน ขั้นการร่าง ขั้นการแก้ไข ขั้นการตรวจทาน และขั้นการนำเสนอ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าการพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนเป็นผลมาจากการที่นักเรียนได้ใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการในการเขียนงานแต่ละขั้น

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ จากผลการศึกษาค้นคว้า อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนด้านเนื้อหา การเรียบเรียง การถ่ายทอดอารมณ์ และการสื่อความหมาย การใช้ภาษา และระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษา หลังจากได้รับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเพิ่มขึ้น ซึ่งความสามารถในการเขียนที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องมาจากนักเรียนได้ใช้กระบวนการในการทำงานแต่ละขั้น กล่าวคือนักเรียนได้ปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ของการเขียนแบบเน้นกระบวนการดังต่อไปนี้

1.1 ขั้นก่อนเขียน (Prewriting) จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน โดยครูผู้สอน และการประเมินพฤติกรรมด้วยตัวนักเรียนเอง พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการวางแผน การเขียนโดยมีการอภิปรายและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งส่งเสริมนักเรียนให้แสดงความคิดเห็นโดยผ่านเทคนิคต่าง ๆ เช่น การชมภาพยนตร์ แล้วแบ่งกลุ่มอภิปรายในการวางแผนการเขียนและมีการจัดบันทึกข้อมูลและเขียนโครงร่างงานร่วมกัน อีกทั้งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวาดภาพและให้นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับภาพของตนและเพิ่มเติมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยพบว่าวิธีการเหล่านี้ทำให้นักเรียนมีข้อมูลในการเขียนมากขึ้น อีกทั้งเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านการเรียบเรียงเนื้อหาในการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับไรเมส์ (Raimes. 1983 : 211) และเบิร์น (Bym. 1988 : 19) ที่กล่าวว่า การใช้รูปภาพหรือสื่อการสอนที่น่าสนใจช่วยสร้างให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเขียนมากยิ่งขึ้น โดยนักเรียนดูภาพและอภิปรายร่วมกัน นอกจากนี้ คอมบส์ (Combs. 1996 : 202) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมขั้นก่อนเขียนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ (Audiovisual Media) อาทิ ภาพยนตร์ โทรทัศน์จะช่วยดึงดูดให้นักเรียนสนใจ และต้องการแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ตลอดจนสามารถช่วยนักเรียนให้มีข้อมูลในการเขียนเพิ่มมากขึ้น นอกจากกิจกรรมเหล่านี้แล้ว ผู้วิจัยยังได้ใช้กิจกรรมการอ่านหนังสือหรือบทความที่เกี่ยวข้องเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้านเนื้อหา และการใช้ภาษาเพื่อจะนำไปใช้ประโยชน์ในการเขียนต่อไป ผู้วิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ที่มีโอกาสอ่านบทความและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียนและมีการค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพิ่มเติม เพื่อนำมาใช้ในการเขียนจะมีคะแนนสูง ซึ่งสอดคล้องกับเบิร์น (Byrn. 1988 : 79) ที่กล่าวว่า การอ่านสามารถนำไปสู่กิจกรรมในการเขียนได้ เพราะหลังจากการอ่านแล้วมักจะจบลงด้วยการอภิปรายและแสดงความคิดเห็น ส่วนนักเรียนบางคนที่ไม่ได้ไปอ่านหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมจะไม่มีข้อมูลที่นำมาเขียนในระหว่างทดลองในชั้นเรียน ดังนั้นคะแนนด้านเนื้อหาจึงลดลงและไม่ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะงานชิ้นที่ 2 (Dear Pen Pal) ที่นักเรียนแต่ละคน ต้องเขียนงานด้วยตนเองตามลำพังเป็นครั้งแรก หลังจากงานชิ้นที่ 1 (Our Lovely Pet) ที่นักเรียนทำร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับ เลกกี (Leki. 1994 : 178) ซึ่งกล่าวว่าวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นวิธีการที่ส่งเสริมให้มีการระดมความคิด และทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีขั้นตอน นอกจากนี้นักเรียนส่วนใหญ่ได้มีโอกาสทำแบบฝึกหัดการใช้ภาษาทุกครั้งก่อนที่จะลงมือเขียนงานแต่ละชิ้น ซึ่งสามารถช่วยนักเรียนในด้านการใช้ภาษาให้มีคะแนนดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบว่านักเรียนบางคนไม่สามารถทำแบบฝึกหัดได้ทั้งหมดเนื่องจากไม่เข้าใจบางข้อ ซึ่งในข้อนี้ผู้วิจัยแก้ไขปัญหาโดยอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนเหล่านั้นเข้าใจมากยิ่งขึ้น

1.2 ขั้นร่าง (Drafting) นักเรียนส่วนใหญ่มีการเขียนร่างงานและเค้าโครงในการเรียบเรียงงานเขียนก่อนลงมือเขียนจริง อีกทั้งมีการพิจารณาหัวข้อย่อยในการเขียน โดยบางครั้งมีการตัดและเพิ่มข้อมูลบางส่วนเพื่อให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และนักเรียนยังได้เลือก และทดลองใช้คำ กลุ่มคำ ประโยคเพื่อให้สื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียบเรียงงานเขียนของตนเองได้อย่างต่อเนื่องและไม่ซับซ้อน อีกทั้งทำให้เนื้อเรื่องของนักเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น ซึ่ง

สอดคล้องกับ กรูเบอร์ (Grubers .1992 : 6 - 16) ที่กล่าวว่า การเขียนร่างงานเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียบเรียงงานเขียนได้น่าสนใจและชวนติดตาม ซึ่งในการทดลองครั้งนี้จะเน้นในด้านการเรียบเรียงของนักเรียนก็เพิ่มขึ้นตามลำดับ จากก่อนการทดลองจนถึงงานชิ้นที่ 5

1.3 ขั้นแก้ไข (Revising) นักเรียนส่วนใหญ่มีการอ่านบททวนงานเพื่อแก้ไขในเรื่องเนื้อหาและการนำเสนอ ซึ่งผู้วิจัยพบว่านักเรียนจะพยายามเพิ่มเติมข้อมูลของตนเองให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยมีการตรวจสอบข้อผิดพลาดและแก้ไขในส่วนที่ไม่ชัดเจน กิจกรรมที่นักเรียนใช้ในขั้นตอนนี้มีหลากหลาย อาทิ การอ่านบททวนและประเมินงานเขียนโดยผู้เขียนเอง (Feeling of Ownership) นักเรียนจะอ่านงานของตนเองและวิจารณ์ถึงข้อดีและสิ่งที่ต้องการแก้ไขของตน ผู้วิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่สามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานเขียนของตนเองได้เป็นอย่างดี และพยายามแก้ไขงานเขียนให้ดีขึ้น อีกทั้งการอ่านออกเสียงร่างงาน (Reading Drafts Aloud) และการอ่านบททวนโดยครูและเพื่อน (Peer Group Revising and Teacher Conferencing) ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ส่งเสริมให้นักเรียนมีการทำงานร่วมกันกับครู และเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับริเวอร์ส (Rivers. 1989 : 127 – 131) ที่กล่าวว่า กระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์ หรือการแลกเปลี่ยนความคิดสามารถทำให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ ตลอดจนทำให้นักเรียนได้ให้ความสนใจ ต่อกลไกในการคิด (Cognitive Mechanism) รวมถึงกลไกในการใช้ภาษา (Linguistic Mechanism) ที่เกิดขึ้นในระหว่างดำเนินกิจกรรมการเขียน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดระหว่างกันอีกด้วย

1.4 ขั้นตรวจทาน (Proofreading) นักเรียนมีส่วนร่วมในการสาธิตการตรวจงานร่วมกับเพื่อนและครู เนื่องจากกลุ่มทดลองในครั้งนี้เป็นนักเรียนในระดับประถมศึกษา ดังนั้น เพื่อช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการตรวจทานในด้านต่าง ๆ ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้สอนและสาธิตการตรวจงานให้แก่ให้นักเรียนในการเขียนงานชิ้นที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยพบว่านักเรียนเข้าใจ และปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ กรูเบอร์ (Grubers.1992:17) ที่กล่าวว่าครูควรสาธิตการตรวจงานให้แก่ให้นักเรียนในระดับประถมเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการตรวจทานมากขึ้น และยังสามารถนำไปใช้ในงานชิ้นอื่น ๆ อีกด้วยโดยนักเรียนจะพยายามตรวจทาน การสะกดคำ การใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ การเว้นวรรคตอน และความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากทำงานเสร็จ โดยตรวจด้วยตนเองและแลกเปลี่ยนกับเพื่อนซึ่งแหล่งความรู้ที่นักเรียนนำมาใช้ในการตรวจทาน ได้แก่ พจนานุกรม และหนังสือเรียนของนักเรียนเอง นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่าหลังจากนักเรียนได้ตรวจทานกับเพื่อนเรียบร้อยแล้วนักเรียนจะพยายามแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเองด้วยความกระตือรือร้น ทำให้มีข้อผิดพลาดในด้านเหล่านี้ลดลง คะแนนในด้านระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษาจึงมากขึ้นตามลำดับ

1.5 ขั้นนำเสนอ (Presenting) นักเรียนทุกคนมีโอกาสนำเสนอผลงานที่หลากหลาย อาทิ การจัดป้ายนิเทศ การออกมารายงานหน้าชั้น จากการสังเกตในขั้นนำเสนอ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่พยายามตกแต่งผลงานและคัดงานเขียนของตนเองโดยใช้ลายมือที่สวยงาม ซึ่งถือว่าเป็นการพัฒนาลายมือของนักเรียนไปด้วย นอกจากนี้ผู้วิจัยสังเกตพบว่านักเรียนมีความมั่นใจในการนำเสนอ

ผลงานเพิ่มขึ้นเป็นลำดับตั้งแต่ชั้นที่ 1 จนถึงชั้นที่ 5 ซึ่งสืบเนื่องมาจากการที่นักเรียนได้ปฏิบัติตามกระบวนการต่าง ๆ ในขั้นตอนการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการจนเกิดความชำนาญ จึงทำให้นักเรียนเขียนมีคุณภาพดีขึ้นและนักเรียนก็มีความมั่นใจในการนำเสนอมากขึ้น อีกทั้งผู้วิจัยพบว่าการที่นักเรียนได้ทำงานร่วมกับเพื่อน และครูอย่างเป็นกันเองทำให้นักเรียนได้สัมผัสบรรยากาศทางการเรียนที่ไม่เคร่งเครียด มีอิสระในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ใช้ความคิดความพยายามอย่างเต็มที่โดยไม่มีการบังคับ เนื่องจากเป็นการทดลองนอกเวลาเรียน กิจกรรมที่ปฏิบัติทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในผลงานเขียนของตนมากยิ่งขึ้น ซึ่งบรรยากาศเช่นนี้จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาเป็นผู้เขียนที่ดีได้ในที่สุด (Christison. 1990 : 6)

จะเห็นได้ว่าการที่นักเรียนได้ฝึกฝนกระบวนการในการเขียนช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการเขียน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา ทองกลlya (2539 : 50 – 51) ชิดารัตน์ ภัทรพงศ์ไพศาล (2539 : 42 – 44) อัญชลี วิเศษสังข์ (2539 : 38 – 45) และ บรูโน (Bruno. 1984 : 2663-A) ที่พบว่านักเรียนพัฒนาความสามารถในการเขียนหลังจากที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ

จากการเปรียบเทียบคะแนนมาตรฐานซีของนักเรียนในการเขียนงานทั้ง 5 ชิ้น แสดงให้เห็นว่าหลังจากนักเรียนได้รับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการแล้ว ความสามารถในการเขียนของนักเรียนด้านเนื้อหา การเรียบเรียง การถ่ายทอดอารมณ์และการสื่อความหมาย การใช้ภาษาระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษาตลอดจนคะแนนรวมทุก ๆ ด้านเพิ่มขึ้นตามลำดับ (ภาพประกอบ 1) อย่างไรก็ตาม ยังมีนักเรียนบางคนที่คะแนนเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย คือ เลขที่ 9, 11, 12, 14 (จากภาคผนวก จ) ซึ่งสืบเนื่องมาจากนักเรียนเหล่านี้ไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในขั้นตอนต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ โดยอ้างว่าเหนื่อย และไม่ค่อยมีเวลาในการพบกับผู้วิจัยเป็นรายบุคคลในการรับทราบข้อผิดพลาดของตน ทำให้ไม่สามารถแก้ไขงานของตนให้ดีขึ้นและถูกต้อง นอกจากนี้ จากรายงานผลการวินิจฉัยของแพทย์ฝ่ายแนะแนว พบว่า นักเรียน เลขที่ 9, 11 มีปัญหาทางการเรียนรู้และพฤติกรรม คือมีสมาธิสั้น และมีความบกพร่องในการเรียนภาษา (Language Learning Disability) จึงทำให้ไม่สามารถให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในขั้นตอนต่าง ๆ ของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการได้อย่างครบถ้วนและสมบูรณ์

2. พฤติกรรมในการทำกิจกรรมการเขียนของนักเรียนตามขั้นตอนการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ มีดังนี้

2.1 พฤติกรรมของนักเรียนในขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

จากการสังเกตพฤติกรรมในขั้นก่อนเขียนของนักเรียน โดยครูผู้สอน และตัวนักเรียนเองพบว่า นักเรียนมีการแสดงพฤติกรรมในขั้นก่อนเขียนอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นในการอภิปราย และให้ข้อเสนอแนะต่อเพื่อนในกลุ่ม อีกทั้งมีการคิด และวางแผนการเขียน โดยผู้วิจัยพบว่า แม้แต่เด็กนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มอ่อนก็กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเอง

ต่อเพื่อนมากขึ้น ซึ่งพฤติกรรมเช่นนี้ ช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ เลอกี (Leki. 1994 : 174 – 115) ที่กล่าวว่า การวางแผน และอภิปรายร่วมกัน จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองผ่านงานเขียนได้ อีกทั้งได้แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นซึ่งกันและกันอันเป็นแนวทางในการวางแผนว่าจะเขียนอะไร และเขียนอย่างไร นอกจากนี้จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่พึงพอใจในกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลายในชั้นก่อนเขียน อาทิ การพูด การระดมพลังสมอง การถามตอบ ตลอดจนทำแบบฝึกหัดเพื่อเตรียมตัวในการเขียน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มีส่วนช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้อง วิกเกอร์ และ ชัลท์ส (Wicker & Schultz. 1995 : 160 – 161) ที่กล่าวว่า กิจกรรมในชั้นก่อนเขียนเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูจะต้องจัดเตรียมให้นักเรียน เนื่องจาก 75% ของเวลาที่ใช้ในการเขียนทั้งหมดอยู่ในชั้นตอนนี้ และพบว่า การให้นักเรียนมีโอกาสทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดร่วมกับเพื่อน ๆ จะทำให้นักเรียนมีข้อมูลในการเขียนเพิ่มมากขึ้น และทำให้คลายความวิตกกังวลในการเขียนอีกด้วย อย่างไรก็ตามจากการสังเกตพฤติกรรมโดยนักเรียนและครูผู้สอนพบว่า พฤติกรรมที่นักเรียนทำน้อยที่สุดในชั้นก่อนเขียน คือ การค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการเขียน (ตาราง 2) โดยนักเรียนอ้างว่าต้องรีบกลับบ้าน หรือไปทำธุระอื่น ๆ จึงไม่มีเวลาค้นคว้าเพิ่มเติม ซึ่งส่งผลให้นักเรียนบางคนมีข้อมูลไม่เพียงพอ ในการเขียนในชั้นเรียน อีกทั้งไม่มั่นใจว่าสิ่งที่ตนเองต้องการนำเสนอถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ผลงานที่ออกมาจึงไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับโรบิน (Robin. 1997 : 241) ที่กล่าวว่า การได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่มีสถานการณ์แตกต่างกันออกไป จะช่วยให้นักเรียนมีข้อมูล และมีความมั่นใจในการนำเสนอความคิดเห็นของตนเองเพิ่มมากขึ้น

2.2 พฤติกรรมของนักเรียนในชั้นร่าง (Drafting)

จากการสังเกตพฤติกรรมในชั้นร่างของนักเรียน โดยครูผู้สอนและตัวนักเรียนเองพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีการเขียนร่างงาน และเค้าโครงในการเขียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น การเขียนแผนผัง แผนที่ความคิด (Mind Map) และจตุรกายการของสิ่งที่จะนำเสนอ จากนั้นจึงจัดลำดับข้อมูลเพิ่มเติมข้อมูลและตัดข้อมูลบางส่วนที่กว้างเกินไป ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้มีส่วนช่วยในการเรียบเรียงและเพิ่มเติมข้อมูลเนื้อหาในการเขียนของนักเรียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสตีวิก และนอร์ดเบิร์ก (Stewig & Nordberg. 1995 : 217) ที่กล่าวว่า การทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นร่างจะช่วยให้เด็กได้มีโอกาสแสดงออกทางความคิดได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องคำนึงถึงรูปประโยค และความถูกต้องของภาษา ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการเขียนคือการแสดงความคิดผ่านตัวหนังสือ อย่างไรก็ตาม กิจกรรมที่นักเรียนทำน้อยที่สุดในชั้นร่างคือ การเลือกใช้คำ กลุ่มคำและประโยคเพื่อให้สื่อความหมายได้อย่างชัดเจน โดยมีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (ตาราง 3) ซึ่งทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนยังมีความสามารถในการใช้คำกลุ่มคำ หรือประโยคไม่กว้างขวางมากนัก เนื่องจากในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 วุฒิศัพท์ที่ใช้มีเพียง 1050 – 1200 คำ อย่างไรก็ตามก็ติดหากใช้ระยะเวลาในการทดลองเพิ่มมากขึ้น คาดว่าพฤติกรรมในด้านการเลือกใช้คำกลุ่มคำหรือ

ประโยชน์อาจเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้คำศัพท์สำนวนที่หลากหลายจากการเขียนงานเขียนประเภทต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเพิ่มมากขึ้น

2.3 พฤติกรรมในขั้นแก้ไข (Revising)

จากการสังเกตพฤติกรรมในขั้นแก้ไขของนักเรียนโดยครูผู้สอน และการประเมินตนเองของนักเรียนพบว่า ทั้งครู และนักเรียนมีความเห็นตรงกันว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีการอ่านทบทวนงานเขียนของตนเอง เพื่อตรวจสอบการเรียบเรียงผลงานให้มีความชัดเจน และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อีกทั้งนักเรียนยังให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนกันอ่านทบทวน และแก้ไขงานเขียนกับเพื่อน ด้วยความตั้งใจ และเมื่อพบข้อผิดพลาดก็นำมาแก้ไขผลงานของตนเองให้ดีขึ้นอย่างกระตือรือร้น โดยนักเรียนบางคนก็ปฏิบัติตามข้อเสนอของเพื่อนโดยทันที ในขณะที่บางคนมาซักถามครูอีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจและเข้าใจข้อผิดพลาดของตนดียิ่งขึ้น ซึ่งพฤติกรรมของนักเรียนดังกล่าวมาแล้วเป็นประโยชน์ในการแก้ไขงานของตนเองให้ดีขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ข้อผิดพลาดของตน และเพื่อน ตลอดจนได้รับฟังข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากครูผู้สอน เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงงานเขียนของตน ซึ่งสอดคล้องกับ สตีวิก และนอร์ดเบิร์ก (Stewig & Nordberg, 1995 : 214 – 222) ที่กล่าวว่า กิจกรรมการอ่านทบทวน และแก้ไขกับครูและเพื่อนจะช่วยให้นักเรียนคลายความวิตกกังวล และพยายามทำงานของตนให้ดีขึ้น อีกทั้งทำให้ครูเข้าใจปัญหาในการเขียนของนักเรียนมากขึ้น และนักเรียนก็เข้าใจข้อเสนอแนะของครูได้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกด้วย อย่างไรก็ตามการประเมินของนักเรียนและครูแตกต่างกันในข้อการอ่านทบทวนโดยใช้พฤติกรรมที่หลากหลาย อาทิ การอ่านออกเสียง การตัดเพิ่ม แลกเปลี่ยนคำหรือประโยคที่ใช้ โดยการประเมินโดยครูอยู่ในระดับปานกลาง แต่การประเมินตนเองของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีความพึงพอใจในพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งเพิ่มจากก่อนการทดลองที่นักเรียนไม่ค่อยทำกิจกรรมเท่าใดนัก ในขณะที่ครูมีความคาดหวังในการทำพฤติกรรมนักเรียนในระดับมากทำให้การประเมินของครูอยู่ในระดับต่ำกว่านักเรียน

2.4 พฤติกรรมในขั้นตรวจทาน (Proofreading)

จากการสังเกตพฤติกรรมในขั้นตรวจทานของนักเรียนโดยครูผู้สอนและการประเมินพฤติกรรมตนเองของนักเรียนพบว่า คะแนนการประเมินของครูและนักเรียนอยู่ในระดับเดียวกัน กล่าวคือ นักเรียนมีความสนใจเข้าร่วมสาธิตการตรวจงานกับครูและเพื่อนอย่างตั้งใจ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นประสบการณ์ใหม่ของนักเรียน อีกทั้งนักเรียนยังได้พยายามตรวจทานการสะกดคำ การใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ การเว้นวรรคตอน และความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ โดยผู้วิจัยพบว่า ในการเขียนงานชิ้นแรก ๆ ยังมีนักเรียนบางคนไม่มั่นใจในการตรวจงานว่าถูกต้องหรือไม่ ครูจึงต้องคอยให้คำปรึกษา และอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจข้อผิดพลาดของตนและเพื่อนมากขึ้น อย่างไรก็ตามพบว่า ในการตรวจงานชิ้นที่ 4 และ 5 ซึ่งเป็นการเขียนบรรยายขั้นตอนและเล่าเรื่องราวในอดีตถึงแม้ว่านักเรียนจะพยายามตรวจทานอย่างละเอียด แต่ก็พบว่ายังมีข้อผิดพลาดอยู่มาก ซึ่งเป็นผลมาจาก

การใช้รูปประโยคที่ซับซ้อนขึ้น อีกทั้งมีการใช้คำกริยาในรูปอดีตกาลซึ่งนักเรียนไม่คุ้นเคย ทำให้นักเรียนมีข้อผิดพลาดมาก คณะการใช้ภาษาจึงลดลง ซึ่งสอดคล้องกับ เบิร์น (Byrne. 1988 : 41 – 45) ที่ว่าการตรวจสอบความถูกต้องทางไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยคนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนต้องได้รับการฝึกฝน เพื่อให้มีข้อมูลทางภาษาเพียงพอ และถูกต้องเพื่อจะนำไปใช้ในการตรวจงานของตนเองและเพื่อน นอกจากนี้ทั้งครูและนักเรียนประเมินตรงกันว่าพฤติกรรมในชั้นตรวจทานที่มีค่าน้อยที่สุดคือ การใช้พจนานุกรมในการตรวจทานความถูกต้อง ซึ่งมีระดับพฤติกรรมปานกลาง เนื่องจากผู้วิจัยสังเกตว่านักเรียนยังขาดความคล่องแคล่วในการใช้พจนานุกรม ไทย – อังกฤษ และอังกฤษ – ไทย ทำให้ใช้เวลานานในการตรวจทาน ซึ่งทำให้นักเรียนบางคนเกิดความเบื่อหน่าย และหันไปใช้วิธีการสอบถามจากเพื่อนแทน ผู้วิจัยจึงได้พยายามแก้ปัญหาโดยติดแถบพยัญชนะเพื่อให้สะดวกในการเปิดหาคำขึ้น อย่างไรก็ตามจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องฝึกให้นักเรียนมีความชำนาญในการใช้พจนานุกรมให้มากขึ้น เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

2.5 พฤติกรรมในชั้นนำเสนอผลงานของนักเรียน (Presenting)

จากการสังเกตพฤติกรรมในชั้นนำเสนอผลงานเขียนของนักเรียนโดยครูผู้สอน และการประเมินตนเองของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีความมั่นใจในการนำเสนอผลงานของตนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้ผ่านกิจกรรมในขั้นตอนต่าง ๆ ในการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ซึ่งมีการตรวจทานโดยครูและเพื่อนอย่างละเอียดในทุกขั้นตอน อีกทั้งนักเรียนได้รับการเสริมแรงเป็นคำชมเชยจากผู้ปกครอง และครูว่าผลงานของนักเรียนดีขึ้นเรื่อย ๆ จากก่อนการทดลองจนถึงงานชิ้นสุดท้าย ทำให้นักเรียนมีความภูมิใจในการนำเสนอผลงานของตนเองมากขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้นักเรียนได้ใช้วิธีการนำเสนอที่หลากหลาย อาทิ การจัดป้ายนิเทศ การออกมารายงานหน้าชั้น ซึ่งผู้วิจัยพบว่านักเรียนให้ความสนใจในงานของตนเองและเพื่อน ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการเขียนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับฟิชเชอร์ (Fisher. 1990 : 365) และกรูเบอร์ (Grubers. 1992 : 6 – 16) ที่กล่าวว่า การตอบสนอง และแสดงความคิดเห็นจากครูและผู้ปกครองต่องานเขียน จะช่วยให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในการเขียนมากยิ่งขึ้น และจะมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนอีกด้วย อย่างไรก็ตามในด้านการรับทราบข้อดี และสิ่งที่ต้องการแก้ไขในงานเขียนของตนเอง พบว่า ระดับพฤติกรรมในการประเมินโดยครู และนักเรียนแตกต่างกัน คือ ครูประเมินอยู่ในระดับมาก เนื่องจากครูคิดว่าได้ให้คำแนะนำแก่นักเรียนมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับการสอนตามปกติก่อนทดลอง ในขณะที่นักเรียนประเมินพฤติกรรมตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนยังต้องการทราบข้อดี และสิ่งที่ต้องการแก้ไข ตลอดจนคำแนะนำจากครูให้มากขึ้นกว่านี้

ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1. ควรจัดให้มีมุมในชั้นเรียนหรือแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม นอกห้องเรียนโดยอาจจัดให้มีแบบฝึกหัดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานเขียนเพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้เพิ่มเติม นอกเวลาเรียนมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากในชั้นเรียนอาจมีเวลาจำกัด
2. ควรนำทักษะการเขียนแบบเน้นกระบวนการไปบูรณาการในการเรียนรู้ทักษะฟัง พูด อ่านภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ในการเขียนมากขึ้น
3. สำหรับห้องเรียนที่มีนักเรียนบกพร่องทางการเรียนภาษา (Language Learning Disability) ครูควรจัดกิจกรรมที่เด็กเหล่านี้ให้ความสนใจและต้องการมีส่วนร่วมอีกทั้ง มีกิจกรรมพิเศษที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนเพื่อพัฒนาเด็กตามศักยภาพของตน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ควรใช้ระยะเวลาในการทดลองอย่างน้อย 1 ภาคเรียน ทั้งนี้เพราะการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นการสอนที่ค่อนข้างยากสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถม ครูจึงต้องให้คำปรึกษาและดูแลในเรื่องต่าง ๆ อาทิ การใช้คำสำนวน และรูปประโยคที่ถูกต้อง ตลอดจนการนำเสนอความคิดของนักเรียนอย่างเหมาะสม
2. เนื่องจากการทดลองในครั้งนี้เป็นการทดลองนอกเวลาเรียน ดังนั้นหากมีการวิจัยในครั้งต่อไปควรจะนำวิธีการนี้ไปใช้ในเวลาเรียนจริง ๆ บ้าง เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการนำไปใช้ในการเรียนการสอนในชั้นเรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2543). รายงานการประเมินผลหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2543. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2539). หลักสูตรภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : อรุณสภานาครี.
- _____. (2544). หลักสูตรภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมวิชาการ.
- ชนิษฐา นาคสวัสดิ์. (2541). ระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จุฑารัตน์ คัมภีรภาพ. (2540). " เทคนิคเพื่อการพัฒนาการเขียน," ภาษาปริทัศน์. (6) : 40-48. .
- จรัสรัตน์ หอมจันทร์. (2536). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนและความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการแบบการของเคลลี และวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพาพร สุจारी. (2537). การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการแบบการของเฮวินส์ และวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธิดารัตน์ ภัทรพงศ์ไพศาล. (2539). ผลของการใช้วิธีการสอนแบบกระบวนการต่อการเขียนของนักศึกษาปริญญาตรีวิชาเอก ภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2524). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญศิริ ผ่องอักษร. (2531). ระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ผัสพรรณ วิวัฒน์ศาสตร์. (2543). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษา ปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการสอนเขียนตามแนวคิดของบรูคส์ และวิทโธ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2537). เทคนิคการสอนเขียนในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาลี สาตรจินพงศ์. (2532). การตรวจแก้ไขงานเขียนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- มนตรา พิพัฒน์ศรีสวัสดิ์. (2535). ระดับความสามารถของนักเรียนด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา มหากุล. (2539). "การสอนทักษะการเขียน," ในแนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา รวบรวมโดย สุมิตรา อังวัฒนกุล. หน้า 163-174.
- วนิดา เพ็ญกิ่งกาญจน์. (2531). ศึกษาสภาพและปัญหาการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของ อาจารย์ที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดภาคเหนือ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.
- ศติภา จ่างภากร. (2537,มกราคม –มกราคม). "กิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับ ผู้เริ่มเรียน," วารสารหลักสูตร. (13)116:30-36.
- สมศรี ธรรมสารโสภณ. (2535). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการและแบบเน้นผลงาน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมสมัย วิสูตรจุฑา. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และเจตคติ ต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนว ทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนเขียนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ ศศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัตรา ทองกัลยา. (2539). การใช้ชุดการสอนสำหรับเขียนแบบเน้นกระบวนการเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเขียนและเพิ่มแรงจูงใจ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษใน ฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัญชลี วิเศษสังข์. (2539). ผลของการใช้วิธีการสอนเขียนแบบกระบวนการที่มีต่อนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป่านะพันธ์วิทยา. ปรินญาณินพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- Alderson, Charles. (1995). *Language Test Construction and Evaluation*. Cambridge University Press.

- Applebee, Arthur N. (1989). *Writing in School*. Victoria: Deakin University.
- Arapoff, Nancy. (1972). *A Thinking Process in Teaching English as a Second Language*.
New York : Magraw Hill.
- Bowen, Tim & Marks, Jonathan . (1994). *Inside Teaching* . Oxford : Heineman.
- Brown, Dorothy F. (1994). *Language Teaching*. New York: Magraw Hill.
- Bruno, Donald. (March 1984). *The Writing Process Method Versus the Traditional Text book-Worksheet Method in the Teaching of Composition Skill to Third, Fourth and Fifth Grade Pupils*. Dissertation Abstracts International.
- Bumgardner, Joyce C. (1996). *Helping Student Learn to Write* : Simon & Schuster Company.
- Byrne, Dohn. (1988). *Teaching Writing Skill*. Singapore: Four Strong Printing Company.
- Christison , MA. (1980). *Cooperative Learning in the EFL Classroom*. In Forum.18(4)p.6.
- Collins Block. (1993). *Teaching the Language Art* . Texas: Christian University Press.
- Combs. (1996). *Teaching Writing in the Elementary Classroom* : Longman.
- Fisher J. and Terry C. (1990). *Children's Language and the Language Art*. USA:
Schuster INC.
- Flower,L.S.and Hay J.R. (1989).*The Cognition Composition and Communication*: College
Composition and Communication. p.31.
- Furneaux,Clare. (2002). *Process Writing (Online) Available* . The University of Reading.
- Grubers,Barbara & Sue. (1992). *Building Literacy* . New York : Frank Schaffer
Publication INC.
- Harmer, Jeremy. (1988). *How to Teach English* : Longman.
- Harris, David P. (1969). *Teaching English as a Second Language*.New York: McGraw Hill.
- Heaton,J.B. (1990). *Classroom Testing*. USA. UK Limited Company.
- _____. (1988). *Writing English Language Test*. Longman Group UK limited. USA.
- Hedge, Tricia. (2000).*How to Teach English*. USA : Oxford University Press.
- Hewin, Catherine. (1986). *Writing in Foreign Language : Motion and The Process Approach*.
Foreign Language Annuals. 19(3): 219-223.
- Hughey,Jane B. et al. (1983). *Teaching ESL Composition*. Rowley : Newbury House
Publishers.
- Jacobs,H.L. (1981). *Testing ESL Composition*. Rowley: Newbury House Publisher.
- Javis Daniel J. (2002). *The Process Writing Method (Online) Available* <http://pteslj.org/Technique/Jarvis-writing.html>.

- Larry, Tom. (2001, June). *The Composing Process of Advance ESL*: In TESOL Journal No.1Spring.12-14.
- Leki, Ilona . (1994). *Writing Teaching Second Language* :English Language Programs Division Agency.p.170-178.
- Madsen,S.Harold. (1983). *Technique in Testing*.USA: Oxford University Press.
- Murry,Donald M. (1982). *Writing as Process*. Urbana, Illinois : National Council of Teacher of English.
- Olsher,D. (1996). *Words in Motion : Interactive Approach to Writing*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Raimes, Ann. (1983). *Technique in Teaching Writing*. New York: Oxford University Press.
- Riverse,Wilga M. (1989). *Teaching Foreign Language Skills 5th*. Chicago: The University of Chicago.
- Robin,Eanes. (1997). *Content Area Literacy in Teaching for Today and Tomorrow*. Delmar Publisher USA.
- Sara, Shin J. (2002). *Ten Techniques for Successful Writing Tutorials*. In TESOL Journal No. 1 Spring.12-14.
- Stewig & Nordberg.(1995).*Exploring Language Art in the Elementary Classroom*: Wadsworth Publishing Company.
- Tompkins. (1994). *Teaching Writing*. Rowley: Newbury House Publishers.
- Tribble, Christopher. (1996). *Writing*. Oxford University Press.
- White,R. and Arndt's V. (1991). *Process Writing*. Oxford: Oxford University Press.
- Wicker & Schultz. (1995). *The ABC's of Running an Elementary Classroom*. Delmar Publishers.
- Zamel,Vivian. (1983). *Teaching Composition in the ESL classroom*: In TESOL Quarterly. 10:p.202-205.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบทดสอบก่อนการเขียน

Name _____ Class _____

ให้นักเรียนเขียนเรียงความในหัวข้อ Myself ภายในเวลา 50 นาที โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับตนเองของนักเรียนในด้านต่างๆ

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

ภาคผนวก ข
แผนการสอน

แผนการสอนที่ 1

เรื่อง : Our Lovely Pet

จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงของตนเองได้

Grammatical focus: Present Simple Tense

Using Adjectives

Organization focus: Identify a basis for describing the pet.

- State the pet.
- Describe the pet in details: food, appearance, habit etc.
- Tell the experience with the pet

จำนวนคาบ : 4 คาบ

เนื้อหา : การเขียนบรรยายและให้ข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่นักเรียนชื่นชอบอาทิ ลักษณะภายนอก ความสามารถ อาหาร ตลอดจนลักษณะนิสัยของสัตว์เลี้ยง ซึ่งในการเขียนบรรยายเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงนั้นนักเรียนจะต้องเขียนรายละเอียดที่สำคัญที่จะทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพของสัตว์เลี้ยงในขณะที่อ่าน และการเรียบเรียงข้อมูลก็เป็นสิ่งสำคัญเพราะจะช่วยให้ผู้อ่านไม่สับสน

สื่อการสอน วิดิทัศน์เรื่องเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง (The cat video)

Overhead projector

แบบฝึกหัดการใช้ภาษา

ขั้นตอนในการสอน (Procedure)

1) ขั้นก่อนการเขียน (Prewriting)

1. นักเรียนชมภาพยนตร์เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง (The cat video)
2. หลังจากชมภาพยนตร์แล้ว นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 5 คนเพื่อเขียนงาน 1 ชิ้นและอภิปรายร่วมกันว่าในการเขียนบรรยายเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงนั้นนักเรียนจะต้องเขียนในหัวข้อย่อยอะไรบ้างโดยให้นักเรียนเขียนรายการ (List)

3. นักเรียนบอกคำตอบที่ได้จากการอภิปรายในกลุ่มโดยครูเป็นผู้เขียน โครงร่าง (Outline) บนกระดานดำ
4. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่ครูจัดเตรียมไว้ เช่น Snow (The story about the pet), My pet (The story about the cat)
5. นักเรียนทำแบบฝึกหัดการใช้ภาษา

2) ขั้นร่าง (Drafting)

1. นักเรียนเลือกข้อมูลจากการอภิปรายในขั้นก่อนการเขียนโดยอาจตัด,เพิ่มเติมและจัดลำดับข้อมูลที่จะเขียน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนร่างงาน Our Lovely Pet ครั้งที่ 1 โดยทำร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่มเขียนงานกลุ่มละ 1 ชิ้น

3) ขั้นการอ่านทบทวน (Revising)

1. หัวหน้ากลุ่มอ่านออกเสียง (Read aloud) ร่างงานที่ 1 ให้เพื่อนๆ ในกลุ่มฟังเพื่อดูว่าเนื้อหาโดยรวมเป็นอย่างไร
2. นักเรียนช่วยกันอ่านทบทวนในกลุ่มและแก้ไขร่างงานให้ดีขึ้น
3. นักเรียนเขียนร่างงานที่ 2
4. นักเรียนส่งผลงานให้ครูเพื่อได้รับข้อมูลย้อนกลับในด้านเนื้อหาและการเรียบเรียง
5. นักเรียนเขียนร่างงานที่ 3

4) ขั้นตรวจทาน (Proofreading)

1. ครูสาธิตการตรวจงานเขียนโดยนำผลงานของนักเรียนมา 1 กลุ่ม และสาธิตการตรวจงานบนกระดานดำ โดยใช้ Overhead projector โดยแบ่งเป็นการใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ (Capitalization) โครงสร้างทางภาษา (Grammar) เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) ตัวสะกด (Spelling) และเนื้อหา (Content)

2. นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มโดยแต่ละกลุ่มมีหน้าที่ต่าง ๆ กันดังนี้

กลุ่มที่ 1 ตรวจการใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ (Capitalization)

กลุ่มที่ 2 ตรวจโครงสร้างทางภาษา (Grammar)

กลุ่มที่ 3 ตรวจเครื่องหมายและการเว้นวรรคตอน (Punctuation)

กลุ่มที่ 4 ตรวจการสะกดคำ (Spelling)

กลุ่มที่ 5 เนื้อหาโดยรวม (Content)

โดยแต่ละกลุ่มจะต้องเปลี่ยนหน้าที่ในการตรวจจนตรวจผลงานครบทุกชิ้นของ

แต่ละกลุ่ม

3. นักเรียนเขียนร่างงานที่ 4

4. นักเรียนส่งผลงานให้ครูเพื่อตรวจ

5) ช้่นนำเสนองานเขียนขั้นสุดท้าย (Presenting)

1. นักเรียนแก้ไขงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นหลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครู
2. นักเรียนตกแต่งผลงานร่วมกันในกลุ่ม
3. ออกมารายงานหน้าชั้น

แผนการสอนที่ 2

เรื่อง Dear Pen Pal

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถเขียนจดหมายถึงเพื่อนได้

Grammatical focus Present Simple Tense

Wh questions and Yes/ No questions

Organization Expansion (Adding more details)

จำนวนคาบ 4 คาบ

เนื้อหา การเขียนจดหมายถึงเพื่อน (Dear Pen Pal) ซึ่งในจดหมายประกอบด้วย
การแนะนำตนเอง การเล่าถึงประสบการณ์ของตนเองตลอดจนการตั้งคำถาม
เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกัน

สื่อการสอน ตัวอย่างจดหมาย, Overhead projector, แบบฝึกหัดการใช้ภาษา

การประเมินผล สังเกตพฤติกรรมการเขียน และการตรวจงานเขียน

ขั้นตอนในการสอน (Procedure)

1) ขั้นก่อนการเขียน (Prewriting)

1. ครูนำเข้าบทเรียนด้วยการสมมุติสถานการณ์ว่าได้รับจดหมายจากนักเรียนโรงเรียน
สวัสดีมา 1 ฉบับ และฉายบนกระดานดำให้นักเรียนดู
2. หลังจากนักเรียนอ่านจดหมายแล้วให้นักเรียนช่วยกันระดมพลังสมองในกลุ่มกลุ่มละ 6
คน ว่าในการเขียนจดหมายถึงเพื่อนนักเรียนต้องเขียนในหัวข้อย่อยอะไรบ้าง
3. ครูเขียนคำตอบบนกระดานดำในรูปของแผนผัง
4. นักเรียนทำแบบฝึกหัดการใช้ภาษา

2) ขั้นร่าง (Drafting)

1. นักเรียนเลือกข้อมูลที่จะนำมาเขียนจากขั้นก่อนการเขียนโดยนักเรียนอาจตัดหรือเพิ่ม
เติมเพื่อให้เหมาะสมกับตนเองและจัดลำดับข้อมูลที่จะเขียน
2. นักเรียนเขียนร่างงานที่ 1

3) **ขั้นการอ่านทบทวน (Revising)**

1. นักเรียนอ่านร่างงานของตนเองอีกครั้งเพื่อทบทวน
2. นักเรียนแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในการอ่านทบทวนและแก้ไข
3. นักเรียนเขียนร่างงานที่2
4. นักเรียนส่งร่างงานที่ 2 เพื่อให้ครูตรวจและให้ข้อมูลย้อนกลับ

4) **ขั้นตรวจทาน (Proofreading)**

1. นักเรียนแก้ไขข้อมูลหลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครู และเขียนร่างงานที่3
2. นักเรียนช่วยกันตรวจงานกับเพื่อนโดยคำนึงถึงการใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ (Capitalization) โครงสร้างทางภาษา (Grammar) เครื่องหมายและการเว้นวรรคตอน การสะกดคำ (Spelling)
3. นักเรียนอ่านพิสูจน์อักษร (Proofread) งานเขียนของตนเองและแก้ไข
4. นักเรียนส่งร่างงานที่ 3 ให้ครูตรวจเพื่อดูความถูกต้อง

5) **ขั้นนำเสนอ (Publishing)**

1. นักเรียนปรับปรุงงานเขียนของตนเองจนได้ผลงานเป็นที่น่าภาคภูมิใจ
2. นักเรียนตกแต่งจดหมายให้สวยงามและส่งให้ครูตรวจ

แผนการสอนที่ 3

เรื่อง : My family

จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถเขียนบรรยายเกี่ยวกับครอบครัวบุคคลในครอบครัว และ
ประสบการณ์ในครอบครัวของตนเองได้

Grammatical focus: Present Simple Tense

Adjectives

Possessive Pronoun

Organization focus: Describing people's hair color and style

Describing people's eye color

Identify people by their clothing and feature

Describing the activity in the family

จำนวนคาบ : 4 คาบ

เนื้อหา : การเขียนบรรยายและ ให้ข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับครอบครัวและสมาชิกใน
ครอบครัวทั้งในด้านที่อยู่ ลักษณะภายนอก อุปนิสัย ตลอดจนกิจกรรมที่สมาชิกในครอบครัว
แต่ละคนปฏิบัติ ซึ่งการเขียนในครั้งนี้นักเรียนจะต้องเรียบเรียงข้อมูลให้ต่อเนื่องและชัดเจนเพื่อ
ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน

สื่อการสอน รูปภาพครอบครัว
กระดานวาดเขียนใหญ่ 1 แผ่น,ดินสอ,สี
แบบฝึกหัดการใช้ภาษา

ขั้นตอนในการสอน (Procedure)

1) ขั้นก่อนการเขียน (Prewriting)

1. ครูนำเข้าบทเรียนโดยให้นักเรียนดูภาพครอบครัวที่ครูเตรียมไว้
2. ครูให้เวลานักเรียน 15 นาที เพื่อวาดภาพครอบครัวของตนเองขณะทำกิจกรรมโดยวาด
ภาพอย่างคร่าวๆ
3. ให้นักเรียนดูภาพของตนเองจากนั้นเขียนรายการ(List) ว่าในภาพของตนเองมีรายละเอียด
อะไรบ้างที่จะต้องนำไปใช้ในการเขียนต่อไป

4. นักเรียนเขียนโครงร่างงาน (Outline) ของตนเองแล้วส่งให้ครูตรวจ
5. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวที่ครูเตรียมไว้ เช่น Bob and His family
6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดการใช้ภาษา

2) ขั้นร่าง (Drafting)

1. นักเรียนเลือกข้อมูลจากขั้นก่อนการเขียนโดยอาจตัด,เพิ่มเติมและจัดลำดับข้อมูลที่จะเขียน
2. นักเรียนแต่ละคนเขียนร่างงาน My Family ครั้งที่ 1

3) ขั้นการอ่านทบทวน (Revising)

1. นักเรียนใช้วิธีการอ่านทบทวนและประเมินงานเขียนด้วยตนเอง(Feeling of Ownership) โดยนักเรียนอ่านร่างของตนเองเพื่อตรวจทานด้านเนื้อหาอีกครั้งหนึ่ง
2. นักเรียนแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในการอ่านทบทวนและแก้ไข
3. นักเรียนเขียนร่างงานที่ 2
4. นักเรียนส่งร่างงานที่ 2 เพื่อให้ครูตรวจแก้

4) ขั้นตรวจทาน (Proofreading)

1. นักเรียนแก้ไขข้อมูลหลังจากครูตรวจแก้และแสดงความคิดเห็นและเขียนร่างงานที่4
2. นักเรียนช่วยกันตรวจกับเพื่อนโดยคำนึงถึงการใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ (Capitalization) โครงสร้างทางภาษา (Grammar) เครื่องหมายและการเว้นวรรคตอน (Punctuation) การสะกดคำ(Spelling)อีกทั้งในด้านเนื้อหาโดยรวม
3. นักเรียนอ่านพิสูจน์อักษร (Proofread) งานเขียนของตนเองและแก้ไข
4. นักเรียนส่งร่างงานที่ 3 ให้ครูตรวจ

5) ขั้นนำเสนอผลงานเขียนขั้นสุดท้าย (Presenting)

1. นักเรียนแก้ไขงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นหลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครู
2. นักเรียนตกแต่งรูปภาพครอบครัวโดยอาจนำรูปถ่ายมาประกอบเพิ่มเติม
3. จัดบอร์ดเพื่อนำเสนอผลงาน

แผนการสอนที่ 4

เรื่อง : How to make a card for Mother's Day

จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถเขียนอธิบายขั้นตอนในการประดิษฐ์บัตรอวยพรในวันแม่ได้

Grammatical focus: Present Simple Tense

Imperative

Sequencing words (First, Next, After that, Finally)

Organization focus: Describing Procedures

จำนวนคาบ : 4 คาบ

เนื้อหา : การเขียนอธิบายขั้นตอนในการประดิษฐ์บัตรอวยพรเนื่องในโอกาสในวันแม่
นักเรียนจะต้องเขียนประโยคให้ชัดเจนโดยใช้รูปประโยคบอกเล่า และประโยคคำสั่ง ซึ่งแต่ละประโยคต้องชัดเจน อีกทั้งต้องมีคำที่บอกการเรียงลำดับขั้นตอนซึ่งจะทำให้แต่ละขั้นตอนชัดเจนและเนื้อเรื่องเข้าใจได้ง่ายมากขึ้น

สื่อการสอน วิดีทัศน์ขั้นตอนการประดิษฐ์การ์ด (How to make a card)

กระดาษวาดเขียนขนาดเล็ก 1 แผ่น

แบบฝึกหัดการใช้ภาษา

หนังสือนอกเวลา

ขั้นตอนในการสอน (Procedure)

1) ขั้นก่อนการเขียน (Prewriting)

1. ครูนำเข้าบทเรียน โดยสนทนาเกี่ยวกับการทำบัตรอวยพรวันแม่ ซึ่งจะถึงในวันที่ 12 สิงหาคมนี้ จากนั้นให้นักเรียนชมวิดีโอขั้นตอนการประดิษฐ์บัตรอวยพร
2. ครูให้เวลานักเรียน 15 นาทีในการวาดภาพขั้นตอนการประดิษฐ์บัตรอวยพรของตนและเขียนบรรยายอย่างสั้นๆ
3. ให้นักเรียนดูภาพของตนเองจากนั้นเขียนรายการ (List) ว่าในภาพของตนมีรายละเอียดอะไรบ้างที่จะต้องนำไปใช้ในการเขียนต่อไป
4. นักเรียนเขียนโครงร่างงาน (Outline) ของตนเองแล้วส่งให้ครูตรวจ

5. นักเรียนอ่านเรื่องเกี่ยวกับขั้นตอนการทำสิ่งต่างๆเพื่อดูรูปแบบประโยคโดยที่ครูเตรียมไว้ เช่น Pancakes, Dad's Pasta, My valentines
6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดการใช้ภาษา

2) ขั้นร่าง (Drafting)

1. นักเรียนเลือกข้อมูลจากขั้นก่อนการเขียนโดยอาจตัดเพิ่มเติมและจัดลำดับข้อมูลที่จะเขียน
2. นักเรียนแต่ละคนเขียนร่างงาน How to Make a Card ครั้งที่ 1

3) ขั้นการอ่านทบทวน (Revising)

1. นักเรียนใช้วิธีการอ่านทบทวนและประเมินงานเขียนของตนเอง(Feeling of Ownership) โดยนักเรียนอ่านร่างของตนเองเพื่อตรวจทานด้านเนื้อหาอีกครั้งหนึ่ง
2. นักเรียนแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในการอ่านทบทวนและแก้ไข
3. นักเรียนเขียนร่างงานที่ 2
4. นักเรียนส่งร่างงานที่ 2 เพื่อให้ครูตรวจแก้

4) ขั้นตรวจทาน (Proofreading)

1. นักเรียนแก้ไขข้อมูลหลังจากครูตรวจแก้และแสดงความคิดเห็นและเขียนร่างงานที่4
2. นักเรียนช่วยกันตรวจกับเพื่อนโดยคำนึงถึงการใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่(Capitalization) โครงสร้างทางภาษา (Grammar) เครื่องหมายและการเว้นวรรคตอน (Punctuation) การสะกดคำ(Spelling)อีกทั้งในด้านเนื้อหาโดยรวม
3. นักเรียนอ่านพิสูจน์อักษร (Proofread) งานเขียนของตนเองและแก้ไข
4. นักเรียนส่งร่างงานที่ 3 ให้ครูตรวจ

5) ขั้นนำเสนองานเขียนขั้นสุดท้าย (Presenting)

1. นักเรียนแก้ไขงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นหลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครู
2. นักเรียนแก้ไขงานจนเสร็จสมบูรณ์และตกแต่งบัตรอวยพรวันแม่ตามขั้นตอนที่ได้เขียน
3. จัดบอร์ดเพื่อนำเสนอผลงานและนำบัตรไปให้คุณแม่

แผนการสอนที่ 5

เรื่อง : My Impression on the Last Weekend

จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถเขียนเล่าเรื่องเหตุการณ์ที่ผ่านมาของตนเองได้

Grammatical focus: Past Simple Tense

Adverb of Time: in the morning, in the afternoon, in the evening,
at night

Adjective

Organization focus: Identify a basis for telling a past event

State the topic

Give the details of the event

Linking the events by using adverbs of time

จำนวนคาบ : 4 คาบ

เนื้อหา : การเขียนเล่าเรื่องเหตุการณ์ในอดีตเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวันซึ่งในการเขียนเล่าเรื่องให้ผู้อ่านเข้าใจนั้น สิ่งที่จะต้องคำนึงถึงคือการใช้คำเชื่อมเพื่อแสดงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และรายละเอียดในการเล่าเรื่องก็ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญเช่นเดียวกัน การตั้งคำถาม เป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยนักเรียนในการรวบรวมความคิดและจัดลำดับ เหตุการณ์เรื่องที่จะนำมาเขียน โดยนักเรียนจะคอยถามตัวเองอยู่เสมอในขณะที่เขียน เพื่อให้เนื้อหาที่เขียนมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

สื่อการสอน ภาพประกอบการเล่าเรื่องราวในอดีต

แถบประโยคคำถาม

แบบฝึกหัดการใช้ภาษา

ตัวอย่างงานเขียนเกี่ยวกับการเล่าเรื่องเหตุการณ์ในอดีต

ขั้นตอนในการสอน (Procedure)

1) **ขั้นก่อนการเขียน (Prewriting)**

1. ครูนำเข้าบทเรียนโดยการเล่าเรื่องเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตให้นักเรียนฟัง 1 เรื่อง

2. นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามเกี่ยวกับตนเองดังต่อไปนี้
 - Where did you go last weekend?
 - When did you go?
 - Who did you go with?
 - How was your last weekend?
3. นักเรียนอภิปรายกับเพื่อนถึงสิ่งควรคำนึงถึงในการเขียนเล่าเรื่องและช่วยกันสรุป
4. นักเรียนอ่านตัวอย่างงานเขียน และทำแบบฝึกหัดการใช้ภาษา
5. นักเรียนวางแผนการเขียนโดยเลือกใช้เทคนิคที่นักเรียนเรียนมาทำงานชิ้นก่อนๆ

2) ขั้นร่าง (Drafting)

1. นักเรียนเลือกข้อมูลจากชิ้นก่อนเขียนโดยอาจตัด เพิ่มเติมและจัดลำดับข้อมูลที่จะเขียน
2. นักเรียนแต่ละคนเขียนร่างงาน ครั้งที่ 1

3) ขั้นการอ่านทบทวน (Revising)

1. นักเรียนเลือกใช้เทคนิคในการอ่านทบทวนที่นักเรียนได้เคยปฏิบัติมาแล้วในงานชิ้นก่อนๆ โดยอาจทำร่วมกับเพื่อนหรือทำเองตามลำพัง
2. นักเรียนเขียนร่างงานที่ 2
3. นักเรียนอ่านทบทวนร่างงานที่ 2 ด้วยตนเอง
4. นักเรียนส่งผลงานให้ครูเพื่อได้รับข้อมูลย้อนกลับในด้านเนื้อหาและการเรียบเรียง

4) ขั้นตรวจทาน (Proofreading)

1. นักเรียนแก้ไขข้อมูลหลังจากครูตรวจแก้และแสดงความคิดเห็นและเขียนร่างงานที่ 3
2. นักเรียนช่วยกันตรวจทานผลงานกับเพื่อนโดยเลือกใช้เทคนิคที่เคยทำมาแล้ว
3. นักเรียนอ่านพิสูจน์อักษร (Proofread) งานเขียนของตนเองและแก้ไข
4. นักเรียนส่งร่างงานที่ 3 ให้ครูตรวจ

5) ขั้นนำเสนองานเขียนชิ้นสุดท้าย (Presenting)

1. นักเรียนแก้ไขงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นหลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครู
2. นักเรียนตกแต่งผลงานโดยอาจใช้รูปถ่ายประกอบ และตกแต่งผลงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
3. ออกมารายงานหน้าชั้นและจัดบอร์ดนำเสนอ

ภาคผนวก ค

แบบสังเกตพฤติกรรมการเขียนของนักเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรมการเขียนของนักเรียน

ชื่อ.....แผนการสอนที่เรื่อง.....

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนมากที่สุด

พฤติกรรมของนักเรียน	5	4	3	2	1	ความคิดเห็นอื่นๆ
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	ทำไม่บ่อย	นานๆครั้ง	ไม่ทำเลย	
ขั้นก่อนการเขียน (Prewriting) 1. นักเรียนคิดและวางแผนก่อนการเขียน 2. นักเรียนให้ความร่วมมือในการอภิปรายกับเพื่อนเพื่อวางแผนเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน 3. นักเรียนสามารถหยิบยกประเด็นที่สำคัญที่ใช้ในงานเขียนได้ 4. นักเรียนทำกิจกรรมที่หลากหลายในขั้นก่อนเขียน อาทิ กิจกรรมการพูด การถามตอบ และการระดมพลังสมอง 5. นักเรียนค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการเขียน 6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อเตรียมตัวในการเขียน						
ขั้นร่าง (Drafting) 1. นักเรียนเขียนร่างและเค้าโครงในการเรียบเรียงงานเขียน ก่อนลงมือเขียนจริง 2. นักเรียนพิจารณาหัวข้อย่อในการเขียน โดยเพิ่มเติมและตัดข้อมูลที่กว้างหรือแคบเกินไป 3. นักเรียนเลือกและทดลองใช้คำ กลุ่มคำ ประโยค เพื่อให้สื่อความหมายได้อย่างชัดเจน						
ขั้นการอ่านทบทวน (Revising) 1. นักเรียนอ่านทบทวนงานเขียนเพื่อตรวจสอบการเรียบเรียงและการใช้คำหรือประโยคให้ชัดเจน						

พฤติกรรมของนักเรียน	5	4	3	2	1	ความคิดเห็นอื่นๆ
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	ทำไม่บ่อย	นานๆครั้ง	ไม่ทำเลย	
2. นักเรียนใช้วิธีการอ่านบททวนที่หลากหลาย หลายอาทิการอ่านออกเสียง การดัด เพิ่มเติมและเปลี่ยนคำหรือประโยคที่ใช้ 3. นักเรียนแลกเปลี่ยนกันอ่านบททวนกับเพื่อนอย่างกระตือรือร้น 4. นักเรียนปรับปรุงงานเขียนของตนเองหลังจากที่อ่านและได้รับข้อเสนอแนะจากเพื่อน						
ขั้นตรวจทาน (Proofreading) 1. นักเรียนมีส่วนร่วมในการสาธิตการตรวจงานร่วมกับเพื่อนและครู 2. นักเรียนตรวจทานการสะกดคำ การใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ การเว้นวรรคตอนและความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากทำงานเสร็จ 3. นักเรียนใช้พจนานุกรมและแหล่งความรู้อื่นๆ ในการตรวจทานความถูกต้อง 4. นักเรียนแก้ไขข้อผิดพลาดหลังจากแลกเปลี่ยนตรวจทานด้วยความกระตือรือร้น						
ขั้นนำเสนอ (Publishing) 1. นักเรียนใช้วิธีนำเสนอผลงานที่หลากหลาย อาทิ การจัดป้ายนิเทศ การออกมารายงานหน้าชั้นเรียน 2. นักเรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานของตนเองต่อผู้อื่นด้วยความมั่นใจ 3. นักเรียนได้ทราบข้อดีและสิ่งที่ต้องการแก้ไขในงานเขียนของตน						

ดัดแปลงจากหนังสือ Exploring the Language Art in the Elementary Classroom (Stewig & Nordberg . 1995:275)

ภาคผนวก ง

แบบประเมินงานเขียนในระดับประถมศึกษา

แบบประเมินงานเขียนในระดับประถมศึกษา	
ความคิดและเนื้อหา (Ideas and Content)	
11-15 =	มีความรู้กว้างขวางในหัวข้อที่เขียน การแสดงความคิดเห็นน่าสนใจความสำคัญชัดเจนหัวข้อไม่กว้างเกินไป
6-10 =	โดยส่วนใหญ่ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องและความคิดที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ แต่ยังมีบางส่วนที่ต้องการคำอธิบายใจความสำคัญเล็กน้อยผู้อ่านจึงจะเข้าใจ
1-5 =	ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจอย่างมากจึงจะทราบว่าผู้เขียนหมายความว่าอะไร และเนื้อหาโดยรวมเกี่ยวข้องกับอะไร
การเรียบเรียง (Organization)	
7-10 =	ส่วนที่น่าสนใจและดึงดูดให้ผู้อ่านติดตามว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป รายละเอียดที่เพิ่มเติมใจความสำคัญชัดเจน สามารถจบงานเขียนได้อย่างประทับใจและสมบูรณ์
4-6 =	การเรียบเรียงข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ โดยส่วนใหญ่สมเหตุสมผลแต่บางครั้งบทยายังไม่สามารถดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจ มีบทสรุปแต่ส่วนใหญ่เป็นการย่อความ และค่อนข้างห้วนไม่สมบูรณ์
1-3 =	การเรียบเรียงเนื้อหาวกวน และสับสนไม่มีบทนำและบทสรุป
การถ่ายทอดอารมณ์และการสื่อความหมาย (Voice)	
5 =	งานเขียนแสดงให้เห็นบุคลิกภาพและความเป็นตนเองของผู้เขียนได้อย่างชัดเจน อีกทั้งสามารถสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ในหัวข้อที่น่าสนใจ
3 =	ยังมีบางส่วนในงานเขียนที่ไม่สามารถสื่อสารและแสดงความเป็นตนเองได้อย่างชัดเจน
1 =	ไม่สามารถสื่อสารและแสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน ยังขาดความรู้ความเข้าใจในหัวข้อที่เขียน
การใช้ภาษา (Use of Language)	
5 =	เขียนประโยคได้ชัดเจน น้ำเสียงไพเราะเมื่ออ่านออกเสียง คำที่ใช้เหมาะสมและสอดคล้องกัน
3 =	ส่วนใหญ่เขียนประโยคได้ชัดเจน แต่ยังมีบางส่วนประโยคไม่ต่อเนื่องกัน คำที่ใช้ค่อนข้างธรรมดา ผู้เขียนสามารถเข้าใจได้
1 =	ผู้อ่านต้องย้อนกลับไปมาจึงจะเข้าใจ ประโยคและคำที่ใช้ ค่อนข้างซ้ำทำให้ผู้อ่านไม่สนใจ

ระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษา (Use of Conventions)

- 5 = ส่วนใหญ่ถูกต้องมีข้อผิดพลาดน้อยมาก ซึ่งใช้เวลาตรวจแก้ไขไม่นานก็พร้อมจะนำเสนอ
- 3 = การสะกดคำถูกต้องโดยเฉพาะคำง่าย ๆ การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และเครื่องหมายต่าง ๆ ส่วนใหญ่ถูกต้อง
- 1 = มีข้อผิดพลาดมากในการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายต่าง และการใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ ข้อความแต่ละประโยคไม่มีการย่อหน้า

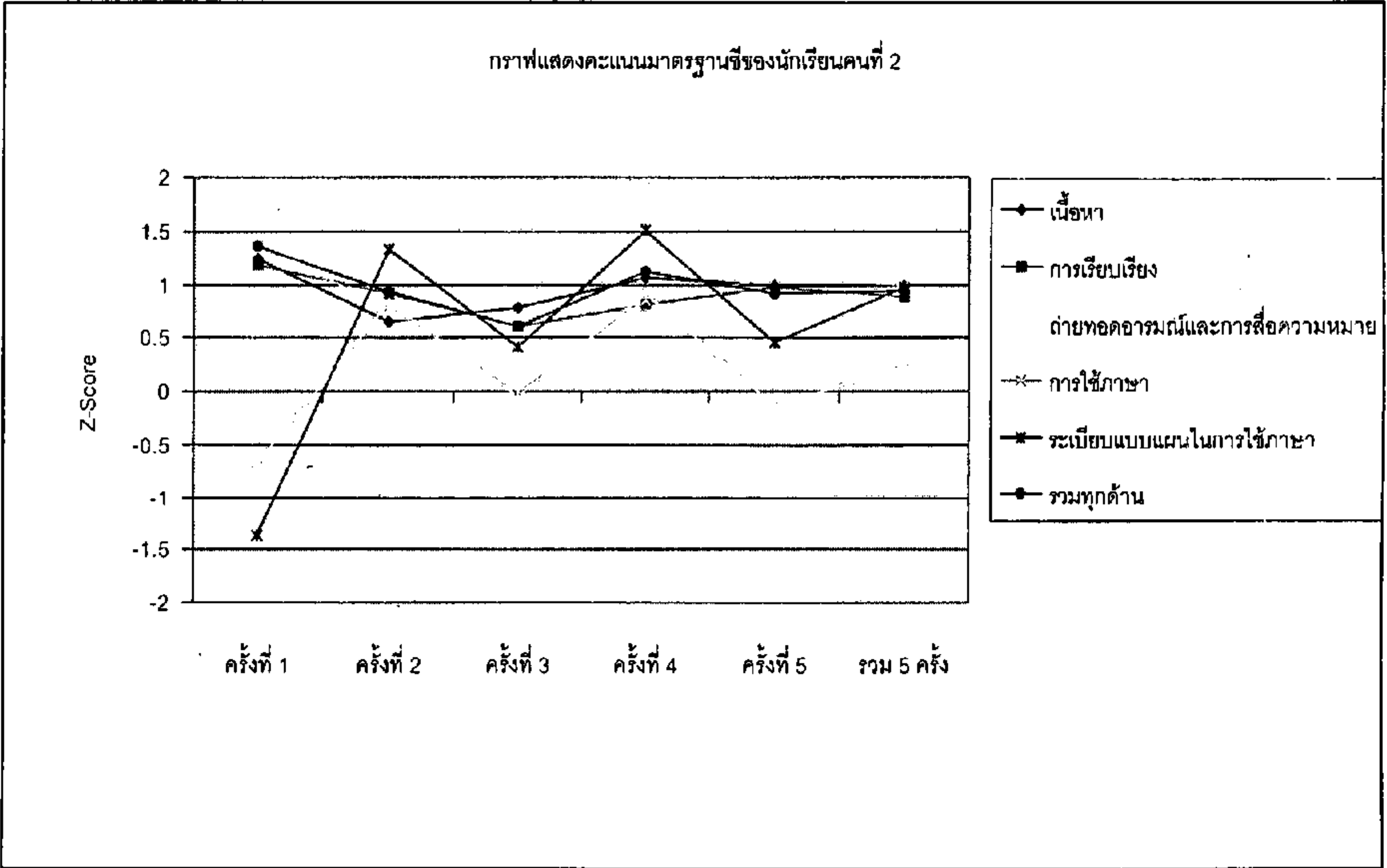
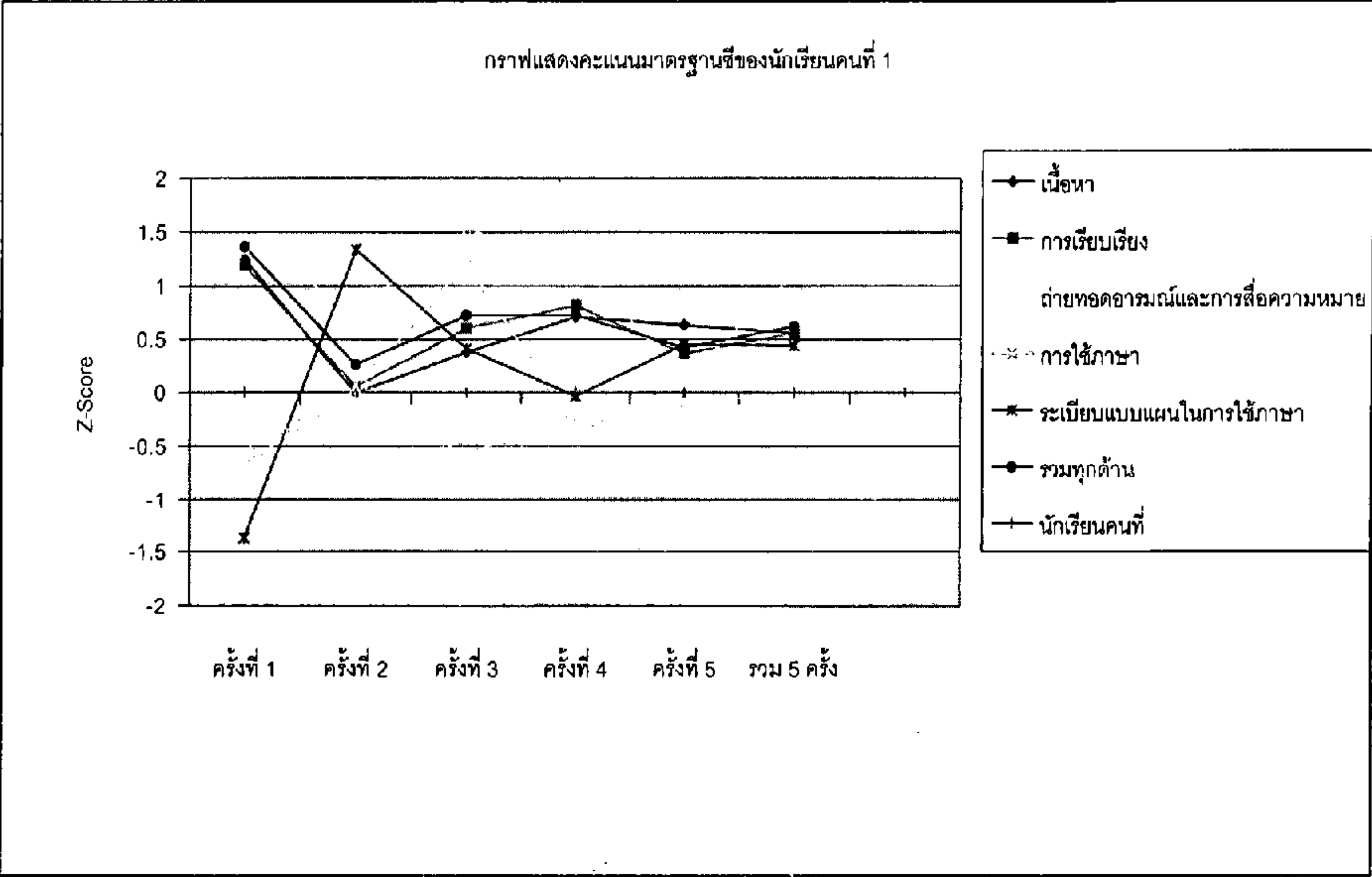
ภาคผนวก จ
ตารางแสดงคะแนนเฉลี่ย

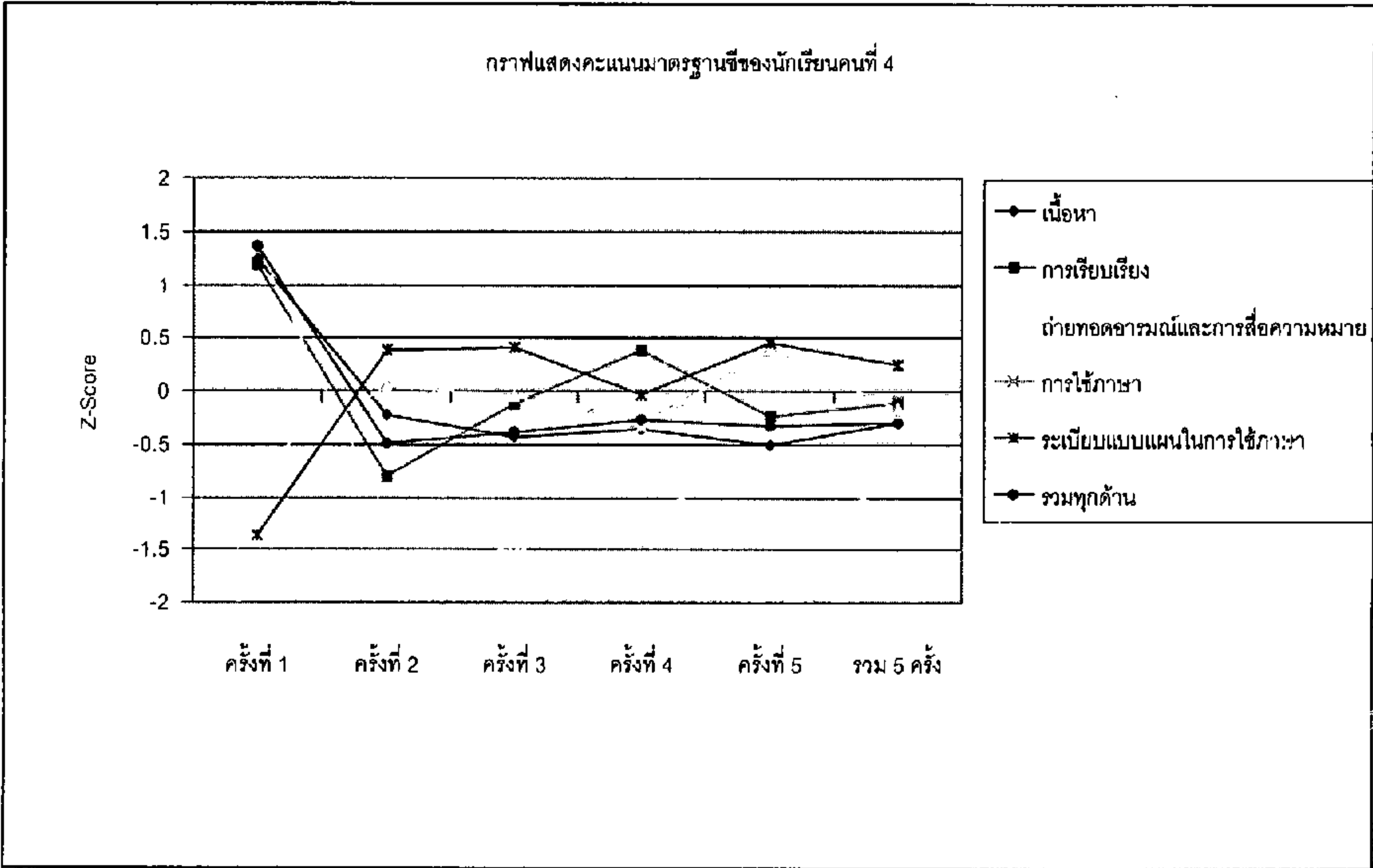
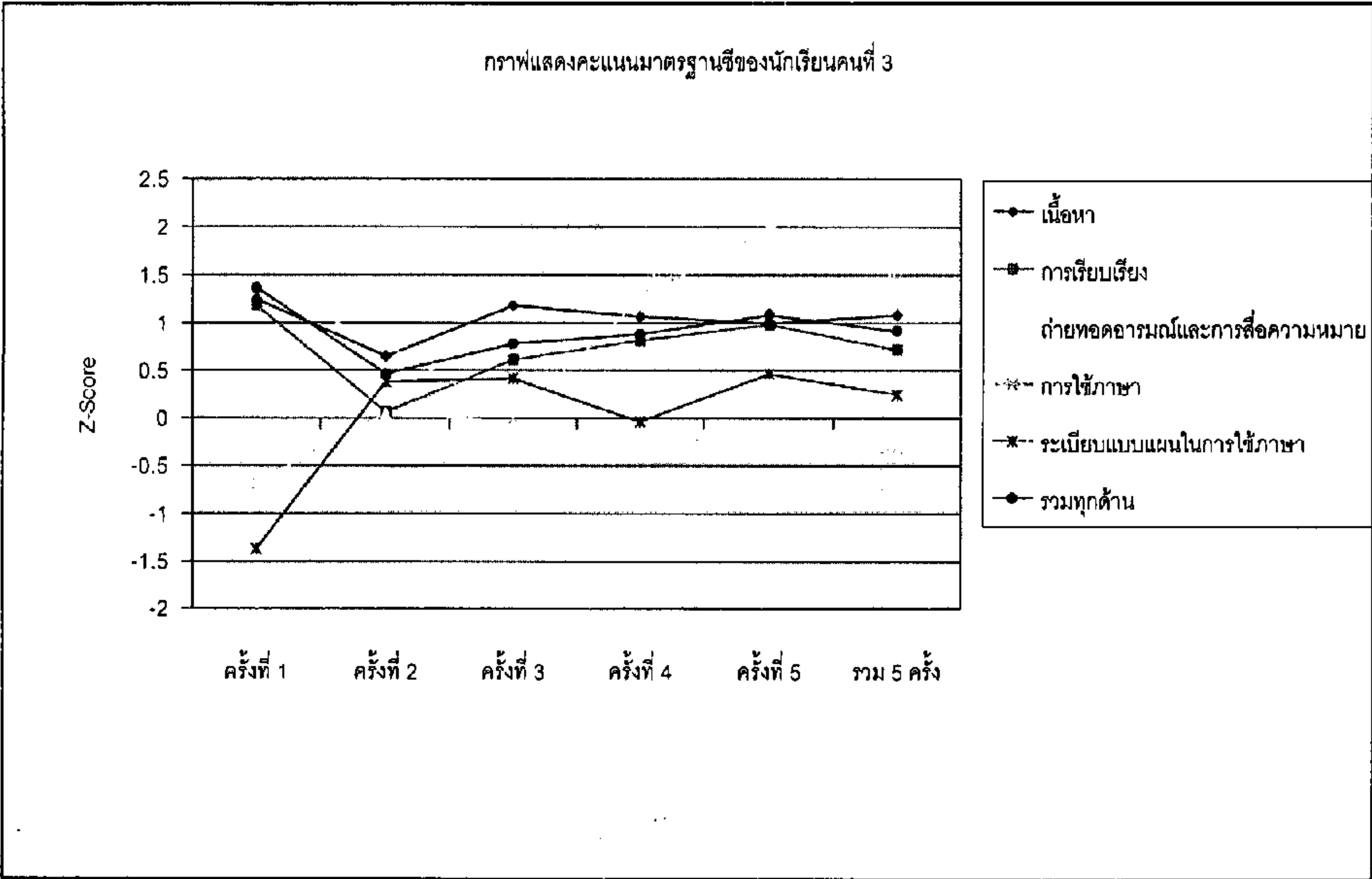
คนที่	ครั้งที่ 1						ครั้งที่ 2						ครั้งที่ 3					
	เนื้อหา	การเรียบเรียง	ถ่ายทอดอารมณ์และการสื่อความหมาย	การใช้ภาษา	ระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษา	รวม	เนื้อหา	การเรียบเรียง	ถ่ายทอดอารมณ์และการสื่อความหมาย	การใช้ภาษา	ระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษา	รวม	เนื้อหา	การเรียบเรียง	ถ่ายทอดอารมณ์และการสื่อความหมาย	การใช้ภาษา	ระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษา	รวม
	16	10	5	5	5	40	15	10	5	5	5	40	15	10	5	5	5	40
1	8.67	4.00	2.00	2.67	2.00	19.33	7.67	5.00	2.67	3.00	3.00	21.33	10.00	7.33	3.67	4.00	3.00	28.00
2	8.67	4.00	2.00	2.67	2.00	19.33	8.67	6.00	3.00	3.00	3.00	23.67	11.00	7.33	3.00	3.00	3.00	27.33
3	8.67	4.00	2.00	2.67	2.00	19.33	8.67	5.00	2.67	3.00	2.67	22.00	12.00	7.33	3.00	3.00	3.00	28.33
4	8.67	4.00	2.00	2.67	2.00	19.33	7.33	4.00	2.67	2.00	2.67	18.67	8.00	6.00	3.00	2.00	3.00	22.00
5	8.67	4.00	2.00	2.67	2.00	19.33	8.00	5.00	3.00	3.00	2.67	21.67	9.00	7.33	3.00	3.00	3.00	25.33
6	7.67	3.67	2.00	2.00	2.33	17.67	9.67	6.00	2.67	3.00	2.00	23.33	11.00	7.33	4.00	4.00	3.00	29.33
7	7.67	3.67	2.00	2.00	2.33	17.67	8.00	5.00	3.00	2.00	2.67	20.67	8.00	6.00	3.00	3.00	3.00	23.00
8	7.67	3.67	2.00	2.00	2.33	17.67	8.00	6.00	3.00	3.00	2.67	22.67	11.00	8.00	3.00	3.00	3.00	28.00
9	7.67	3.67	2.00	2.00	2.33	17.67	6.00	4.00	2.00	2.00	2.00	16.00	6.00	3.00	2.00	2.00	2.00	15.00
10	7.67	3.67	2.00	2.00	2.33	17.67	10.00	5.00	3.00	3.00	2.00	23.00	12.00	7.33	3.67	4.00	2.00	29.00
11	7.00	3.33	3.00	2.00	2.33	17.67	5.00	3.00	2.00	2.00	2.00	14.00	6.00	4.00	2.00	3.00	2.00	17.00
12	7.00	3.33	3.00	2.00	2.33	17.67	5.00	3.00	2.00	2.00	2.67	14.67	6.00	4.00	3.00	3.00	2.00	18.00
13	7.00	3.33	3.00	2.00	2.33	17.67	8.00	6.00	3.00	3.00	2.67	22.67	9.00	7.33	3.00	3.00	3.67	26.00
14	7.00	3.33	3.00	2.00	2.33	17.67	6.00	4.00	2.00	2.00	2.67	16.67	5.00	3.00	3.00	2.00	2.00	15.00
15	7.00	3.33	3.00	2.00	2.33	17.67	9.00	7.00	3.00	3.00	2.67	24.67	12.00	8.00	3.00	3.00	3.67	29.67
Mean	7.78	3.67	2.33	2.22	2.22	18.22	7.67	4.93	2.64	2.60	2.53	20.38	9.07	6.22	3.02	3.00	2.76	24.07
Sd	0.71	0.28	0.49	0.33	0.16	0.81	1.55	1.16	0.43	0.51	0.35	3.48	2.46	1.81	0.53	0.65	0.60	5.38

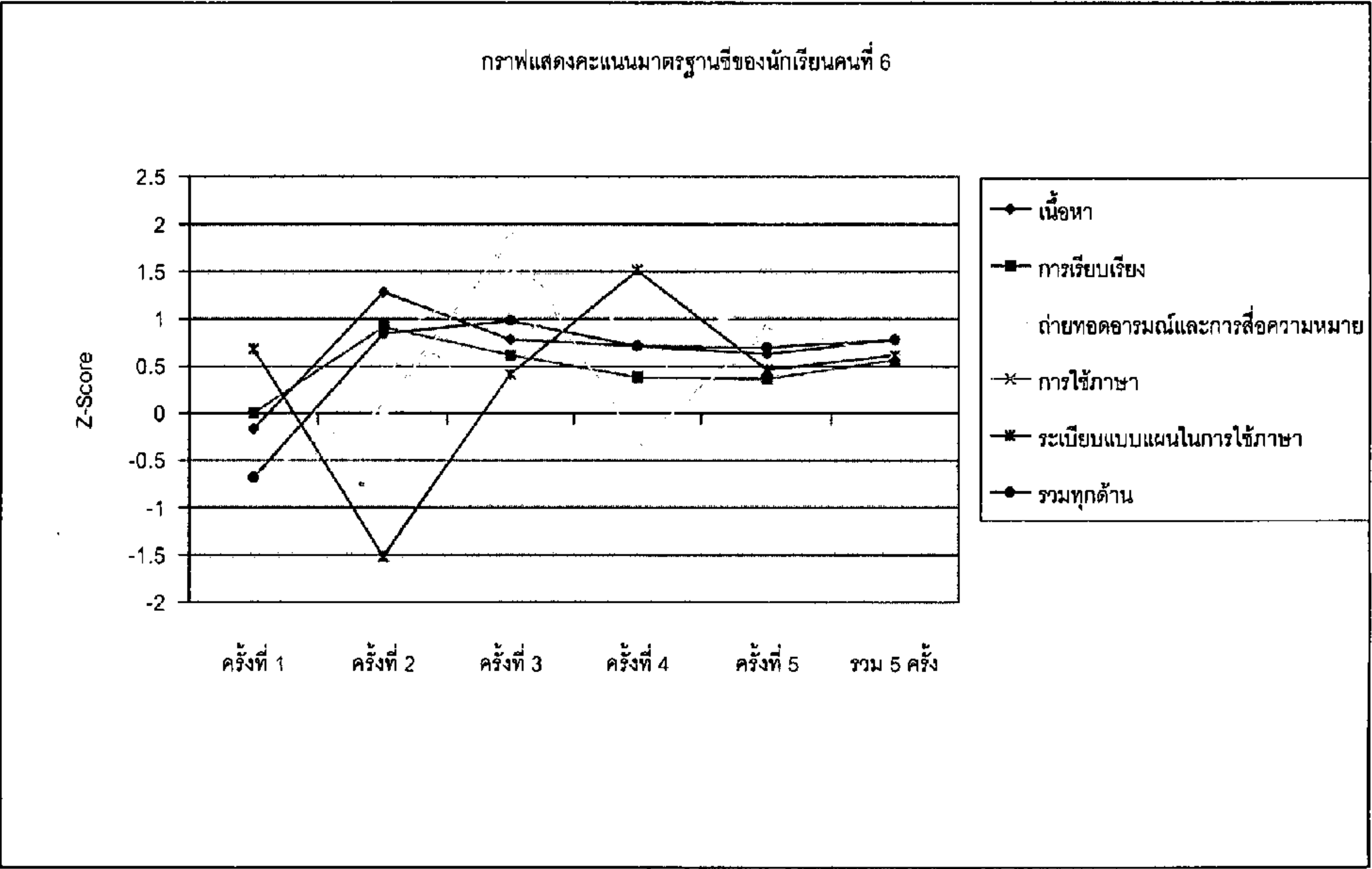
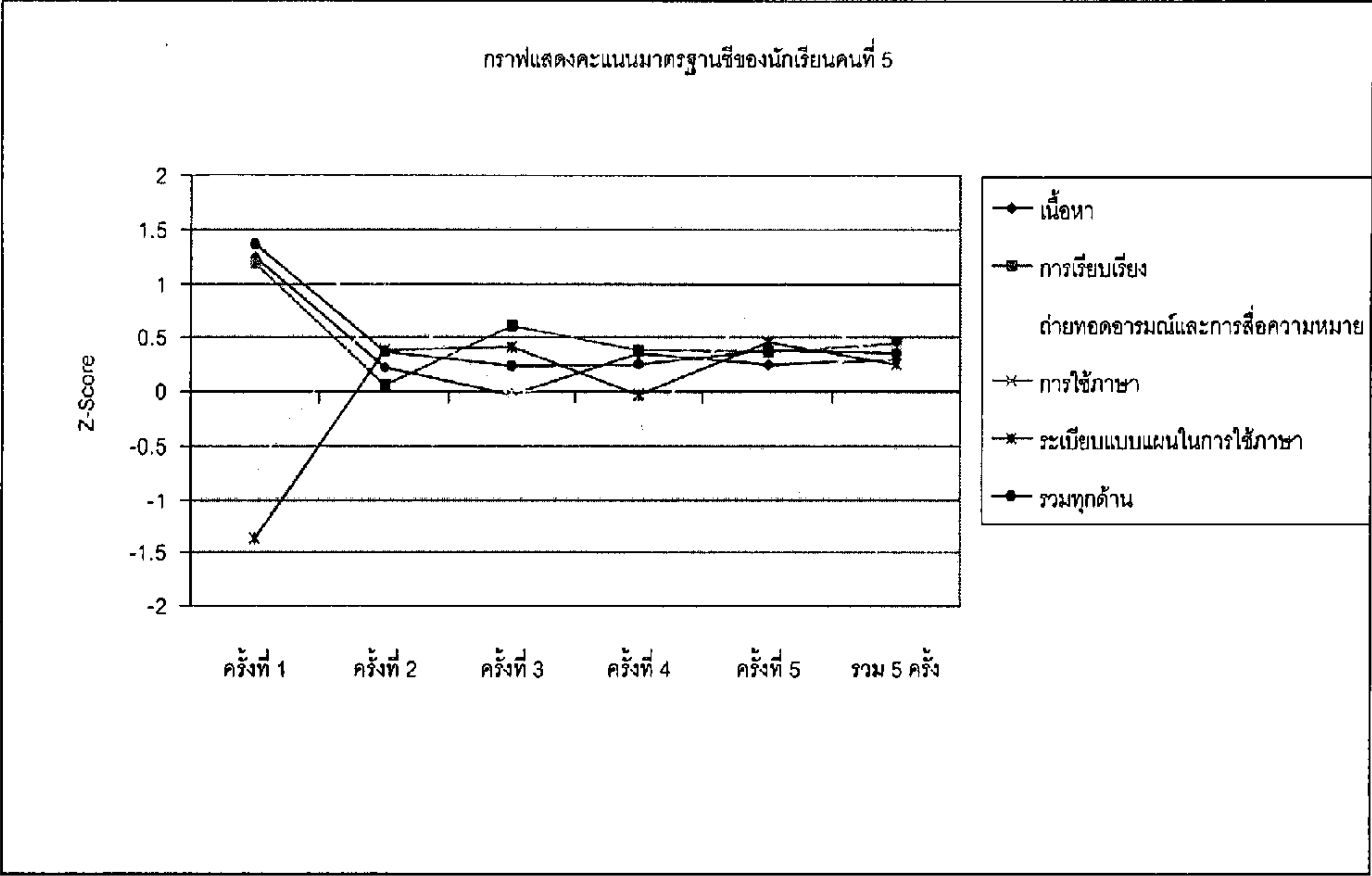
คนที่	ครั้งที่ 4						ครั้งที่ 5						รวม					
	เนื้อหา	การเรียบเรียง	ถ่ายทอดอารมณ์และการสื่อความหมาย	การใช้ภาษา	ระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษา	รวม	เนื้อหา	การเรียบเรียง	ถ่ายทอดอารมณ์และการสื่อความหมาย	การใช้ภาษา	ระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษา	รวม	เนื้อหา	การเรียบเรียง	ถ่ายทอดอารมณ์และการสื่อความหมาย	การใช้ภาษา	ระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษา	รวม
	15	10	5	5	5	40	15	10	5	5	5	40	75	50	25	25	25	200
1	12.00	8.67	3.00	4.00	3.00	30.67	13.00	9.00	3.33	3.00	4.00	32.33	51.33	34.00	14.67	16.67	15.00	131.67
2	13.00	8.67	3.67	3.67	4.00	33.00	14.00	10.00	3.33	4.00	4.00	35.33	55.33	36.00	15.00	16.33	16.00	138.67
3	13.00	8.67	3.00	4.00	3.00	31.67	14.00	10.00	3.33	5.00	4.00	36.33	56.33	35.00	14.00	17.67	14.67	137.67
4	9.00	8.00	3.00	2.00	3.00	25.00	10.00	8.00	3.67	2.00	4.00	27.67	43.00	30.00	14.33	10.67	14.67	112.67
5	11.00	8.00	3.00	3.00	3.00	28.00	12.00	9.00	4.00	3.00	4.00	32.00	48.67	33.33	15.00	14.67	14.67	126.33
6	12.00	8.00	3.00	3.67	4.00	30.67	13.00	9.00	4.00	4.00	4.00	34.00	53.33	34.00	15.67	16.67	15.33	135.00
7	9.00	8.00	3.00	3.67	3.00	26.67	11.00	9.00	3.67	2.00	4.00	29.67	43.67	31.67	14.67	12.67	15.00	117.67
8	11.00	8.67	4.00	3.00	3.00	29.67	12.00	10.00	3.67	3.00	4.00	32.67	49.67	36.33	15.67	14.00	15.00	130.67
9	5.00	5.00	2.00	2.00	2.00	16.00	7.00	5.00	2.00	1.00	2.00	17.00	31.67	20.67	10.00	9.00	10.33	81.67
10	13.00	8.00	4.00	3.00	3.67	31.67	14.00	9.00	4.00	3.00	4.00	34.00	56.67	33.00	16.67	15.00	14.00	135.33
11	7.00	5.00	3.00	2.00	2.00	19.00	8.00	7.00	3.00	2.00	3.00	23.00	33.00	22.33	13.00	11.00	11.33	90.67
12	6.00	5.00	3.00	1.00	3.00	18.00	7.00	6.00	3.67	2.00	4.00	22.67	31.00	21.33	14.67	10.00	14.00	91.00
13	11.00	8.00	4.00	3.00	3.00	29.00	13.00	9.00	3.67	4.00	4.00	33.67	48.00	33.67	16.67	15.00	15.67	129.00
14	6.00	5.00	3.00	3.00	2.00	19.00	8.00	6.00	2.00	2.00	2.00	20.00	32.00	21.33	13.00	11.00	11.00	88.33
15	12.00	8.67	3.00	3.00	3.67	30.33	14.00	10.00	4.00	3.00	4.00	35.00	54.00	37.00	16.00	14.00	16.33	137.33
Mean	10.00	7.42	3.18	2.93	3.02	26.56	11.33	8.40	3.42	2.87	3.67	29.69	45.84	30.64	14.60	13.62	14.20	118.91
Sd	2.80	1.54	0.53	0.86	0.65	5.74	2.66	1.64	0.65	1.06	0.72	6.16	9.59	6.03	1.69	2.74	1.84	20.71

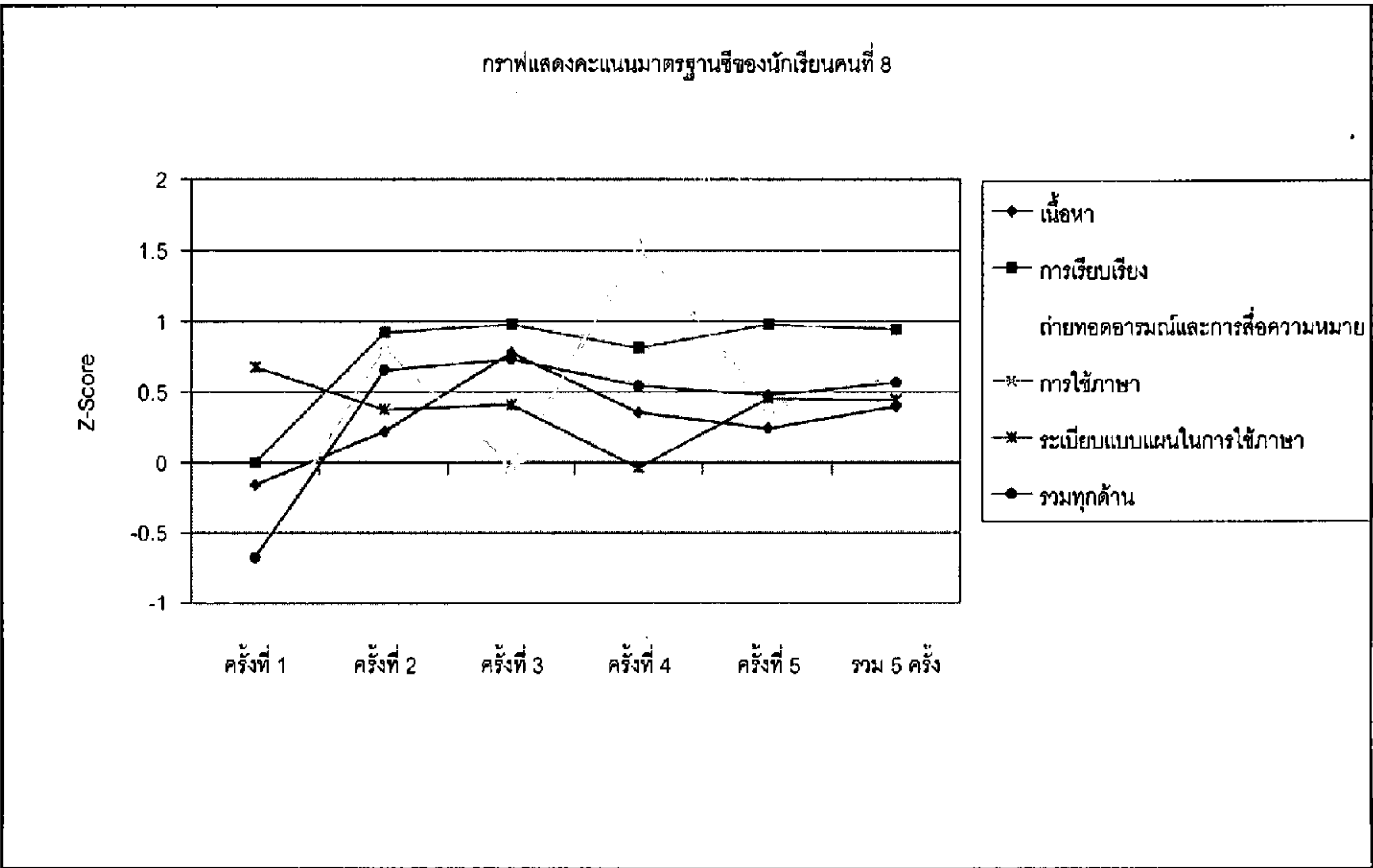
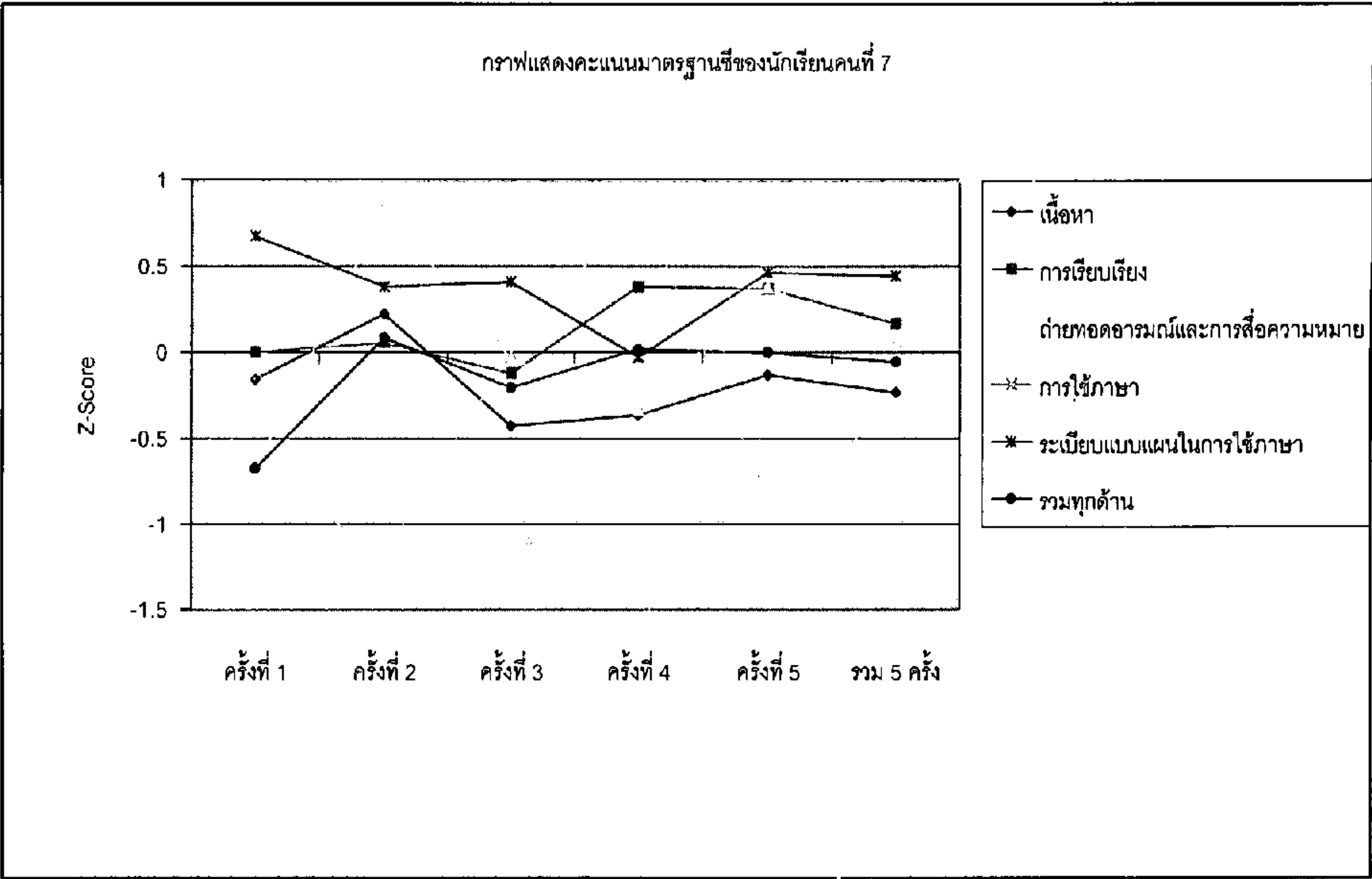
ภาคผนวก จ

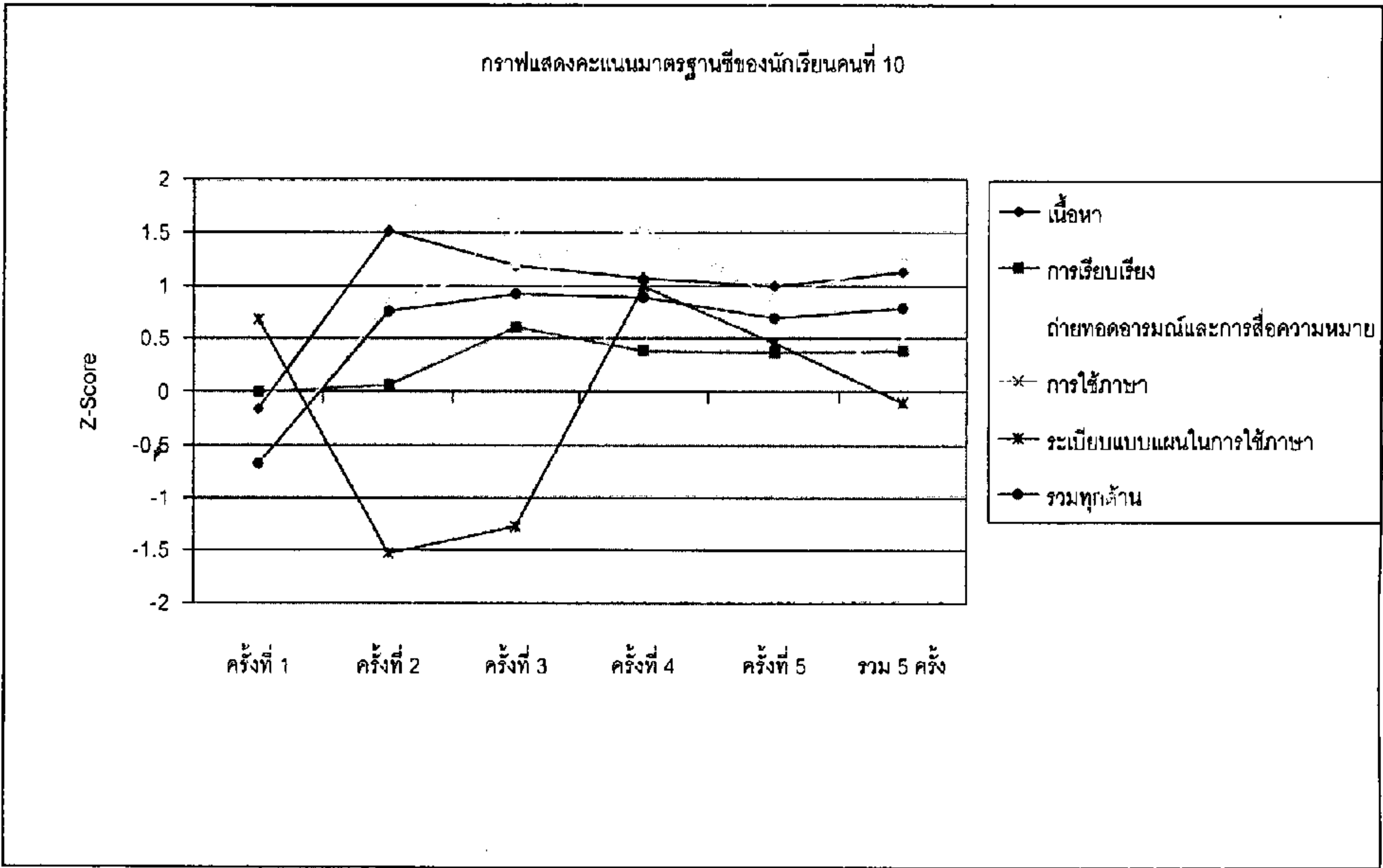
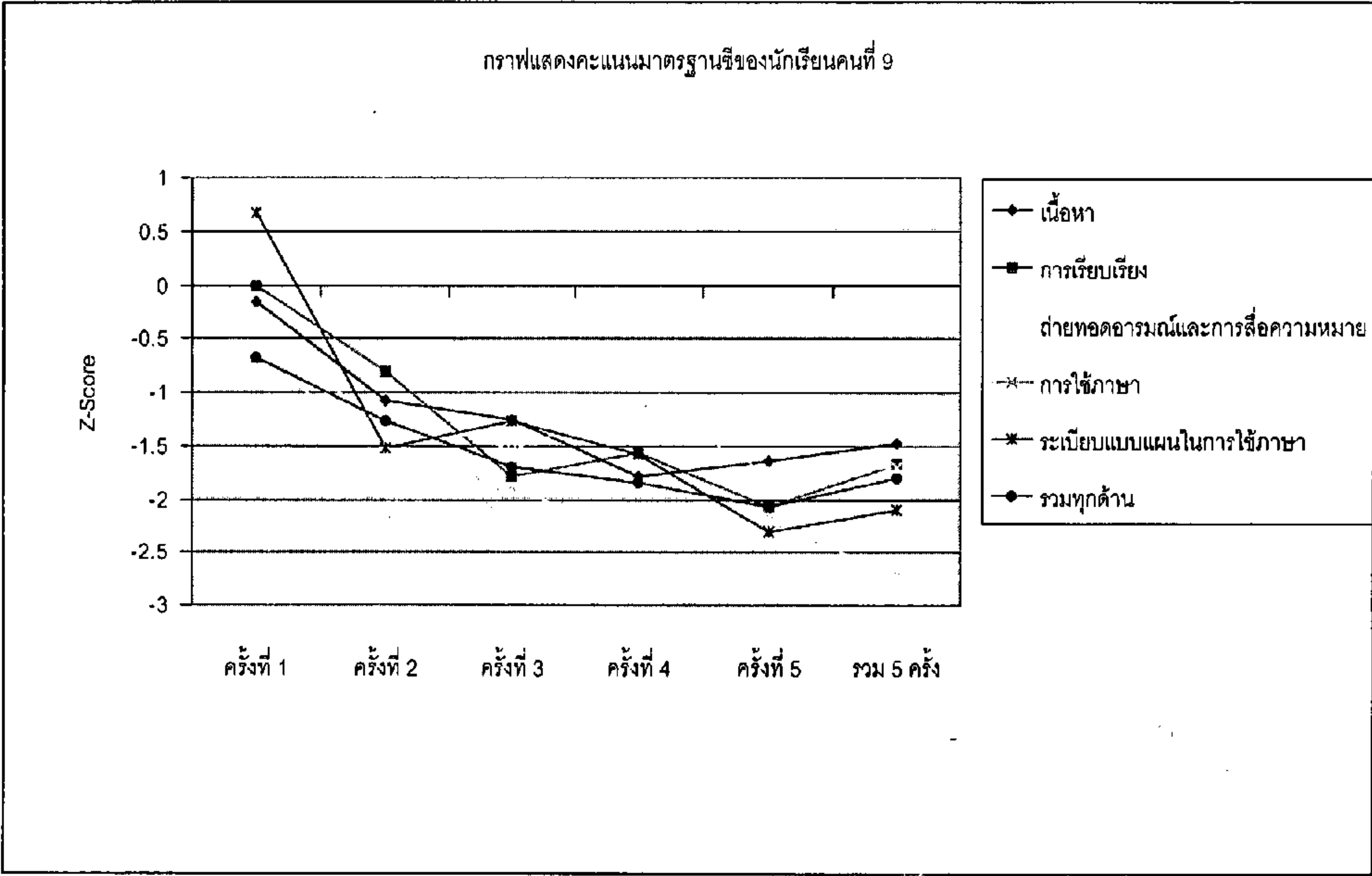
กราฟแสดงคะแนนมาตรฐาน ซี

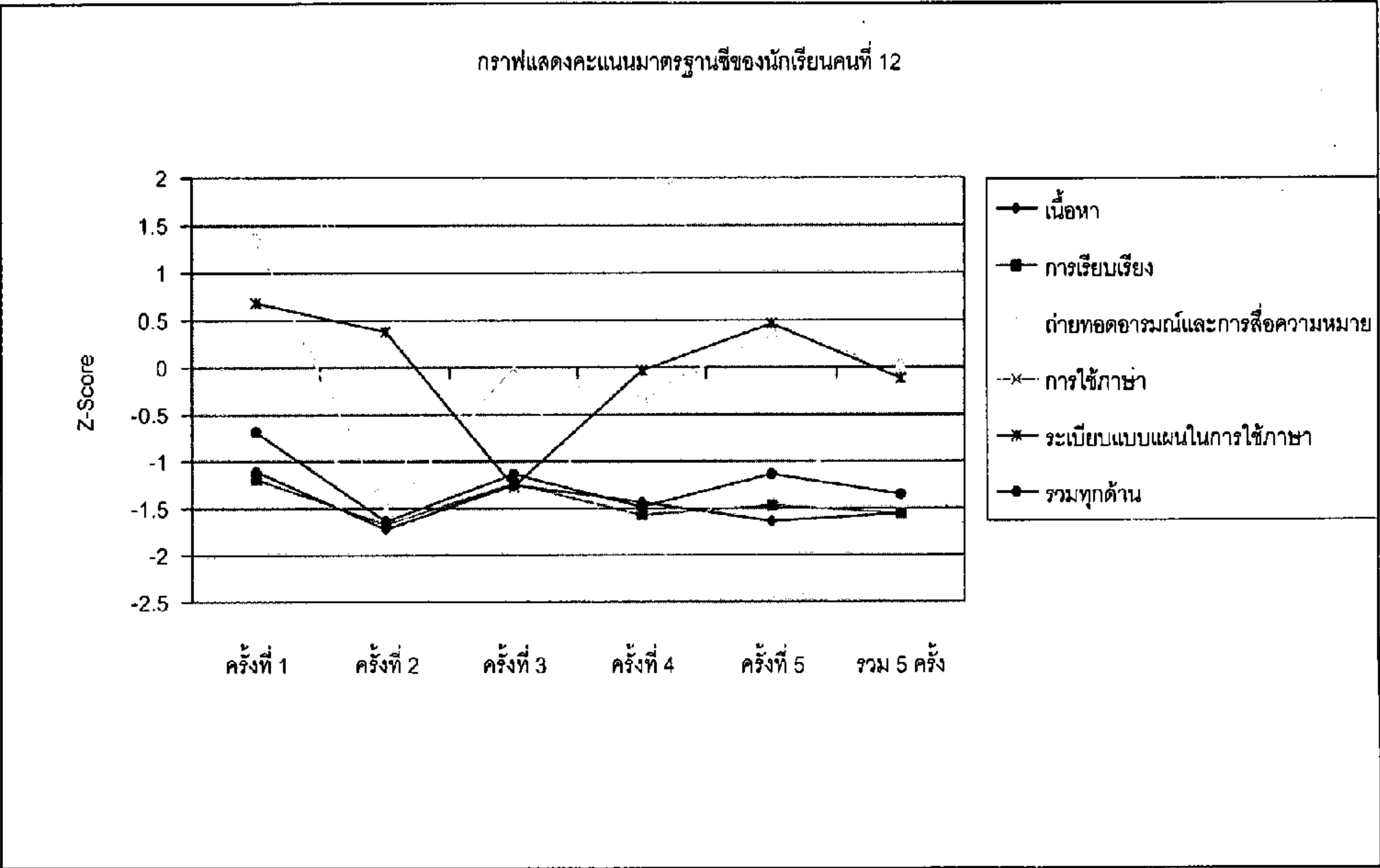
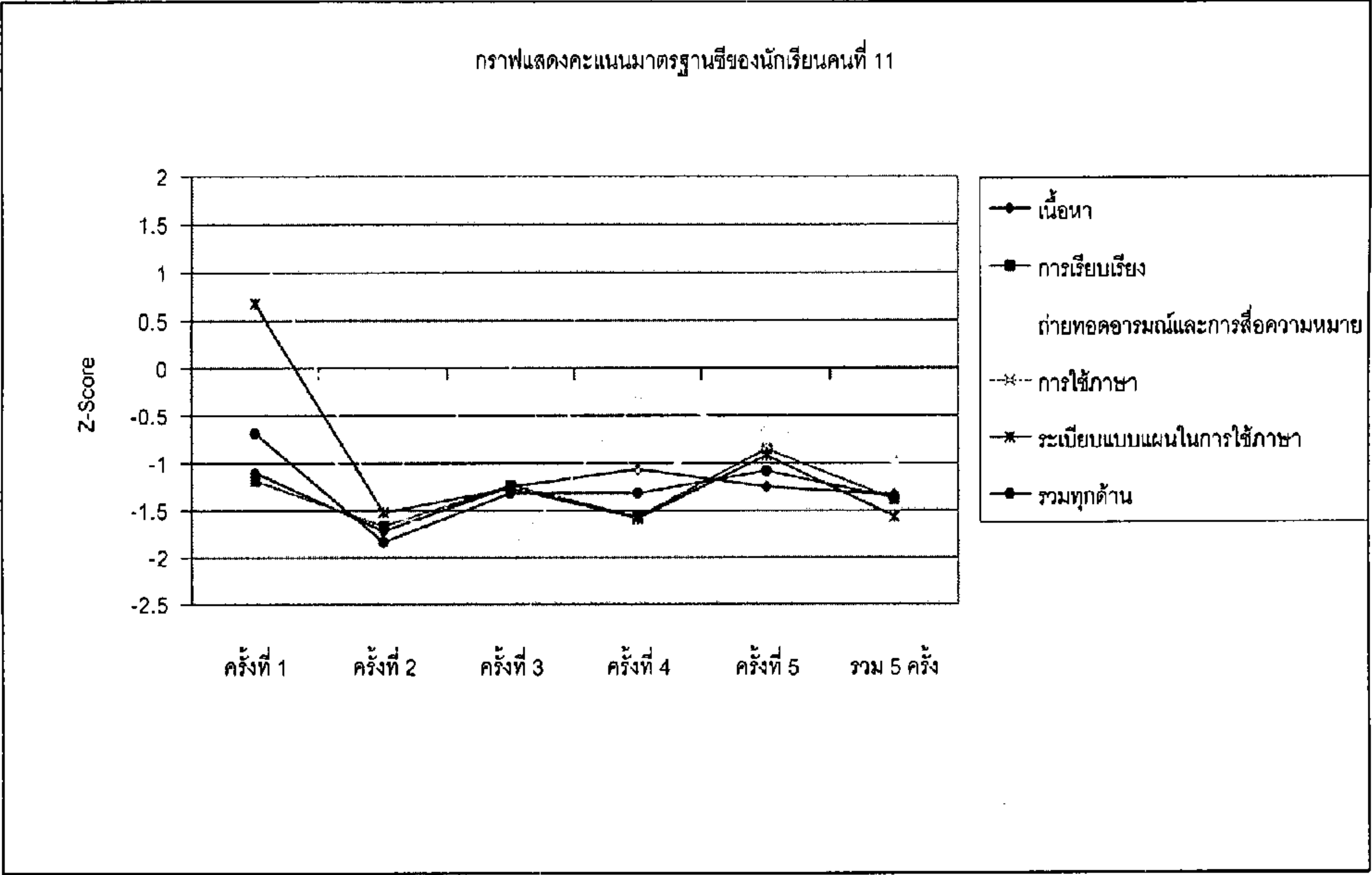

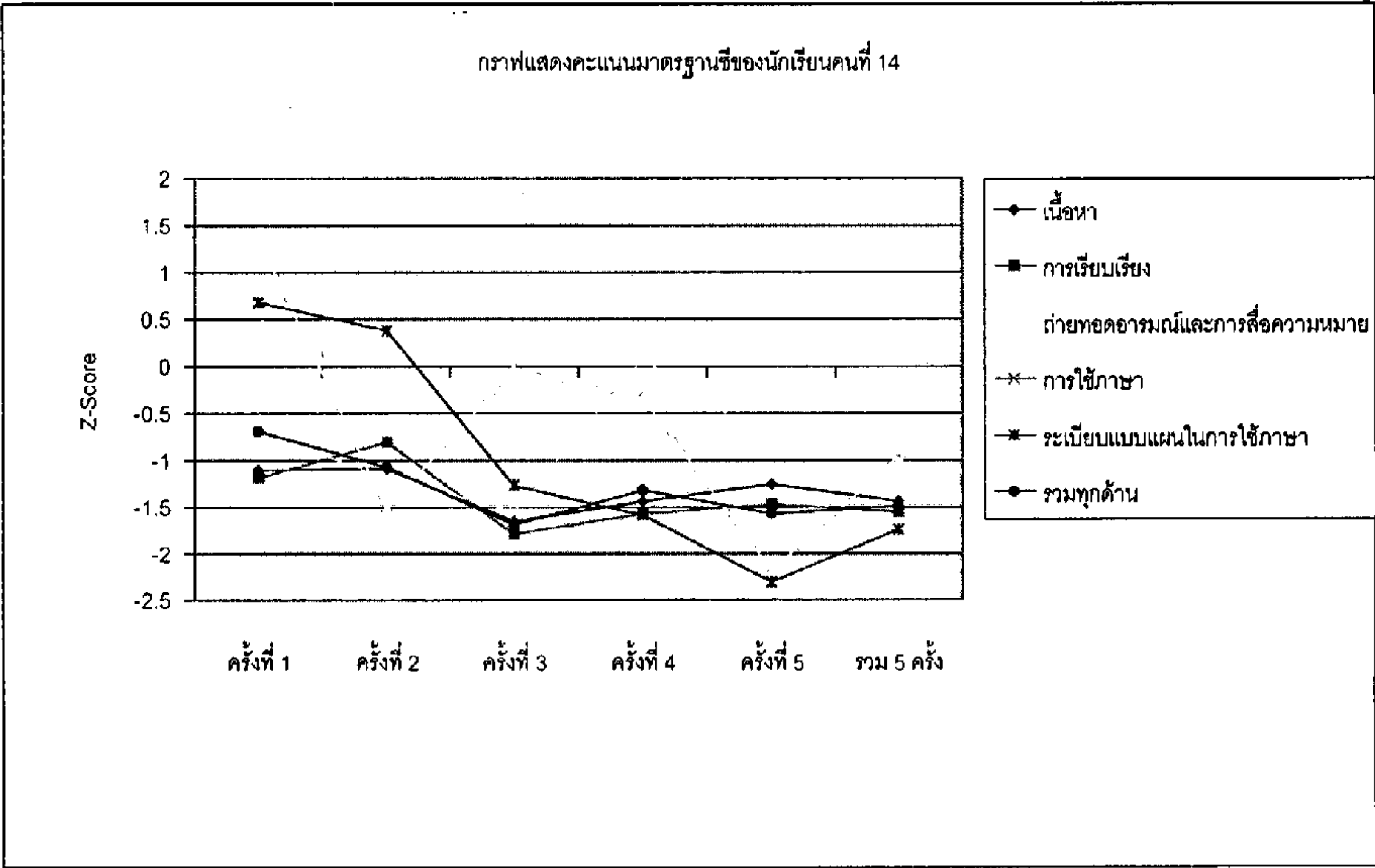
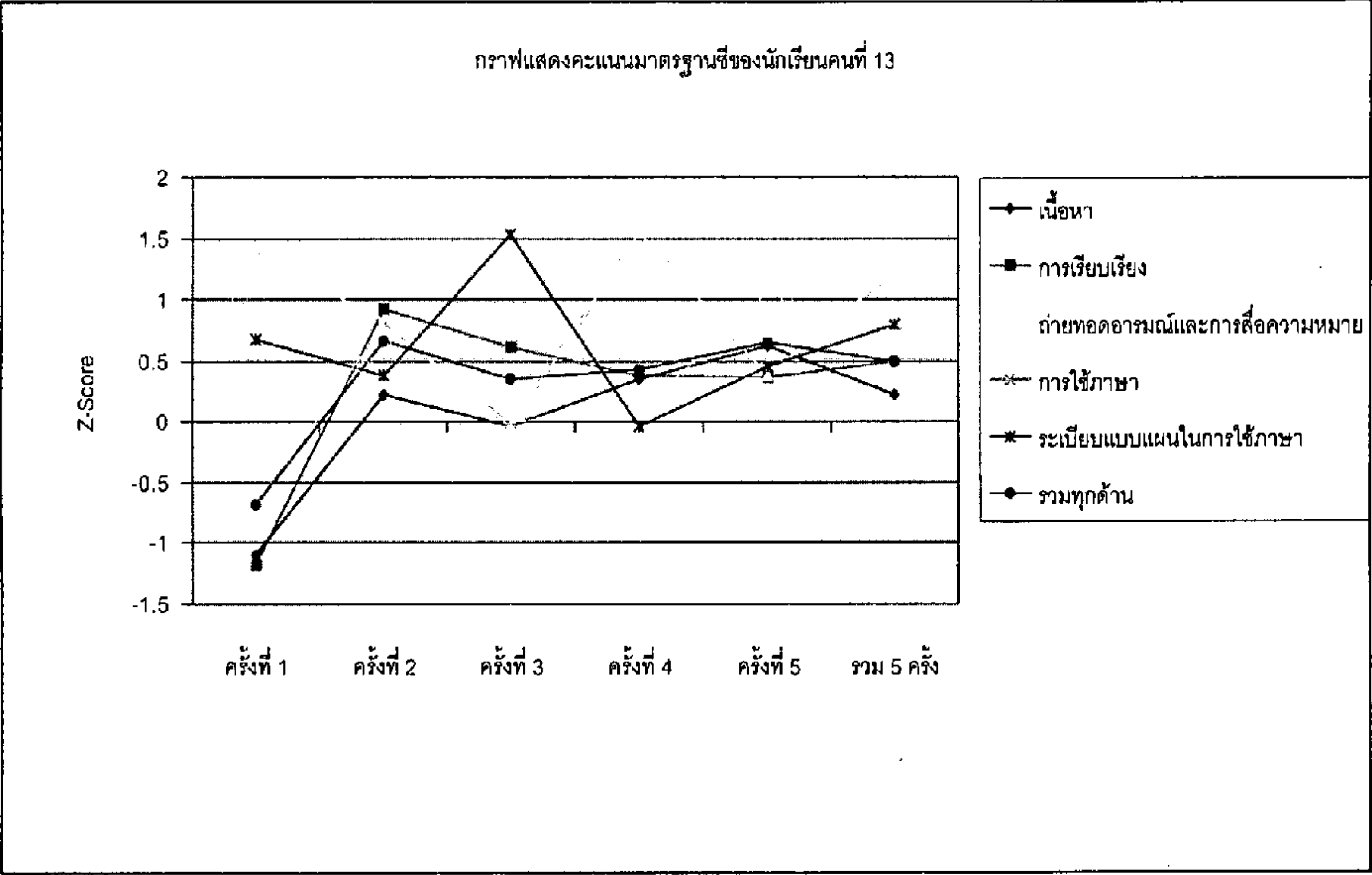

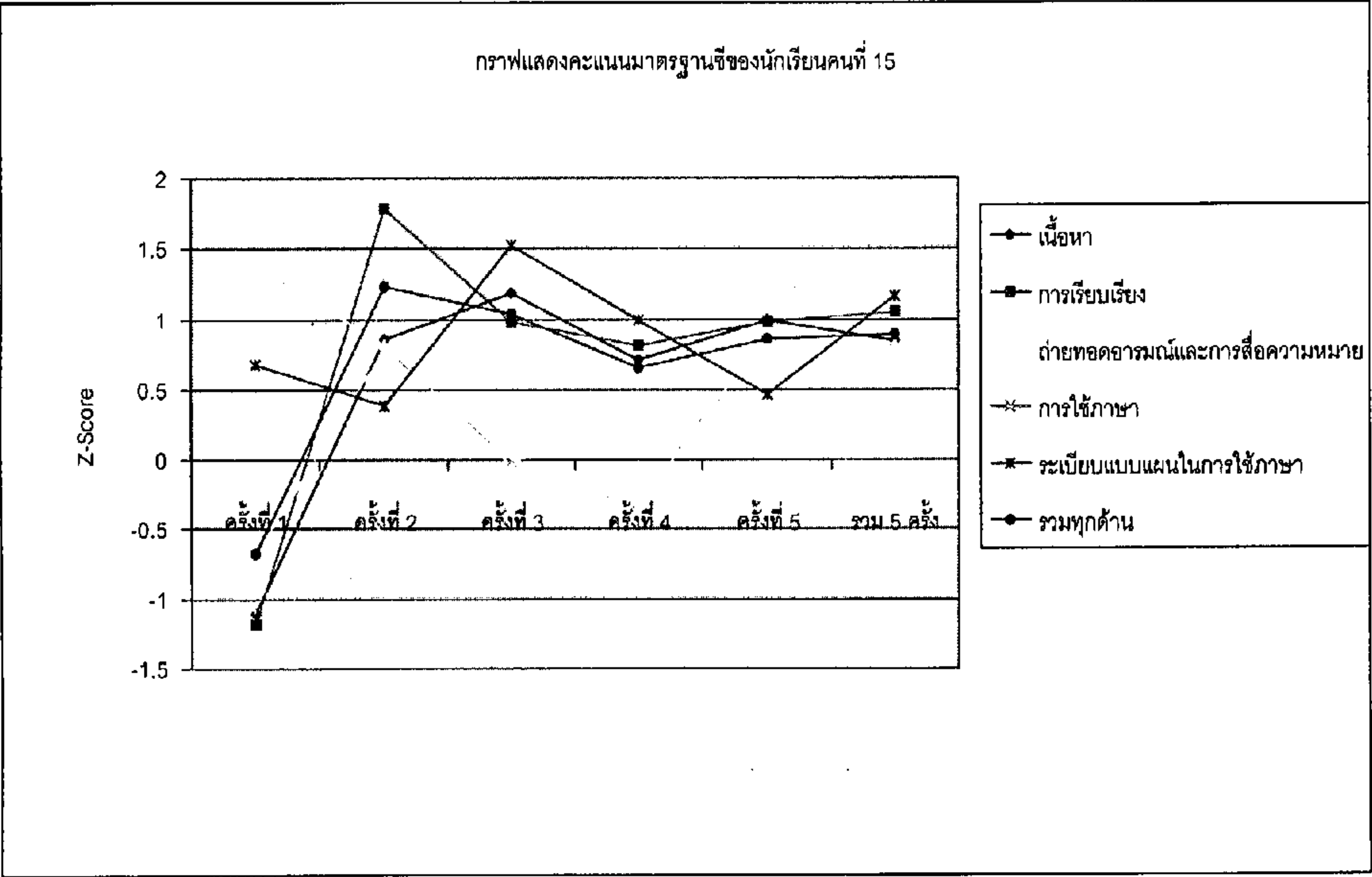

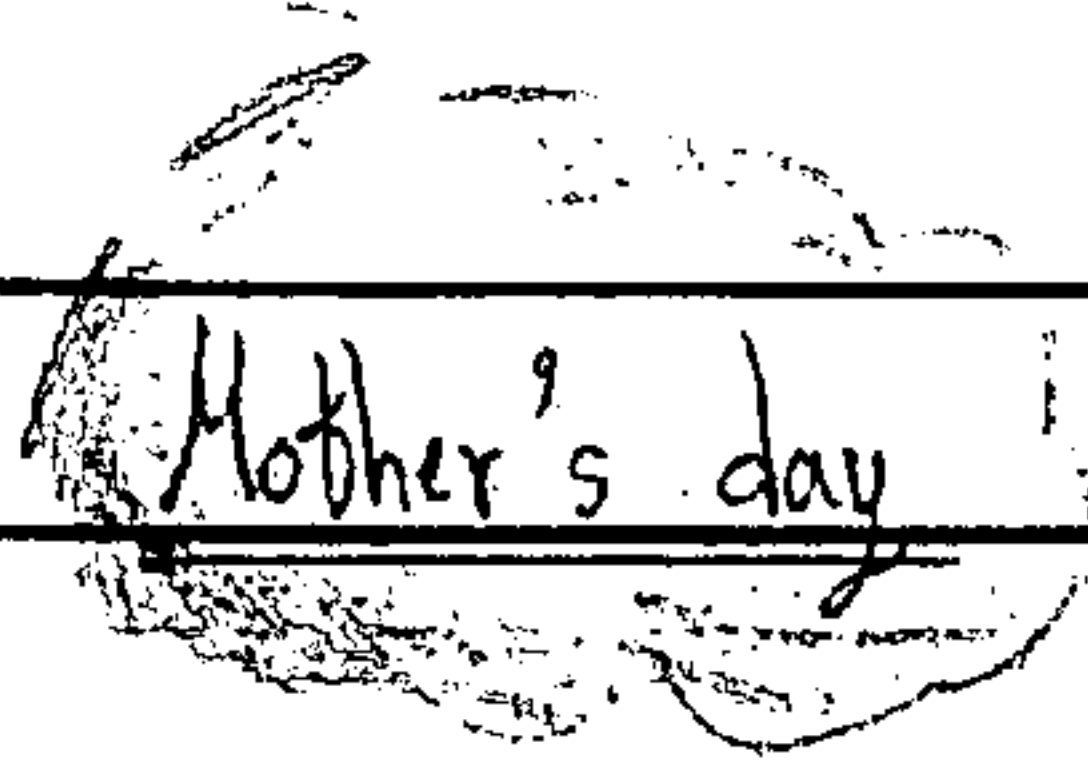

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างผลงานเขียนของนักเรียน

Name Naratta

Motherday Card.

In the 12th August every years, It's a Motherday. In this day mother will go to vacation. And on this day Some chidrent will give the motherday's Card for their mom. I can show you, How to make this card. First, find some leaves. Then get some paper, magic maker and glue. Glue the leaves onto the paper. Cut the hart paper on the middle. Fold the haft paper. Last write the paragraph for mother. Then finish!, We have some Motherday's Card. Don't forget to give it for your mother!

Name Adisa Ratanasirintra

Tomorrow is Mother's day. Every child want to do something for mom. Many child make card for mom. You can make a beautiful card for mom with flowers. I will make a cute card for my mom. Here's a fun project.

First, find some flowers from your garden or a park. Then, get some paper, scissors, glue, crayon and marker. Glue the flower onto paper. Wait for 5 minutes or until the glue is dry. Then, cut the paper into a flower shape. Do not cut the flower. And glue the flower (with paper) on the first page of the card. And write some letters next to it. Then cut the pink paper to make a heart. Glue the left heart next to the flower. So it can open and close. Inside the card write something you want to tell your mom. And glue the flowers or plastic flowers around your letters. At last you can color your card with your own!

There are many things you can make with your flowers. You can make cards or wrapping paper.

Good

By

Name patitCard

The next week is mother's day. I will make a card for mother.

My mother loves natural. The leaves are part of the tree. The trees are natural. So I find the leaves. Because my mother loves natural. My mother is beautiful woman. The flowers are beautiful same as my mother.

First, Find the color paper, paint, paint brush, scissors, glue, color, leaves, take the leaves put the leaves on the color and then put on the paper color. Wait for an hour. Then fold the paper in tree part and write on the back one pass "I love mother" glue the my picture and mother's picture. Then take the mother's card into the mother's drawer. Wait for mother to open the drawer, My mother will be surprise.

Name Waratta

Last week, I went three provinces Phuket, Phangnga and Krabi. It was my first time. I was very excited. I saw beautiful places. I stayed in a very good hotel near the beach. In the morning I swam with my parents. In the afternoon I went to Phangnga to James Bond Island. I saw many tourists and I bought some souvenirs for my friends. This place I took a picture with my father and mother. Then I went to Patong Beach. The sun was very beautiful. In the evening I ate seafood. It was very delicious. After that I walked along the beach with my family. I went to bed at 9 o'clock. I was very tired but I was very happy.

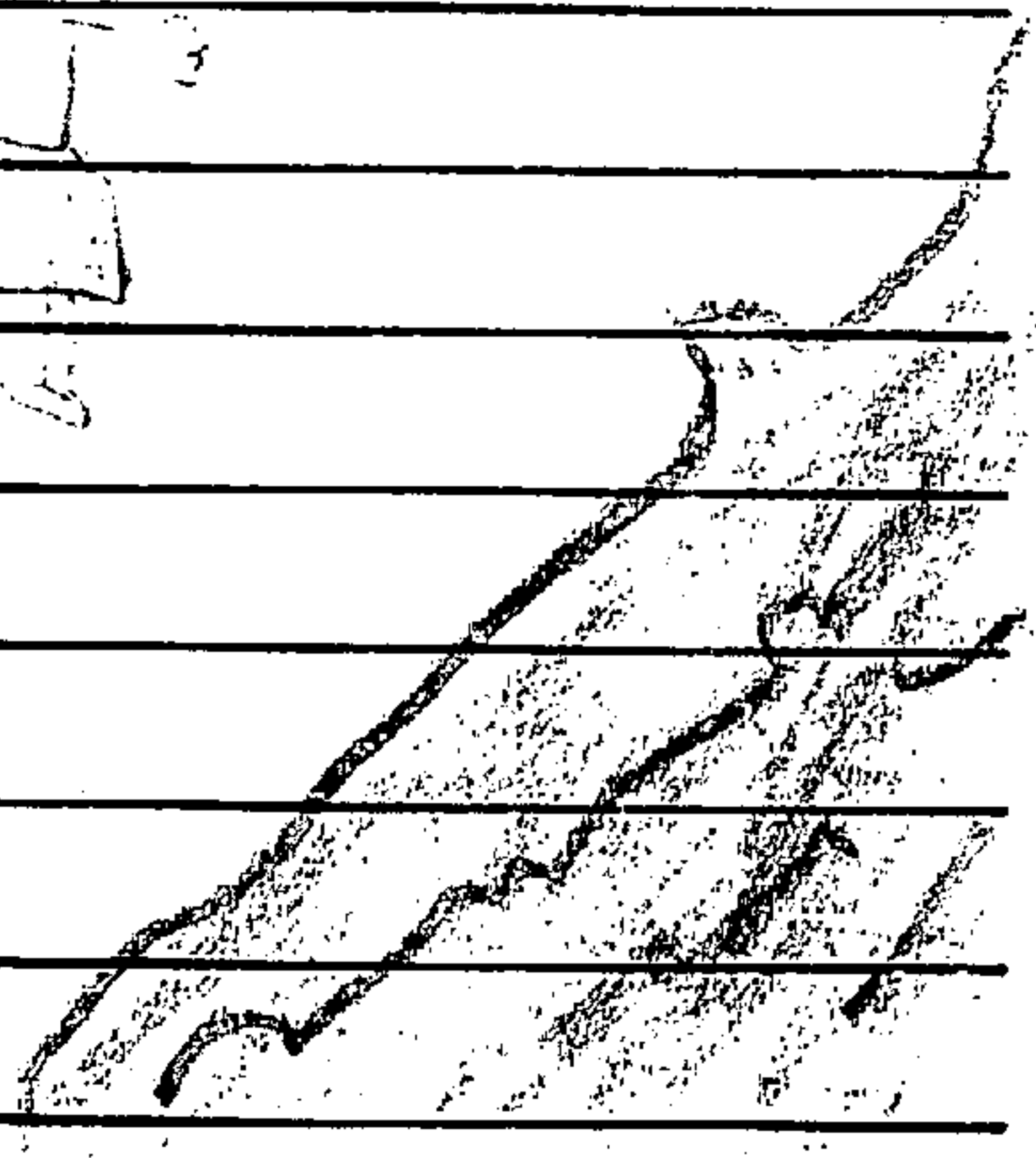
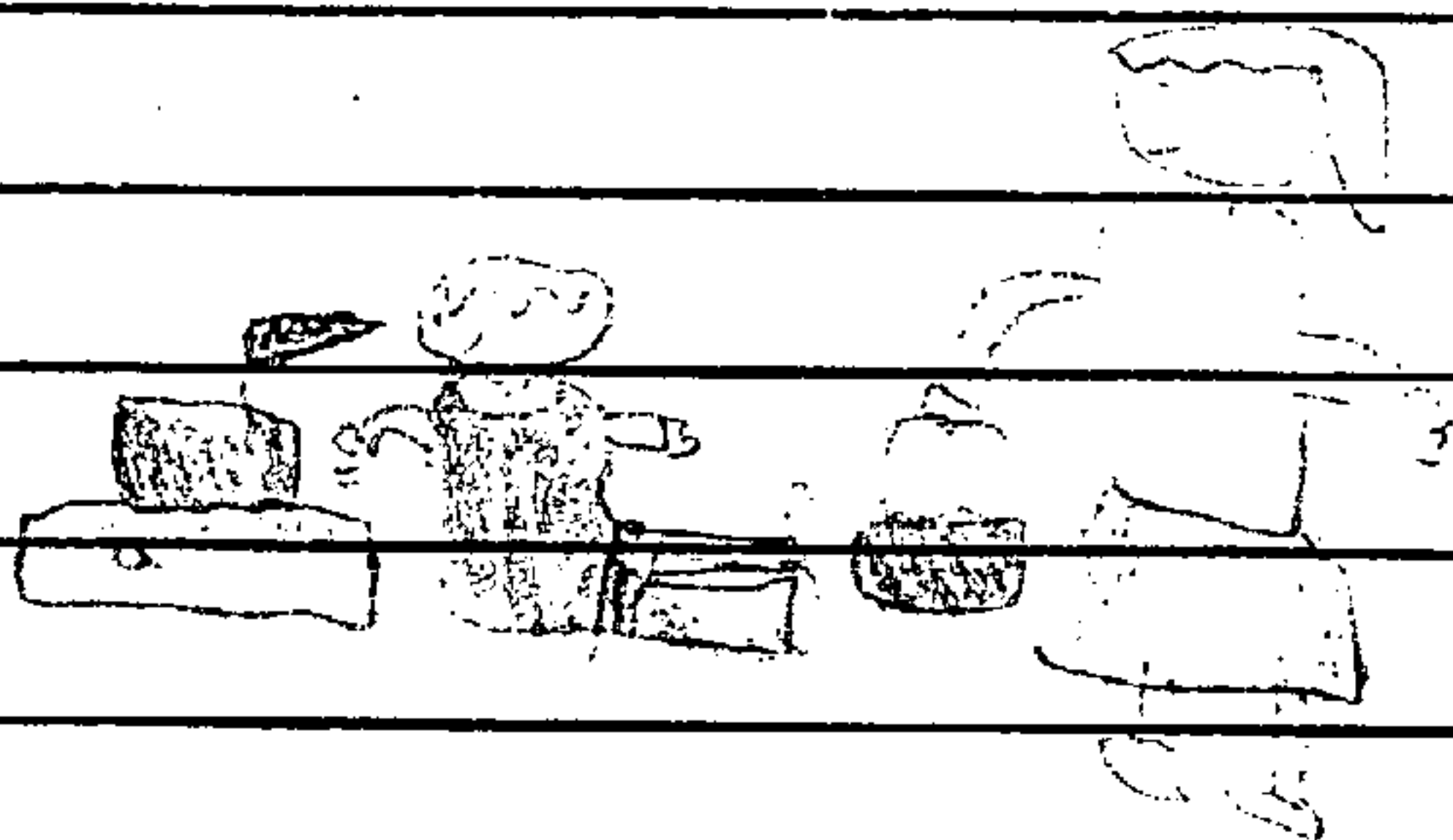
Name Adisa RatanasirinbrawootLast weekend...

Last weekend, my parents took my older brother and me to Khao Yai Park. Khao Yai is a very well known park. It is located in Province Nakhon Ratchasima. A lot of people enjoy spending their weekends there : picnic, camping and taking pictures.

We started our travel in the morning. We reached Khao Yai in the afternoon. The park welcomed us with a smile friendly. My father set up our tent. My mother prepared dinner. And my brother and I looked for firewoods. The dinner is very delicious. I ate fish and rice. The night air was fresh and cool. There was a friendly atmosphere camper singing and playing around the campfire. We leaved Khao Yai next day with good memories of our stay.

Name patit

Last week I went to the beach. It was hot outside. But it was so fun. I saw many people on the beach. I went swimming and play with my brother. I sleep in the hotel. In the morning. I went out to eat with my mom my dad and my brother. I ^{was} very happy when I played with my brother and my friend because it is so much fun and happy. I made a sand castle with my brother my mom and dad. I was so fun and so funny too. I watched TV. And I saw a talkshow. It was funny. I had a party on the beach with my family and my friends. Then I went home and I went to an amusement park. I ate cotton . It's so delicious. It was my happy time last weekend.

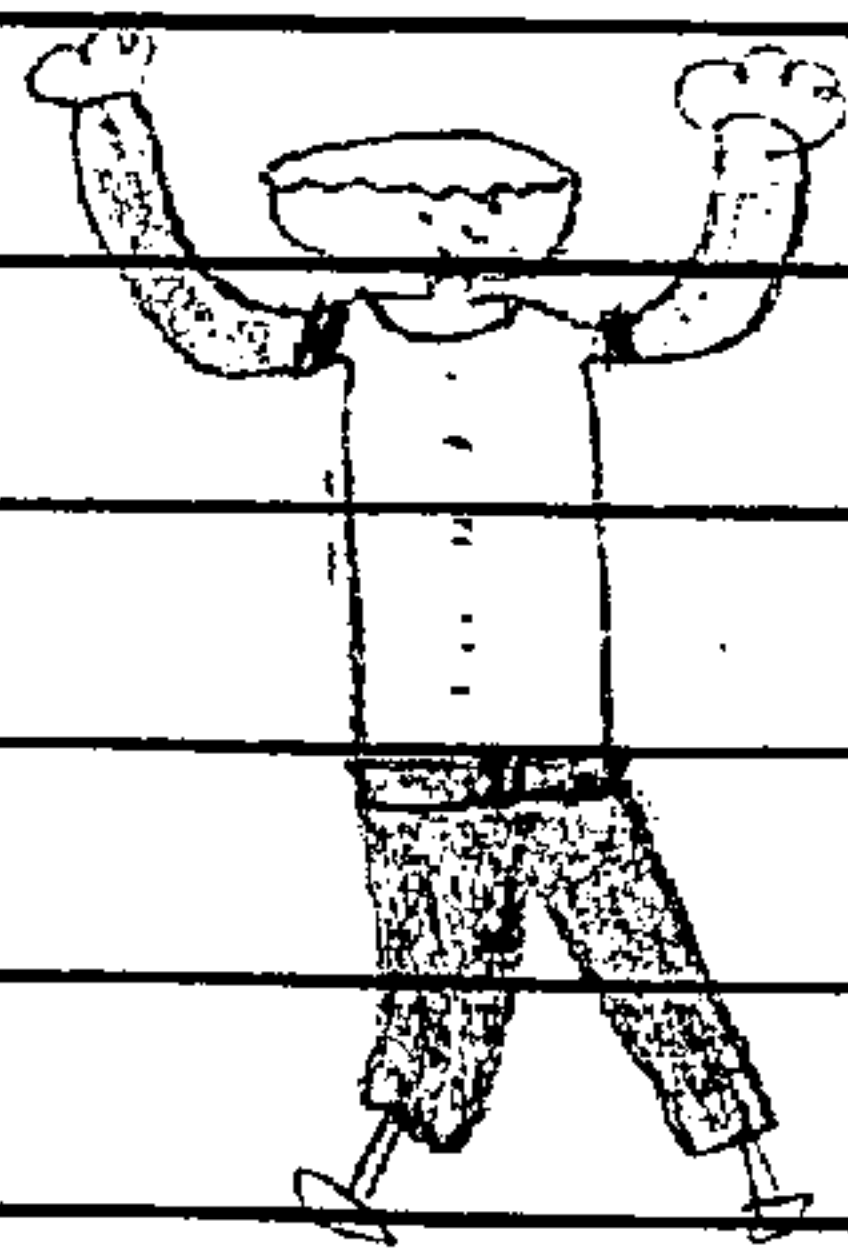

Name Adisa RatanasirintrawongMy family

My family has my father, mother, brother and me. My father's name is Suwich. He is a doctor. He works in many hospitals and he has glasses shops. My mother's name is Tipparat. She is a business woman and house wife. She is always ^{read} reading books about famous archaeologists. My brother's name is Napat. He is ^{study} studying about engineer. He's very interested in engineering. Every holiday we go to see our grandparents or go to the mountains. And in the weekend I and my brother go to Siam. We study English and maths. Every Thursday I will go to Garden City. I ride horses. My favourite horse is Arclem. Arclem is white and his hair is gray. He is the biggest horse in the farm. My family never gets angry with each other. Every Saturday we go to Rajapruk Sports Club. We like sports because if we play sports we will have good health. When we get home I take a shower and sleep immediately because I am tired. My mother and father kiss me every night. But I cannot sleep without music. I love my family very much. And I will never ever forget them.

Name patitFamily

My family has 4 people, I am patit. I am twelve years old. I have black hair and brown eyes. I have one brother. My brother's name is Atikun. He is fourteen years old. He is taller than me. He has black hair and black eyes. My father works in his clinic. He is a dentist. My mother is a teacher. I love my family. My family goes to the park because my family want to exercise. I want to be a lawyer. My brother want to be a doctor. I have one cousin. His name is Pan. He is thirteen years old. He lives in Petchaboon. Some times I want to go to Petchaboon, but Petchaboon is too far. I like to eat. My brother likes to watch cinema. My mother likes to cook. My father like to play badminton. I have best friends. Their name are Korn and Peet. Their are very good friends.

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางลัดดา หวังภาษิต
วัน เดือน ปีเกิด	6 มิถุนายน 2516
สถานที่เกิด	อำเภอบางกะปิ กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	401 รามคำแหง 7 หัวหมาก บางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนเทพศิลา
พ.ศ. 2539	ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2546	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ